

NOVI GLASNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Četudi se nagibamo v drugo polovico avgusta, so vrste znotraj uredništva še vedno razredčene. Sicer pa, eni prihajajo, drugi se poslavljajo in odhajajo k morju. Na začetku tedna se je vrnil tudi naš glavni in od prihodnje številke bo imel znova uredniško krmilo v svojih rokah.

V današnji številki objavljamo tudi prvi zapis, posvečen dvajsetletnici našega radia. Tokrat predstavljamo glavnega tehnika, v naslednjih številkah, tja do sredine septembra pa se bomo na teh straneh srečali tudi z drugimi, ki so sodelovali pri ustanovitvi in prvih korakih naše celjske radijske postaje.

In še nekaj — hvala vsem, ki ste nam pisali z dopusta. Vaših kartic z lepimi, največkrat vročimi pozdravi, smo bili v resnici veseli.

Vaš urednik

OBČINA ŠENTJUR

PRAZNUJE

Praznik občine Šentjur pri Celju ima svoj temeljni datum 18. avgust. Na ta dan v letu 1944 so enote partizanske narodnoosvobodilne vojske osvobodile prvi večji kraj na Kozjanskem — Planino pri Sevnici.

V tem kraju, njegovi širši okolici in sploh na Kozjanskem, se okupator in domači okupatorjevi sodelavci nikoli niso čutili varne in so zaradi tega vezali večje ali manjše vojaške policijske enote na tem območju. To potrjuje dejstvo, da so se tod že leta 1941 odvijale prve borbe, tako I. Celjske čete in Štajerskega bataljona ter kasneje vseskozi do prihoda XIV. divizije.

Mnogo borbenih, nacionalno, moralno in politično navdanih rodoljubov iz teh krajev je končalo na streliških okupatorjevih zaporov, v taboriščih, v pregnanstvu in v prvih vrstah borbenih enot. Pri opravljanju političnih, oblastvenih in drugih nalog so ginevali aktivisti v marsikdaj nečloveškem trpljenju. Povsod v enotah narodnoosvobodilne vojne najdemo borce tega območja.

Okupator ni štedil z uničevanjem vsega, kar si je deloval človek tega območja s svojim truda polnim delom ustvaril ter je tik pred koncem vojne totalno požgal ožje in širše območje Planine.

Ko se danes poklanjamo spomenu žrtvam tega herojskega zgodovinskega boja in zmagovitemu ljudstvu, gre še prav posebno priznanje borcem Kozjanskega odreda, kateri letos slavijo svojo 30. obletnico ustanovitve odreda. Ta svoj jubilej bodo borci obeležili na osrednji proslavi s posebno spominsko značko po zamisli umetnika Stojana Batiča.

Na osrednji jubilejni prireditvi 18. avgusta na Planini bodo tudi vsi preživeli aktivisti Kozjanskega območja. Ti se bodo srečali v okviru dogovora šestih občin Kozjanske subregije kot je to običaj slieherno leto.

(Nadaljevanje na 2. strani)

V NEDELJO

NA PLANINO

Na proslavi šentjurskega občinskega praznika na Planini bo v nedeljo dopoldne govoril SERGEJ KRAIGHER, predsednik predsedstva SR Slovenije

Osrednja prireditev občinskega praznika Šentjurja, 18. avgusta, bo letos na Planini pri Sevnici. Čeprav potekajo številne prireditve v šentjurski občini že mesec dni, bodo svoj višek dosegle v soboto v Šentvidu in v nedeljo na Planini.

V soboto ob 16. uri bo komandant Kozjanskega odreda Marjan Jerin odkril spominsko ploščo na hiši Mirka Kovača v Šentvidu in ob tem obudil spomine na partizanske dni Kozjanskega. V tej hiši je bila leta 1942 partizanska javka. Dve uri pozneje se bo pričelo srečanje mladine — patrolj iz vseh šestih kozjanskih občin in brigadirjev, udeležencev Akcije »Kozjansko 74«. Tovariški večer s prebivalci Šentvida in Planine bodo osvetlili še kresovi z okoliških hribov. Mladi so pripravili kulturni program, sodelovala pa bo tudi godba na pihala iz Krškega.

Pričakujejo, da se bo na Planini, katere center krasi nov asfalt, zbralo v redelo nekaj tisoč ljudi s Kozjanskega in Šentjurja.

Pred tem bo ob 8. uri v Šentjerneju svečana seja vseh delegatov in delegacij skupščine, na kateri bodo podelili nagrade 18. avgust. Za nagrade so letos predlagani: KAREL PAJK, predsednik krajevne organizacije ZZZ NOV Planina, STANA SEŠERKO, predsednica društva prijateljev mladine Šentjur, PEVSKI ZBOR »SKLADATELJEV IPAVECEV« Šentjur in PROSTOVOLJNO GASILSKO DRUŠTVO ŠENTJUR ob 100-letnici obstoja.

Ob 10. uri se bodo na svečanem prostoru na Planini zbrali borci in aktivisti Kozjanskega odreda, oziroma kozjanskega območja, mladinci, gasilci, brigadirji in drugi. Slavnostni govornik bo SERGEJ KRAIGHER predsednik predsedstva SR Slovenije, sledil pa bo kulturni program, v katerem bodo sodelovali pevci, člani SLG Celje in mladi.

Po proslavi pa bo veliko tovariško srečanje ljudi Kozjanskega.

M. S.

HMELJSKA PRINCESA IN STAREŠINA — oba nova ter izvoljena oziroma imenovana na nedeljskem, dvanajstem dnevu hmeljarjev v Braslovčah. Med štirinajstimi kandidatkami za princeso se je žirija soglasno odločila za devetnajstletno Jelko Fonda iz Kamenč pri Braslovčah. Novi hmeljski starešina pa je postal Franc Šketa iz Trnave. Obema tudi naše čestitke. (Foto: M. Božič)

TREBA JE POHITETI

Ni ga dneva, da ne bi v tisku ali kjerkoli drugje zasledili kakšne vesti o pomoči po potresu prizadetemu območju. Klicu za pomoč se je odzvala vsa Slovenija, v veliki akciji pa sodelujejo tudi druge republike. Preveč bi bilo, če bi našli podjetja in druge delovne organizacije, ki so se odločile, da pomagajo. Vsekakor je poleg sredstev najbolj kritična predvsem gradbena operativa, ki jo primanjkuje domala v celoti. Nekaj del bo prevzele domače gradbene podjetje iz Rogaske Slatine, svoje usluge so ponudili tudi Kranjčani, del bodo prispevale mladinske delovne brigade občani in drugi, vendar bo vse to še vedno premalo. Znano je tudi že, da se hočejo posamezniki na ta račun pošteno okoriščati in da zahtevajo za novogradnje precej visoke vsote, ki jih prizadejati morajo hočeš nočeš odšteti. Takim in podobnim bo treba takoj stopiti na prsta.

— mst —

30 LET KNOJ

Na današnji dan, 15. avgusta 1974. leta, poteka trideset let, odkar je bil po odloku Josipa Broza Tita ustanovljen Korpus narodne obrambe Jugoslavije (KNOJ), predhodnik sedanjih obmejnih enot JLA.

V počastitev te obletnice so pripadniki obmejnih enot skupaj s prebivalci in družbeno političnimi organizacijami pripravili več zanimivih srečanj, prireditev, tekmovanj in podobno. Vrh tega so razpisali nagradne natečaje za najboljše literarne dosežke in za druga dela s področja obmejnega življenja in družbene samozaščite.

Za praznik bodo podelili tudi več priznanj pripadnikom obmejnih enot. Spored pa obsega tudi spominske svečanosti itd.

Franc Vrančič, kpt. I. ras.

GORNJI GRAD

SE PRIPRAVLJA

V okviru praznika mozirske občine bo 15. septembra v Gornjem gradu osrednja proslava tridesete obletnice osvoboditve Gornje Savinjske doline. Priprave na to veliko slavo so v polnem teku. Zanimivo je, da bo

na prireditvi sodelovalo več sto godbenikov in pevcev iz Trbovelj. Tudi takrat pred tridesetimi leti, je bilo med partizani na tem območju veliko število trboveljskih kulturnih in prosvetnih delavcev.

ŠENTJUR PRAZNUJE

(Nadaljevanje s 1. strani)

Letošnje praznovanje občine Šentjur pri Celju je povezano s posebnim jubilejem. Občani, živeči v Kozjanskem in nezakajskem predelu občine po preživelih 30. letih osvoboditve prvega kraja v občini, z zadovoljstvom ugotavljamo, zlasti še v zadnjem obdobju, večji razmah gospodarskega in ostalega razvoja, čeprav ta ni enakomeren v vseh predelih občine. Ne glede na to pa se v vedno večji meri ustvarja podlaga nadaljnjemu razvoju v dejavnostih znotraj občine.

K hitrejšemu razvoju nam v zadnjem obdobju na mnogoterih področjih pomaga slovenska solidarnost, izražena v sredstvih in delu. To smo dosegli s politično in gospodarsko argumentacijo našega zaostajanja v vsesplošnem napredku slovenske družbe. Ta pomoč je vidna na področju izobraževanja, kulture, sociale, pomoči borecem, razvoju cestne mreže, ugodnem kreditiranju s strani Ljubljanske banke, beneficiranju obrestne mere za proizvodne naložbe in drugje. Še posebej je izredno pomembna pomoč v delovnih akcijah slovenske mladine, tako za naš razvoj, kot duhovni, humani in delovni razvoj mladine same v okviru akcij kot je »Kozjansko 1973, 1974«.

Letošnja elementarna nesreča — potres — nas v vsestranskem napredku ne bi smela zadržati. Prepričani smo, da običajna ljudska pridnost in solidarnostna pomoč slovenske in jugoslovanske javnosti omogoča, da bomo nesrečo najmanj boleče odpravili. Najbolj nevarno bi bilo, če bi s posameznimi akcijami pomoči privilegirali občane posameznih področij potresnega območja ter tako zavestno večali socialne razlike, katerim smo se politično ostro ter odločno odkrekli na osnovi skidepov organizacije ZK v vseh samoupravnih in političnih sredinah. Takšne pojave v samoupravnem in političnem življenju občine odločno odvrčamo.

Programski razvoj občine je priložni jasen na gospodarskem, kulturnem, izobraževalnem, komunalnem in drugih področjih. Predvsem je zasnovan hitrejši razvoj industrijskih zmogljivosti v samem Šentjurju, snujejo pa se določene dopolnilne dejavnosti tudi v nekaterih drugih krajevnih skupnostih. Zasedovati je, da bodo vložena sredstva sočasno z rastjo delovnih mest dajala tudi vedno večjo vrednost proizvodnje in ostanek dohodka.

Zasnovana je programska stanovanjska izgradnja, katera je v solidnem teku. Z ozirom na uničen šolski prostor ob potresu bomo morali pospešeno nadomestiti tega izven sedanje programske orientacije in dinamike.

Zasnovana je po prioritetenem redu izgradnja regionalne in občinske cestne mreže, katere rekonstrukcija se počasi, vendar vztrajno nadaljuje v razne smeri občine. Izgradnja vodovodnega omrežja poteka po sprejeti projekciji. Sledi modernizacija poštnega omrežja in izgradnja električnega industrijskega daljnovoda.

Kmetijstvo je osnovna ali dopolnilna dejavnost še vedno velikega števila občanov šentjurske občine. Ne bi smeli omagati ali obupati v kriznih cikličnih pojavih prodaje kmetijskih, odnosno živinorejskih proizvodov, ampak zastavljeno koncepto modernizacije živinorejske in temu prilagojene kmetijske proizvodnje še pospešiti. Kot za vso gospodarsko zvrst proizvodnje, enako tudi za kmetijsko, lahko velja le najbolj načrtna in ekonomična proizvodnja za tisto, ki daje boljši dohodek in stabilnejše cene.

Samoupravno organiziranje in samoupravno odločanje je z novo ustavo in občinskimi statutami podano. To je pravica in dolžnost delovnih ljudi, ki pa ni enostavna, ampak izredno odgovorno, odnosno temeljno gibalo v naših družbeno ekonomskih odnosih. Naj nam v naslednjem obdobju naših naporov ne zmanjka prizadevanj, da bomo samoupravno organiziranje odnosno delovanje nenehno dograjevali in izpopolnjevali.

Zastavljena razvojna koncepta in doseženi vsestranski napredki, delovna ustvarjalnost, medsebojni humani odnosi v okviru naše samoupravne družbe, strokovna in kulturna bogatstva delovnega človeka so nam temelj za bodočo še plodnejši in hitrejši napredek v občini. V teh prizadevanjih naj občane šentjurske občine spremlja mnogo uspehov, osebnih sreč in zadovoljstva.

VINKO JAGODIČ

DOM UPOKOJENCEV V CELJU

VROČA JESEN

V Domu upokojencev v Celju se je nezadovoljstvo nad razmerami znotraj ustanove nabiralo dalj časa, v zadnjem času pa je prekipelo do vrelišča, katerega akterji so ljudje (na to ne smemo pozabiti), ki preživljajo tu jesen svojega življenja. V dom so prišli zato, da bi mirno živeli, razmere v njem pa terjajo od njih v zadnjem času toliko aktivnosti, da bi ga najraje zapustili. Ogorčenje, ki so ga pokazali v razgovoru, je bilo veliko. Vlada občutek nepopuščanja in užaljenosti. Med oskrbovanci se veča, uprava pa terja red in prikazuje ekonomsko računico kot edino izhodišče za pravilne odnose.

Kje se je nezadovoljstvo začelo in kdaj? Takrat, ko je bilo vsem oskrbovancem dokončno jasno, da se bo kuhala samo enotna hrana, čeprav je med njimi veliko bolnikov (diabetikov). Ker je ekonomski izračun pokazal drugače, so zato ostali bolniki brez dietične hrane.

Seдемčlanski samoupravni odbor, ki je bil ustanovljen na pobudo oskrbovancev šele pred dvema mesecema (pred dvema letoma pa je dom pričel sprejemati starostnike), se je srečal z nekaterimi nepravilnostmi in jih skušal upravi posredovati. Ni pa sodeloval pri razpisni komisiji za nova delovna mesta.

Razmerja in notranji odnosi med oskrbovanci in direktorjem Tonetom Stoparjem pa so se zaostrila predvsem ob zadnjem sklepu direktorja, ki je samovoljno prepovedal obiske v stanovanjih varovancev in jih omejil le na obiske v klubskih prostorih od 15. do 18. ure. Člani odbora niso o tem sklepu nič razpravljali, pobudo pa ni dal sekretar aktivna ZK Jože Bauer na prvem njihovem sestanku. Dana je bila pobuda, sprejet pa ni bil nikakršen sklep, ki bi ga oskrbovanci podpisali.

Da je bil ogenj še bolj vroč, je pomagalo prilito olje — predvidena podražitev oskrbnine za okoli 40 odstotkov. En oskrbni dan bo stal 75 dinarjev ali za ves mesec kar 2100 dinarjev. Morda bodo gornje trditve

ilustrirale izjave ljudi, ki so s solzami ogorčenja, predvsem pa vsi enotnega mišljenja, da se razmere v domu morajo spremeniti, povedali:

Ana Jeram: »Jaz sem bolnica in ko sem prišla z listkom zdravnika, da moram imeti dietično hrano, me je socialna delavka zavrnila, da to ve. Druge hrane nisem dobila, to pa, ki se kuha, ne morem jesti.«

Colette Jošt: »Nam prepoveduje direktor obiske, v klubsko sobo pa spušča mladino, ki sama prižiga televizor. Tudi ključ od sobe je že zmanjkal. Imela sem službo vratarice oziroma pri telefonu, pa sem jo pustila, ker se oskrbovanci znašajo nad mano. Kot da bi bila jaz kriva, ker ne smemo sprejeti obiskov. Včeraj me je direktor nahrnil, pa sem pustila.«

Franjo Zorko: »Sem član odbora naše domače samoupravne skupnosti, a odbor je samo na papirju, ker nima nič za govoriti. Ko sem videl, da so obiski v sobah prepovedani, sem šel nalašč v Brežice domov, da sem ženi povedal, naj ne hodi v soboto k meni na obisk. Ker bodo narastle cene, bom moral dom zapustiti, ker mi bo ostalo mesečno le 45 dinarjev.«

Rudi Praznik: »Mislim, da bo občinska skupščina z novimi cenami v našem domu dobila dolg spisek socialnih oskrbovancev, ker bo po moji oceni lahko polno oskrbo plačevalo od 100 oskrbovancev le 20. Kaj ni to porazno za ljudi, ki so celo mislili, da so dobro situirani, zdaj pa ne bodo zmogli niti mesečne oskrbe, da o drugem ne govorim.«

Jože Bauer, sekretar aktivna ZK: »Na našem sestanku smo se pritožili, da ni v domu miru. Direktor je to našo misel porabil za sklep o prenehanju obiskov v stanovanjih, češ, saj tako piše tudi v hišnem redu. Hišnega reda pa vsi nismo dobili, niti tako v njem ne piše.«

Tako oskrbovanci. Kaj pa pravi na to direktor Tone Stopar: »Ker je bilo v zadnjem času pri nas veliko nereda, ker nismo vedeli, kdo prihaja na obiske in kam,

smo začeli izvajati hišni red in vpeljali smo obiske le v klubskih prostorih. Eni pri nas so za red, drugi pa niso. Tako je to. Ukrep pravzaprav ni nič takšnega, hudo je prizadel receptorke, ker imajo s tem veliko dela. Kar se tiče oskrbnin — smo najcenejši zavod v Sloveniji in se do zdaj o naših osebnih dohodkih sploh nismo mogli pogovarjati. Malo nas je in kolektivni tudi zasuži, da je pravilno in enakovredno drugim stimuliran. Nova cena, ki smo jo dobili po temeljitem izračunu, je res visoka, a tako je. Končno, odgovorni smo tudi pred SDK.«

Neskladja, ki so se v domu upokojencev v Celju nabirala dalj časa, ne kažejo na odnose, ki bi morali biti dati v vsaki, še posebej pa taki domski skupnosti, kjer žive starejši ljudje. Temu se jo na medsebojni odločljivosti, ne pa na dogovarjanju. Starejši ljudje so občutili toliko bolj, če se čutijo svobodni ogroženi. In vsi, katerimi smo se pogovarjali, se čutijo in boli jih psihološko nezupanja, ki se je razmeh med upravo in njimi. Njimi želja je, živeti v miru, brez pritiska, z ljudmi, ki bi bi razumeli. Prišli so sem zato, da bi našli drugi dom, ki bi bil prežet s toplino. Njimi ker jo niso našli, jih to boli. Bolčina pa je vedno različna, kolikor globoki so vzroki za njo. Zato v Domu upokojencev v Celju ne smel odlašati — nič ni tako vroče, da se s strpnostjo razumevanjem in medsebojnem sodelovanjem ne bi dalo urediti. To najbrž ni le želja oskrbovancev.

ZDENKA STOPAR

PODPIS BO

Tudi celjska občinska skupščina bo podpisala družbeni dogovor o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike v Sloveniji. V NT smo že pisali, da bi na osnovi tega dogovora vse delovne organizacije po sporazumu že od 1. julija 1974 združevale 0,5 odstotka sredstev od bruto osebnih dohodkov. Delovni kolektivi bodo še sami najprej podeljevali kadrovske štipendije iz prostih sredstev, ki jih imajo za izobraževanje. Iz združenih sredstev pa bi v občini podeljevali »osnovne« štipendije, tiste, za katere delovni kolektivni nimajo neposrednega kadrovskega interesa, del sredstev pa bi solidarno združevali za študente iz manj razvijenih občin in v Titov sklad.

Po tem družbenem dogovoru bo dovolj sredstev za vse prosilce štipendij. Dane so tudi možnosti za večja upoštevanja socialnega statusa učencev in za izenačevanje materialnega položaja štipendista (razlika med kadrovske in osnovno štipendijo bodo krili iz združenih sredstev).

Družbeni dogovor vsebuje tudi nekatere hibe. Zlasti to, da združuje sredstva zunaj

temeljnih nosilcev kadrovske politike — to je delovnih organizacij. S primerno izenačevanjem bo dogovora, z nakazanimi kadrovske potrebami osnovne občine in s samoupravnimi delstvi združenih sredstev pa lahko pomeni dogovor obogatitev štipendijske politike. Tako so menili v posameznih kolektivih iz 18 delovnih organizacij, ko so govorili o predlaganem dogovoru. V celjski občini bi na osnovi dogovora združili čez 100 starih milijonov. Občinski sklad za štipendije bi zato podelil že za novo štipendijsko leto okrog 100 novih štipendij. Letos je namreč republiška izobraževalna skupnost zaradi pomanjkanja denarja sklenila štipendije le dosedanje štipendiste. Novo pa bo razpisala le štipendije za vzgojno-izobraževalne smeri.

Zato je v tem trenutku ostalo brez štipendij mnogi učencev in študentov iz osnovne občine. S podpisom družbenega dogovora, o katerem so v delovnih kolektivih premalo seznanjeni, se torej obetajo boljši časi iskanja štipendij. V teh dragih mesecih je to seveda le želja.

CELJE

ŠE ENA SOBOTA

V celjski občini so do 8. avgusta v solidarnostni akciji za odpravljanje potresnih posledic zbrali 3.270.739,45 din. Ves denar so nakazali republiškem solidarnostnemu skladu. Poleg delavcev iz gospodarstva in negospodarstva so po podatkih službe družbenega knjigovodstva nekaj čez milijon starih dinarjev zbrali tudi obrtniki. Za pol starega milijona pa je bilo nakazal posameznih občanov. Dosedanji potek zbiranja sredstev je v Celju torej uspešen. Vendar pa s tem še niso zadovoljni.

V celjski občini bodo v septembru za učinkovitejšo in hitrejšo odpravo posledic potresa delali še eno soboto. Zahtevali bodo, da dosledno izpolnijo obveznosti obeh delovnih sobot vsi delovni kolektivni v občini. Čeprav Celje samo sodi med prizadete občine, pa bodo v prihodnjih dneh predlagali šentjurskem in šmarnskemu koordinacijskemu odboru za odpravo posledic potresne ujme skupni sestanek. Na njem se bodo pogovarili predvsem o družbenih akcijah in solidarnosti s prizadetimi občinami.

Celje bo poleg tega ponudilo Kozjanskemu še dodatno pomoč.

Ze v teh dneh bo sindikalno občinsko vodstvo ugotovilo, kaj so storile delovne organizacije v celjski občini za pomoč delavcem, ki prihajajo prizadetega območja. Po tako bodo spodbudili delovne solidarne akcije, v katerih bi vključena mladina v Celju menijo, da v trenutku prizadete občine poleg materialne pomoči najbolj potrebuje strokovne kadre. Ti bi lahko največ pomagali pri hitri usposobi nekaterih objektov. Dobro bi bila torej brigada strokovnih gradbenih delavcev bi konkretno pomagala prizadetim ljudem in njihovim janskim družinam. Tudi tem se bodo menili na skupnem sestanku vseh treh koordinacijskih odborov.

Celjski občani se niso dovolj zavedali, da je pokazano solidarnostjo. Zgledna je tudi, da bi skupaj s šmarnsko in šentjursko občino ugotovili, kaj je potrebno še narediti za pravočasno ublažitev sedanjih razmer še preden stopom jesensko-zimsko obdobje.

ODMEVI: SINDIKAT DELAVCU

Do 20. avgusta morajo v vseh organizacijah združena dela sprejeti ukrepe, s katerimi bi premostili posledice nedavne podražitve osnovnih življenjskih proizvodov. Gre za takšne ukrepe, ki bodo zaščitili predvsem delavce z nižjimi osebnimi dohodki, saj je prav nje podražitev kruha, sladkorja in drugih za življenje važnih živil najbolj prizadela. Ukrepi, ki so jih sprejele posamezne osnovne organizacije sindikata so različni. Ponekod so delavcem povišali osebne dohodke, drugod so pomagali delavcem s tem, ko so kljub višjim cenam obdržali ceno toplih malic isto, so pa tudi take delovne organizacije, ki ob podražitvi še niso sprejele nobenih premostitvenih ukrepov.

Obiskali smo tri delovne kolektive v konjiški občini in se pogovarjali s sindikalnimi delavci o ukrepih zoper podražitve.

MIHA KRAČAN: predsednik sindikata v LIP Vitanje: »V našem kolektivu skušamo pomagati delavcem s tem, da obdržimo staro ceno toplih malic. Nismo se odločili za povišanje osebnih dohodkov, ker se nam tak ukrep ne zdi pravičen. In še nekaj. V našem podjetju znaša najnižji osebni dohodek 1900 dinarjev in zato praktično nimamo delavcev, ki bi imeli plače pod mejo, ki jo za najnižji osebni dohodek predvideva sindikalna lista. Pa tudi sicer podatki kažejo, da smo letos dobro delali in da smo z večjo organizacijo dela dosegli večjo produktivnost in s tem višje plače. In tako bomo delali tudi v bodoče.«

Miha Kračan

FRANC MOCNIK: predsednik sindikata v Kovinarju iz Vitanja: »Vodstvo osnovne organizacije sindikata še ni razpravljalo in sprejelo ukrepe ob podražitvi moke, sladkorja, kruha in olja. Najnižji osebni dohodek, ki ga prejme delavec v našem podjetju, znaša 1850 dinarjev. In verjetno bomo takim delavcem pomagali s kako obliko regresa. Zal smo morali v Kovinarju zaradi podražitve osnovnih živil zvišati tudi ceno malic, tako da delavci sedaj plačajo mesečno za malico 100 dinarjev namesto 60, ki so jih plačevali prej. Čimprej bomo morali nekaj storiti.«

Franc Močnik

DOMINIK SIBANC: tajnik osnovne organizacije sindikata v Tovarni kovinskih izdelkov Vitanje: »Dosedaj še nismo ničesar naredili v zvezi s podražitvami osnovnih živil. Danes pa zasedajo v podjetju člani kolegijske in gotovo se bodo domenili za določene ukrepe. Sicer pa znaša pri nas najnižji osebni dohodek 1770 dinarjev, sicer pa bomo višji dohodek in osebni dohodek dosegali samo z boljšo produktivnostjo dela.«

Dominik Sibanc

Tako so menili v vitanjskih podjetjih. Vendar pa, ali je to res vse, kar lahko stori sindikat za delavce?

Damjana Stamejšič

LAŠKO

ZDRUŽITI VSE SILE

Občini Laško postaja vse bolj očitno, da je potrebno z več mero odgovornosti in ob upoštevanju mnenja občanov, ustanoviti o ustanovitvi organizacije posebnega družbeno-političnega pomena, v kateri naj bi se združene sedaj obstoječe organizacije na področju komunalnih storitev v Laškem, skupaj tudi v ostalih večjih skupnostih v občini. Na eni izmed sej občinskega izvršnega sveta so sprejeli sklep, da je treba temu vprašanju posvetiti veliko skrb in odgovornost. Imenovali so 6 članski iniciativni odbor z nalogo, da v najkrajšem času prouči in analizira stanje na tem področju ter pripravi utemeljen predlog za ustanovitev komunalnega podjetja. Doselej so izvršili številna raziskovalna proučevanja, na osnovi katerih se lahko predvideva, seveda z več ali manj omejenimi odstopanji, kolikšna so dejanski pogoji in potrebe po ustanovitvi tega podjetja ter kakšna naj bi bila organizacijska oblika podjetja. Iz proučenega gradiva in iz raznih mnenj bi bila sprejemljiva in ekonomsko utemeljena oblika te organizacije v tem smislu, da se združijo v novo formirano komunalno podjetje dejavnosti komunalnega značaja, ki jih v Laški opravlja Krajevna skupnost Laško in v naslednjih fazah tudi komunalne dejavnosti ostalih KS v občini. Dejavnost gradbenega obrata pri sedaj obstoječem Stanovnijsko komunalnem in gradbenem podjetju Laško bi vodil, ki ga sedaj opravlja Komunalno podjetje Laško. To podjetje, ki nosi sedaj naziv »Komunalno podjetje«, razvija zelo uspešno dejavnost in kovinarsko montažno dejavnost, zato bi bilo prav, da se kolektiv odloči za spremembo naziva, ki bo odražal dejavnosti. Člani iniciativnega odbora pripravljajo program, da poverijo izdelavo elaborata glede ekonomskih zasnove in organizacijske oblike podjetja Zavodu za napredek gospodarstva v Celju, istočasno pa da razpodbujajo vodstva KS v občini, da s občani o tem razpravljajo in pošiljajo ustrezne predloge iniciativnemu odboru. Ob vseh teh prizadevanjih je potrebno omeniti to, da gre za formiranje podjetja, ki bo v stanju zadovoljiti občane na področju komunalnih storitev, skrbeti za urejenost stanovanjskih območij in v prihodnje zagotavljati razvoj in prosperiteto podjetij v občini. Po mnenju iniciativnega odbora bi lahko novo ustanovljeno komunalno podjetje prispevalo svojo dejavnost v začetku prihodnjega leta.

PO PODRAŽITVI

KAJ ŠE STORITI

Mesec dni, ki si ga je sindikat zadal kot rok, v katerem je treba izpeljati ukrepe za ublažitev posledic nedavne podražitve osnovnih živilskih izdelkov, se približuje koncu. 22. avgusta se bo iztekel. Čas je, da pogledamo, kako so se te ublažitveni ukrepi lotili v občinah celjskega območja, pa tudi, da opozorimo na nekatere napake oziroma pomanjkljivosti. Splošna slika je jasna. V vseh občinah celjskega območja so sindikati jasno zahtevali, da morajo delovne organizacije svojim delavcem zagotoviti najnižji osebni dohodek vsaj v znesku kot ga predvideva sindikalna lista in ta znesek povečati za vpliv podražitev. V naši regiji naj torej ne bi bilo več delavca, ki bi zaslužil manj kot 1.500 dinarjev. Sindikati oziroma v žalskem primeru izvršni svet so poslali vsem delovnim organizacijam na svojem območju priporočila, naj upoštevajo 3-odstotni dvig kalkulativnih osebnih dohodkov in da naj upoštevajo solidarnost, ko povečujejo osebne dohodke. Prav pri tem se velja vsaj za trenutek ustaviti. V večini primerov se v kolektivih odloča-

jo za linearne dvige bodisi osebnih dohodkov bodisi draginskih dodatkov. Vse pod parolo, da imamo vsi ljudje enake želodce. Toda, ali imamo tudi enako debele denarnice? Na drugi strani ne moremo mimo dejstva, da pretirana solidarnost pri dvigu osebnih dohodkov vodi v zmanjševanje razlik med različnimi poklicnimi kategorijami in s tem v uravnolovko. Kakša pot je torej pravilna? Mislím, da bi osebne dohodke morali vsaj za enkrat dvigniti solidarnostno, vendar ne na način, ko bi nižje kategorije dobile vse, višje pa nič. Kasneje bi bilo seveda treba razmisljati še o določenih instrumentih, ki bi jih morda kazalo vgraditi v samoupravne sporazume in družbene dogovore o delitvi dohodkov in osebnih dohodkov. Takšne instrumente, ki bi preprečevali izenačevanje osebnih dohodkov med različnimi kategorijami. V ustavi smo namreč jasno zapisali, da bo delavec nagrajevan po delu. Naslednje vprašanje je, ali je sindikat doslej naredil dovolj za ublažitev posledic podražitev? Odgovor je vsaj

zavkrat še — da. Toda! Pri storjenem nikakor ne bi smeli ostati. Prvi del akcije, v katerem so sindikati ponudili več variantnih predlogov za rešitev nastalega položaja, so dobro izpeljali. Drugi del akcije zahteva uresničitev sprejetih stališč. Ne le z dvigom osebnih dohodkov tistih, ki zaslužijo manj, kot je republiško povprečje. Ta dvig je potreben, a vsaj po mojem mnenju ne zadosten. Več skrbi bi morali posvetiti urejeni družbeni prehrani, cenejšim malicam, razmisljati morda tudi o tem, da bi pripravili v podjetjih še kosila za delavce in podobno. Naslednja skrb mora veljati ozimnic. Sindikat mora bolje kot v preteklih letih poskrbeti, da bodo delavci dobili kakovostno in poceni ozimnico, da bo vsakdo lahko dobil premog za zimo. V Konjicah, na primer, so v priporočilu podjetjem zapisali, da naj ta kreditirajo nakup ozimnice svojim delavcem z nižjimi dohodki. Take oblike pomoči bodo delavcu še bolj dobrodošle kot tistih nekaj tisočakov več pri plačah. Vprašujem se tudi, kaj bo s tistimi delovnimi organizacijami, ki na akcijo sindikatov niso reagirale. Veliko jih je. Z različnimi izgovori se izmikajo; sankcij, s katerimi bi jih prisilili v akcijo, pa ni. Pač! V delovnih organizacijah imamo sindikat, Zvezo komunistov, samoupravne organe. Oni so edini, ki lahko v takih organizacijah zagotovijo spoštovanje družbeno dogovorjenih sklepov. In če so v teh organizacijah »zaspali«, jih imajo delavci vse pravice poklicati na odgovornost. Ob koncu le še eno vprašanje ob ugotovitvi, da sedanje podražitve niso zadnje letos. Ze sedaj je več kot jasno, da bodo podražitve povzročile dosti večji porast življenjskih stroškov, pa tudi dosti višjo inflacijo, kot smo jo načrtovali. Cilji naše ekonomske politike so torej ponovno ogroženi. To se bo najhujše poznalo prav v zadnjih mesecih letošnjega leta. Ponovno je treba povedati, da morajo biti edina podlaga za nagrajevanje delavcev delovni rezultati. Dvig osebnih dohodkov, solidarnosten ali linearen, mora temeljiti na boljših rezultatih dela, boljši produktivnosti, boljših izkoriščenih strojne opremljenosti in izkoriščanju notranjih rezerv. Druge poti ni in je ne bi smelo biti.

Branko Stamejčič

Kulturna akcija med delavci naj se začne s knjigami Prešernove družbe!

Vsaka delovna organizacija naj pošlje knjige v Prešernovo družbo!

PREŠERNOVA DRUŽBA, Ljubljana, Bostarjeva ulica 23

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

J. V.

ŠENTJUR

NE BODO VSI POD STREHO

V zasebnem sektorju je bilo med potresom v šentjurski občini poškodovanih 1226 objektov (922 stanovanjskih hiš in 304 gospodarska poslopja), so ugotovili na zadnji seji izvršnega sveta v Šentjuru. Poškodovanih je bilo še 75 objektov družbene lastnine, ker pa ima en objekt več stanovanjskih enot, tako da je število poškodovanih stanovanj precej višje. Prijave o škodi še prihajajo, čeprav je sedem republiških komisij, ki so ocenjevale škodo po precej izenačenih kriterijih, v glavnem že končalo delo. »Sanacija že poteka. Temeljne šole v Luki so gotovi, v tem tednu pričakujemo prvi kamion z elementi Marlesove šole. Pripravljen je tudi načrt za enajst stanovanjskih hiš, ki jih bodo postavili v Luki« je dejal predsednik IS, inž. Jože Bučer. Oškodovanci, katerih objekti sodijo v I. in II. kategorijo, že popravljajo hiše na lastno iniciativo, predvsem tam, kjer so jim pomagale delovne organizacije. Med tem pa predvsem izstopa Alpos, od drugih še ni glasne. Zima je vse bližje in vedno bolj jasno je, da ne bo

mogoče zgraditi toliko stanovanj, da bi lahko dobili nove prostore vsi tisti, ki jih je potres najhujše prizadel. Stab za civilno zaščito že pripravlja seznam posameznikov, kjer bodo težave s prezimovanjem. Tem bi naj pomagali zgraditi vsaj klečne prostore in v njih urediti zaslino bivališče. Prednost bodo imeli oškodovanci IV. kategorije, kjer gre za popolno nadomestitev stanovanja oziroma stanovanjske hiše. Vprašanje so tudi tisti, ki so še pred tem predstavljali socialni problem — ostareli in bolni ljudje daleč od centrov, ljudje, za katere ni bilo še prej in tudi sedaj ni perspektive v ivljenju na podeželju, v kmetijstvu. Zato bi bilo najpomembnejše takšnim postaviti objekte blizu centrom, kjer je mogoča hitrejša zdravstvena in socialna pomoč. Pravilniki o dodeljevanju kreditov obstajajo, prav tako pa tudi gradbeni načrti. Kdor bo odstopil od gradbenega načrta oziroma sanacijskega programa, mu bo »uglasnila kredit. Tako hočejo preprečiti nesmotrno vlaganje sredstev pri novogradnjah. M. Seničar

DELAVSKA KONTROLA

SMO SLIŠALI

Kar dve miniaturni mnenjski, pogovorni analizi v celjski občini sta se lotili uvajanja in delovanja samoupravne delavske kontrole v delovnih organizacijah. Komisija za samoupravljanje pri komiteju občinske konference ZKS Celje je skupaj z občinskim sindikalnim svetom na osnovi vprašalnika o delovski kontroli posnela težave v več kot 40 kolektivih. Enako število delovnih organizacij na vprašanje o tej temi sploh ni odgovorilo. V juliju pa so se tričlanske delovne skupine celjskega komiteja pogovarjale z delavci desetih večjih delovnih organizacij. Tudi o samoupravni kontroli. In ko je pogovor nanesel na to temo, so delavci navadno zatrdili: Da, nekaj smo že slišali...

V tej resni ugotovitvi se skriva nekaj velikih vprašanj. Morda dokazuje politično zapanost ali pa vsebinske in druge težave pri uvajanju novega sredstva samoupravne delavske kontrole? Zagotovo pa zahteva temeljit, skrben in tudi argumentiran politični odgovor: Kaj zavira uspešnejše delovanje organov delavske kontrole?

Partijska analiza govori o zaupanju delavcev v ta instrument delavčevih samoupravništvih in dolžnosti. O njihovem razumevanju za delo teh organov. Obenem pa o njihovih vprašanjih, ali se bodo organi samoupravne delavske kontrole znali spopasti z nepravilnostmi v samoupravljanju, v materialnem in gospodarskem poslovanju, v celotnem življenju in delu kolektivov. Morda ta vprašanja že izražajo realno razmerje sil v delovnih organizacijah. Pravo stanje stvari. Kar zadeva formalno usatnoveitev delavske kontrole, ni mnogo spornega. Nato pa se črta naporov prekine. Ali samoupravne delavske

kontrole nismo dovolj jasno opredelili kot sestavni del samoupravne sistema in se nekateri njenih tipal bojijo? Ali nismo znali opredeliti vsebine njenega dela? Ali je res prevelika familijarnost v kolektivu kriva, da se člani ne upajo ali nočejo izpostaviti? Ali organom delavske kontrole politične organizacije ne nudijo dovolj pomoči? Ali so člani premalo usposobljeni za akcijo?

Zal ni podatkov o tem, kolikokrat so partijske in sindikalne organizacije v delovnih sredinah konkretno pretrsele delo ali nedelo organov delavske kontrole. Ne ve se tudi, ali so delavski sveti na sejah podprli ta inštitut nadzora. Nadalje — v koliki meri so strokovne službe zavestno začele sodelovati s člani delavske kontrole. Kaj so o tem rekli vodstveni organi kolektivov?

Ali pa smo morda neučakani?

Zagotovo ne. Dovolj časa je že od ustanovitve prvih organov delavske kontrole. Če nič drugega, bi morali politični subjekti skupno s člani organov delavskega nadzora strniti izkušnje in se dogovoriti, kako bo delo v prihodnje — drugačno. Boljše. Če se bomo zadovoljevali s sedanjim pasivnostjo, potem se lahko napovemo krizo zaupanja v ustavno sprejet in politično dogovorjen sistem samoupravne delavskega nadzora.

V celjski občini, kjer že doslej niso storili malo za uveljavitev delavske kontrole, bodo o tem razpravljali v septembru. Ker pa še v Celju ni stanje zadovoljivo, je takšen pristop toliko bolj potreben v vseh občinah celjskega območja.

J. V.

DU CELJE

SPREMEMBE

Delavska univerza Celje je v izobraževalni sezoni 1973-74 povečala obseg družbenega izobraževanja. V različne oblike usposabljanja (politične šole, predavanja iz tematike splošnega ljudskega odpora, prometne vzgoje, civilne zaščite, seminarje za delegate in druge udeležence) je privabila čez 25.000 občanov in delavcev. V strokovno izobraževanje je bilo vključenih okrog 3.000 odraslih. Ti statistični podatki ne odkrivajo pravih resnic — ne o dejanskem obsegu in ne o kakovosti družbenega izobraževanja v minuli sezoni. Ker niso primerljivi, tudi ne govorijo, kolikšen je premik. Vendar pa celjska delavska univerza sama ocenjuje, da so spremembe spodbudne in pozitivne. In da je družbenega izobraževanja več.

To oceno daje Delavska univerza v pregledu uresničevanja stališč sekretariata CK ZKS o nadaljnem razvoju delavskih univerz in sklepov predsedstva republiškega sindikalnega sveta.

Obenem pa ugotavlja, da še nima ustreznih prostorov, da ji primanjkuje strokovnega kadra, da v delovnih organizacijah še ni dovolj velikega zanimanja za izobraževanje ob delu in da se otepa še z drugimi težavami.

Oboje, prvi znaki uspeha in še vedno nerešene prostorske, kadrovske in materialne težave, nakazujejo DU Celje in družbenim dejavnikom v celjski občini še pred začetkom nove izobraževalne sezone potrebo po izčrpnih razpravi predvsem o eni temi — kaj storiti, da bo DU Celje postala integralni del vzgojno-izobraževalnega sistema s še bolj kakovostno programsko usmeritvijo in z ostalimi izpolnjenimi normativi?

Zavedamo se najbrž, da bodo delavske univerze v »brezračnem prostoru«, ko toliko naglašamo stalnost izobraževanja kot temeljni kamen celotnega sistema vzgoje in izobraževanja, lahko dober partner pri preizkušanju in uveljavljanju te prepotrebne novosti. Delavska univerza Celje s sedanjimi naporji kaže ambicije, da doseže več, kot je v preteklosti.

Resda je tudi čas drugačen. Zato se mora delavska univerza tudi sama bolj zaustaviti ob ugotovitvi, kolikšno manjka temeljnih analiz potreb po izobraževanju. Drugače povedano — da kljub vsem političnim sklepom nekatere delovne sredine še vedno obravnavajo družbeno in tudi strokovno izobraževanje kot zli strošek. Ko smo pred meseci na nekem političnem posvetu govorili o usposabljanju delegatov, je nekdo vprašal: Kdo bo pa kril to izobraževanje?

Mislil je resno. Ta resnost pa je zrasla iz konkretnih razmer delovne organizacije, kjer še niso dojele pomena samoupravljalčevega izobraževanja.

Tudi ta zadrega bo silila delavske univerze v še mnogo tesnejše sodelovanje ne le s političnimi organizacijami, temveč tudi z delovnimi kolektivi. Prav tu so še nelkoriščne možnosti.

Minuta izobraževalna sezona je lahko za celjsko delavsko univerzo začetek pomembnega preporoda. J. V.

TOPER CELJE

IZVOZ NA VZHOD

Povezava z ameriško firmo in proizvodnja notranjih smučarskih čevljev • Izvozni plan milijon 700.000 dolarjev

Toper Celje je v zadnjem času dosegel dobre proizvodne rezultate, postavil novo proizvodno halo, na domačem in tujem tržišču pa je s svojimi izdelki počel veliko priznanj. Poslovni rezultati, ki so jih zabeležili ob polletju so pričakovani, manjša odstopanja pa gredo predvsem na račun povišanja poslovnih stroškov. Plan realizacije je v prvih šestih mesecih dosežen, ostanek dohodka pa je nekoliko manjši, kot so predvidevali. Deloma je k temu pripomogla tudi investicija v novo tovarno. S 1. julijem so poprečno zvišali osebne dohodke za 30 %, tako da je najnižji OD za polni delovni čas 1.700 dinarjev, prejema pa ga 1,5 % delovnega kolektiva.

Direktorju, Marku JEZERNIKU, smo najprej zastavili vprašanje o sodelovanju s tujimi partnerji.

»Dosedanji poslovni odnosi s tujimi partnerji so predvsem rezultat dolgoletnega dela z njimi. V zadnjem času smo zožili krog sodelovanja na šest firm — dve nizozemske, tri nemške in švicarske. Seveda pa stalno iščemo nova področja sodelovanja. To sodelovanje je od kreacije modelov do izvoza za te firme. Vedno bolj smo usmerjeni na predelavo, kar je zaradi nestabilnih cen na jugoslovanskem trgu tudi nujno. Pogodbe s tujimi partnerji sklepamo za leto dni naprej, odstopanja oziroma nihanja cen pa so odvisna od evropske in ne naše inflacije. Seveda je tu tudi izmenjava tehnoloških izsledkov, razne konsultacije in podobno.

Naš novi partner je ameriška korporacija Spalding. Letos imamo v načrtu povečano proizvodnjo sklopov za smučarske čevlje, konfekcionirali bomo notranji čevlji. V enem letu bi naredili 500.000 parov. Stroji so deloma že tu, dobili pa jih bomo še iz Zvezne republike Nemčije. Američani so bili pripravljeni prevzeti del stroškov, vendar ti niso bili visoki — dva milijona dinarjev. Spalding ima tovarno v Italiji in z njo smo si razdelili trg. Toper bo izključni proizvajalec za vzhodnoevropsko tržišče. Prvo pošiljko smo že dali v Sovjetsko zvezo za Spartakiado. Smučarji so bili zelo zadovoljni. Ponaročilo

500 komadov predstavlja testno količino in če se nam rusko tržišče odpre, bo nastalo vprašanje kapacitet. Na vzhod bomo tako izvažali kompletne smučarske čevlje, v Italijo pa samo notranjega.

Glede zunanje trgovine bi rad poudaril tudi to, da se je z novim vodstvom v Eleganti bistveno spremenila tudi usmeritev v podjetju. Tendence padanja akumulativnosti je zaustavljena, Elegant pa je prevzel program Jeans od otroške, do moške in ženske konfekcije. Prve pošiljke so bile na našem tržišču zelo dobro sprejete, dogovarjamo pa se tudi za izvoz v Zvezno republiko Nemčijo in Svico. Mislim, da bomo dosegli letni plan izvoza v višini milijona in 700.000 dolarjev.

»In kako je s povezovanjem v slovenskem prostoru?»

»V Topru so tri TOZD, poleg tega pa sta tu še Elegant in Prevent Slovenj Gradec. Nadaljnje povezovanje je usmerjeno predvsem v regionalno povezovanje celotne tekstilne industrije. V takšno povezovanje nas silijo predvsem razdrobljenost konfekcijskih in tekstilnih podjetij

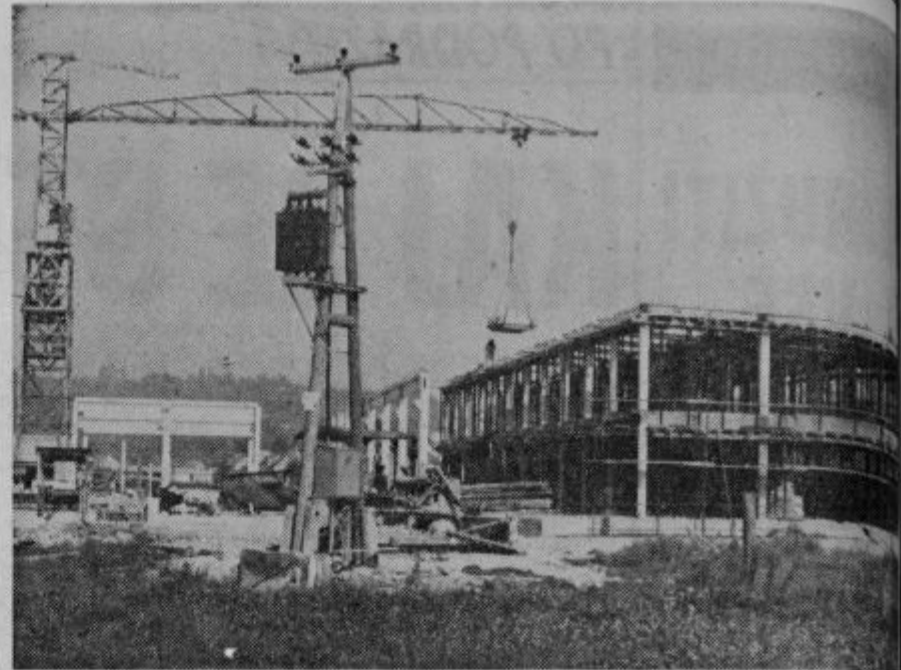
v Sloveniji. Menim, da je prav to eden od vzrokov neracionalnega poslovanja in da tu veliko izgubimo tako pri kadrih, investicijah kot pri organizaciji dela. Napore za povezovanje v celoti podpiramo in Toper se vključuje v akcijo gospodarske zbornice za združevanje tekstilne industrije v Sloveniji. Morda je bila pri dosedanjih razmišljanjih preveč prisotna bojazn za izgubo samostojnosti, drugače bi lahko bilo narejenega že več.

»Kje so vzroki za tako pozitiven razvoj Topra?»

»Predvsem v zelo aktivni poslovni politiki, organizacijskih spremembah (ustanavljanje TOZD, ki bazirajo na programski usmeritvi in specializaciji) ter v tem, da ima Toper vedno večji poslušar za tržišče. Trg resnično diktira proizvodni program, ne pa proizvodne kapacitete kot je bilo nekoč.

Za bodočnost bo najpomembnejše, da v celotnem podjetju še bolj vzpodbudimo misel marketinga na vseh področjih. Toper je danes tako razvit, da lahko proizva-va prav vse v svoji stroki.

M. SENIČAR

Tale mogočna tovarna bo dokončno zrasla prihodnje leto. Alpos bo razširil svoje tovarniške zidove, s tem pa bo razširil proizvodnjo, moč in standard svojih izdelkov. Menda ni treba posebej poudarjati, kaj to pomeni za občino Sentjur, ki bo te dni praznovala svoj občinski praznik. Tako imamo pred sabo spet konkreten delavčev prispevek k razvoju in rasti občine Sentjur. Dela na novi hall in aneksu izvaja celjski Ingrad.

Foto: Drago Medved

OBMOČJE

NAD PRIČAKOVANJI

Pravzaprav smo nekako že kar navajeni, da nam se primeri tako, da takrat kadar se na-adejamo težav, dosegamo

odlične uspehe in obratno. Ob začetku letošnjega leta so pravzaprav na vseh nivojih naših samoupravnih institucij opozarjali, da stopamo v eno najtežavnih obdobij bitke za stabilizacijo in da bo potrebno na vseh področjih vlagati maksimalne napore, da bomo dosegli začetne cilje. Nikakor ne želimo trditi, da napovedovalci težavnih pogojev niso imeli prav. Nasprotno! Toda res pa je tudi to, da dosegamo ravno v teh zaostrenejših pogojih izredno lepe in razveseljive gospodarske rezultate. To kar smo na celjskem območju dosegli v letošnjem prvem polletju je nedvomno nad vsem pričakovanim, še več, takšne gospodarske žetve doslej na celjskem območju v vseh povojnih letih še nismo zabeležili. Pogledimo si nekatere najosnovnejše kazalce.

Na celotnem območju nekdanjega okraja so v delovnih organizacijah celotni dohodek povečali za 50 %, dohodek za 41 % in kar je najvažnejše za celih 46 % je večji ostanek dohodka, kot je bil v lanskem prvem polletju. Ni potrebno podrobneje komentirati kaj pomeni na primer za celjsko industrijo dejstvo, da so se samo v celjskem gospodarstvu skladi v prvem polletju oplenitili za nič manj kot deset milijard starih dinarjev. To je podatek, ki sam po sebi dovolj zgovorno pravi, kakšni so bili napori v delovnih organizacijah in kako resno so se delovni ljudje lotili uresničevanja nalog, ki izvirajo iz postavljenih razvojnih programov, oziroma ciljev. Zlasti razveseljivo je, kadar ocenjujemo gospodarske dosežke celjskega območja, da je izredno močno napredovala celjska občina (ostanek dohodka je kar za celih 75 % večji kot v istem času lanskega leta). Nič slabši niso dosežki v Konjicah, kjer so ostanek dohodka, torej sklade povečali za 71 %, na tretje mesto pa se uvršča gospodarstvo Sentjurja. Edina občina celjskega območja, kjer je ostanek dohodka manjši kot je bil lani, je Mozirje.

Dokaj realno sliko o splošnih gospodarskih prizadevanjih v posameznih občinah dobimo, če primerjamo, kako je rasel družbeni proizvod na eni strani in kako so naraščali osebni dohodki na drugi strani. V regiji je stanje dobro. Za 40 % se je povečal družbeni proizvod, osebni dohodki pa so se povečali za 36 %. Torej je ustvarjenega več, kot pa v delovnih organizacijah nastali v obliki osebnih dohodkov. Še štiri občine (Občina Sentjur, Konjice in Zalec) lahko pohvalijo s takšnim spodarjenjem, povsod do god, pa je stanje nekoliko slabše, vendar še vedno dovoljivo.

Pomemben kazalec gospodarskih uspehov je tudi v obliki celjskega območja »prigospodarskega« skoraj tri milijarde starih dinarjev izgube, ob letošnjem prvem polletju so izgube zmanjšale na eno milijardo starih dinarjev. Več kot pomeni mar ne?

Odras gospodarstva nekakega območja pa je v obliki celjskega območja tudi v obsegu, strukturi in dinamiki gospodarskih sticij. Čeprav smo v celjski goslaviji (26 %), še posebej pa v Sloveniji (54 %) v velikemu porastu naložb, smo na celjskem območju potolkli pravzaprav vse korde, saj ugotavljamo, smo v prvem polletju povečali gospodarske naložbe za celih 82 %. To je nedvomno izrednega pomena, saj vlaganj v nove kapacitete napredka. (V ilustraciji povemo, da so se na priložbe v Mariboru povečale za 5,7 %) V zvezi z tem bami velja omeniti še to, da so leto močno porasle naložbe v Celju, Sentjurju, Konjicah in Smarju. Zlasti velja le še na to, da so manjše naložbe kot v Laškem in Sentjurju, celjska velja v bodoče posvetiti dvomno posebno pozornost. Storitnost dela se je v prvem polletju povečala za 32 %, akumulativnost pa 38 %. Največje povečanje storitnosti in sicer za 42 % (!) so dosegli v Celju, Konjicah in Sentjurju v istih treh občinah pa se je najbolj povečala tudi akumulativnost gospodarstva.

Naj sklenemo. Dosežki prvem polletju so nedvomno nad vsem pričakovanim zaradi tega izredno razveseljivi. To pa ne pomeni, lahko v drugem polletju želimo križem roke. Še treba zavihati rokave, če želimo, da bomo tudi ob koncu leta ugotavljali tako velike dosežke, kot smo pričela sedaj. Uspehi in dohodki obvezujejo!

„MRTVI“ MILIJONI

Preveč bi bilo izgubljati besede o tem, kakšne težave smo imeli še pred nedavnim pri odpravljanju posledic vse večje nelikvidnosti v našem gospodarstvu. Dirka za denarjem je postala sestavni del vsakodnevnih opravil v praktično vseh delovnih organizacijah. Kako so si povsod oddahnili, ko so pričeli delovati nekateri ukrepi, ki jih je sprejele Zvezni izvršni svet. Likvidnost se je popravljala iz meseca v mesec in vse je že kazalo, da smo se za vedno otresli problemov, ki so tako hudo pestili gospodarstvo ter preprečevali doseganje še boljših rezultatov.

Vse pa kaže, na to nas opozarjajo podatki, da ponovno drvimmo nasproti veliki nelikvidnosti. Preden bomo spregovorili o nekaterih težavah, najprej samo dva podatka: medtem, ko so konec lanskega leta znašale terjatve do kupcev 65 starih milijard dinarjev (recimo bobu bob, že to so og-

romna sredstva) pa so se terjatve do konca junija letošnjega leta potrojile in znašajo nič več in nič manj kot 186 milijard starih dinarjev. To je porazno! Da pa bo absurdno stanje še slabše, moramo resnici na ljubo zapisati, da so se v tem času obveznosti do dobaviteljev celo zmanjšale in so torej konec junija letošnjega leta manjše kot so bile konec lanskega leta. Medtem, ko je naše gospodarstvo še bolj disciplinirano kot doslej poravnava svoje obveznosti do dobaviteljev, pa je plačevanje s strani kupcev zastalo v takšnem obsegu, da to že predstavlja resne probleme.

Kaj to pravzaprav pomeni? Največje posledice se nedvomno kažejo v tem, da je naše gospodarstvo prikrajšano za skoraj dvesto milijard starih dinarjev, ki jih mora pokrivati s svojimi obratnimi sredstvi. To pa je praktično tako, kot bi si na delo zanki, ki se kani sleherni trenutek zategniti.

Ob dejstvu, da so krediti za obratna sredstva pravzaprav že od nekaj močno omejeni, da je do njih še zlasti težko priti v sedanjih, zaostrenejših pogojih gospodarjenja in da jih našim delovnim organizacijam primanjkuje, je stanje pri tako naraščajoči nelikvidnosti več kot zaskrbljivo. »Mrtvi« milijoni predstavljajo pretežno nevarnost, ki kani sicer izredno pozitivna gospodarska gibanja v drugem polletju močno zavreti. Temu se moramo v vsakem primeru izogniti, zato je skrajni čas, da na področje gibanja denarja s posebnimi ukrepi čimprej učinkovito poseže tudi Zvezni izvršni svet, kajti prehude bi lahko bile težave, če se to ne bo prej ko slej zgodilo. Ob tem pa je zaskrbljivo tudi zapiranje nekaterih območij, ki ne poravnajo več svojih računov. Rdeča luč v kontroli je posvetila — nujni so ukrepi!

BERNI STRMCNIK

OGLAŠUJTE V
NOVI
tednik

Znova presenečenje. Za vas, za nas, za vse!

Med prireditvami, ki jih pripravlja Ljubljanska banka, podružnica Celje v okviru meseca varčevanja, oktobra, bo tudi proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice in v njenem delu razstava jubilejnih kovancev in drugih starih bančnih dokumentov in predmetov.

Da bi razstava v resnici zajela vse, kar je na voljo, zlasti pri občanah, vas celjska podružnica Ljubljanske banke vabi in prosi, da ji posodite ali prodate stare jubilejne kovance vseh vrst in izdaj in drugo arhivsko oziroma zgodovinsko gradivo, ki kakor koli govori o hranilništvu na celjskem območju. Če pa bo to gradivo vezano na

Celjsko mestno hranilnico, bo dobrodošlo, toliko bolj.

Da bi vedeli, s kakšnim gradivom bomo lahko razpolagali pri ureditvi razstave, vas vabimo, da nam pripravljeno o sodelovanju z nami sporočite najpozneje do 15. septembra letos na naslov: Ljubljanska banka, podružnica Celje, odsek za pospeševanje denarnega varčevanja in propagande, Celje, Trg V. kongresa 10.

Že v naprej hvala za sodelovanje in pomoč.

ljubljanska banka
PODRUŽNICA CELJE

POGOVOR Z DELEGATOM

NOVA POBUDA

Bojan Zgank

Ten le eden izmed nas. Doslej smo imeli dve seji. Prva, ustanovna, je bila aprila, druga pa v juniju, ko smo obravnavali material za skupno sejo vseh zborov.

Ali so zdaj že vidne kakšne pozitivne strani novega delegatskega sistema in v čem so vidne? »Prednosti novega delegatskega sistema so že močno vidne. Delavec se lahko namreč zdaj veliko bolj aktivno in neposredno vključuje v proces odločanja. Ima pa tudi bolj pregled nad delom vodilnih organov in nad delom celotne delovne organizacije.

In zdaj najvažnejše vprašanje: kaj je vaša delegacija naredila znotraj podjetja?

»V tem kratkem obdobju, odkar so bile oblikovane delegacije, res nisimo mogli narediti ne vem koliko. Smo pa sprostili predlog, da bi lahko tudi delegati sodelovali na sejah delavskega sveta. To se nam zdi zelo pomembno zaradi informiranosti delegata o delu samoupravnih organov v delovni organizaciji. V bodoče pa se nameravamo lotiti tudi drugih problemov in povečati aktivnost delegacije.

MIRAN KOROŠEC

ZK V SIGMI ŽALEC

PO DELU

Zalska Sigma je manjše podjetje, ki ima le nekaj nad 250 zaposlenih. Osnovna organizacija ZK pa je dokaj močna. 21 članov šteje, od tega je 6 mladih in 13 neposrednih proizvajalcev. O delu v organizaciji smo se pogovarjali s sekretarjem Viktorjem Zatlerjem.

Opišite nam prosim delo vaše osnovne organizacije.

Naša osnovna organizacija je največ skrbi posvetila dogajanjem v podjetju. Tu smo bili res aktivni, saj smo se vključili v reorganizacijo podjetja in priprave nanjo, posvetili smo skrb reševanju kadrovskih problemov, največ pa smo razpravljali o možnostih združenja in stabilizacijskih ukrepih v podjetju. V Sigmi smo namreč spoznali, da bomo sami delo stežka napredovali, zato se oziramo po občini in iščemo partnerja, s katerim bi se lahko tesneje povezali. Podprli smo tudi stabilizacijske ukrepe, ki temeljijo na iskanju notranjih rezerv, boljši produktivnosti dela in nagrajevanju po delu. Zlasti tu smo bili zagovorniki tega, da ne smemo deliti več kot ustvarimo. Narobe! Šele ob presežku mesečnega načrta za 10 odstotkov si delimo 100 odstotne plače.

Kaj pa drugo delo?

Seveda smo tudi pri nas razpravljali o kongresnih materialih in spremljali delo 7. kongresa ZKS in 10. kongresa ZKJ. Vseeno smo tu premalo naredili, saj žal še vedno nismo dobili obljubljenih pokongresnih materialov, resolucij in sklepov.

No, v prihodnjih dneh, ko bo minulo dopustniško obdobje, bomo pričeli spet z aktivnejšim delom, saj smo v zadnjih mesecih nekoliko »zaspali«.

S katerimi težavam se pri vašem delu najpogosteje srečujete?

Viktor Zatler

Dejal bi, da je najtežje zbrati vse člane na sestanek. Narava dela pri nas je taka, da veliko delamo na terenu, pa tudi obrati so dislocirani. Zato naše delo še vedno preveč sloni na posameznikih. Kako pa se čuti vpliv osnovne organizacije v kolektiv?

Vpliv komunistov se v Sigmi čuti in povedati moram, da tudi mnenje organizacije vedno upoštevajo v vseh organih. Kljub temu menim, da bi lahko komunisti tudi tu še več dosegli. Naše delo bi se v kolektivu moralo še bolj čutiti.

Morda še nekaj besed o vaših načrtih.

Programa dela organizacije še nimamo, zato bo to prva naloga v prihodnjih mesecih. Na prvih sestankih bo tudi treba temeljiteje obravnavati kongresne materiale. Spregovorili bomo še o kadrovskih vprašanjih v organizaciji, morebitnih novih sprememb, saj bi med mladjimi delavci radi dobili še kakšnega člena.

Glavna naloga pa še naprej ostaja skrb za dosledno uresničevanje sprejetih stabilizacijskih ukrepov.

Branko Stamejčić

TURIZEM

CELEIA, CELJSKA KOČA - NA DOBRI POTI

Te dni je minilo leto dni, kar je na čelo kolektiva hotela Celeia z obrati stopil Zdravko Turnšek.

»Kako se počutite na tem mestu?«

»Moram reči, da odlično in da to delo opravičam s posebnim zadovoljstvom. To tudi zaradi tega, ker so tu uspehi, ki jih hotelski kolektiv še ni dosegel. Skratka, smo na pravi poti!«

Tako, z več ali manj običajnim vprašanjem, se je začel pomenek, ki je vse bolj odkrival delo in tudi nekatere načrte tega dela Izletnikovega kolektiva.

Poslovni rezultati hotela Celeia z obrati so dobri. Zato tudi računajo, da bodo ob koncu letošnjega leta ustvarili doslej največ čistega dohodka. Tako so že na tisti poti, ki jim obeta lepšo prihodnost in uresničevanje nekaterih načrtov, ki zadevajo razširjeno reprodukcijo.

»Kako se kaže zasedenost nočitvenih zmogljivosti?«

»Podatki so pravzaprav presenetljivi in nad vsemu običajnimi normami. Samo hotel Celeia beleži 80 odstotno zasedenost teh kapacitet!«

»In nekateri načrti?«

»Teh je seveda več. Najprej bi rad omenil najnujnejše zgraditve šeststoznega avtomatskega kegličišča pri hote u. Ta je več kot potreben. Gre za hotelske goste in druge, ki jim moramo dati tudi takšno razvedrilo. S tem pa seveda načrtov okoli hotela še ni konec. Naši naporji so usmerjeni tudi drugam: k Celjski koči, en v druge naše obrate pa k želji, da bi dobili še kakšnega. V tej zvezi moram povedati, da Celjska kočica znova pridobiva na ugledu, da se nam investicija obrestuje in da ni da, čeč tisti čas, ko bo ta postojanka zaživela samostojno življenje, od lastnega dohodka. To pa je veliko, zelo veliko!«

MB

BISTRICA OB S.

KAKO DO TURISTOV?

Bistrica ob Sotli, z njo vred pa tudi drugi kraji na Kozjanskem in v Obsotelju so bili že pred drugo svetovno vojno precej znani v turističnem pomenu. Res ne tako kot gornja Savinjska dolina ali kje drugje, dejstvo pa je, da je semkaj prihajalo za tiste čase sorazmerno mnogo Zagrebčanov in drugih turistov. Dandanes se s takšnimi podatki ne moremo pohvaliti. Zakaj?

Na ta »zakaj« nam je pred kratkim skušal dati odgovor Franc Rautner, gostilničar na Gorah nad Bistrico ob Sotli, znan družbeno politični delavec v svojem kraju, ki se močno zavzema za to, da bi Bistrica, z njo pa tudi Goré, čimprej spet dobila svoj stari obraz.

»Svoječas so bili gostje manj zahtevni, ceste niso bile tako pomembne, avtomobilov je bilo malo, je pa bilo nekaj, kar je bilo bolj pomembno: pripravljenost ljudi da nekaj nudijo. Imeli smo tudi boljše gostinske usluge, gost je lahko dobil hrano, kjer je hotel. Poglejte, danes sicer res imamo v Bistrici gostilne, ki imajo hrano, to se pa ne da reči za ostale kraje v Obsotelju in še manj na Kozjanskem. Mi torej res samo čakamo, kdaj bo ta razvoj zajel tudi nas, ne zavedamo pa se, da bo takrat morda že prepozno in da bo prevzel iniciativa kdo drug.«

Na vprašanje, kaj pričakuje od spominskega parka Kumrovec-Kozjansko je Rautner dejal: »Mi o parku premalo vemo, ker smo pač premalo obveščeni. Nas ni nihče vprašal, kaj bi pravzaprav radi. Če bo park zaživel, bo posebno mesto v tem parku morala zavzemati tudi Bistrica in pa seveda tudi Goré. Zakaj to govorim? Ne toliko zaradi sebe, ker imam tukaj pač svojo gostilno, ker jo je imel že oče, ne. Govorim zaradi zgodovinskega pomena Gor in tudi Bistrice. O Gorah se je že marsikaj pisalo pa tudi sama Bistrica je prijetna. Oboje bi nujno morali vključiti v projekt. Morda bi kaj lahko svetovali tudi mi. Ali pa bo to šlo mimo nas?«

Pritrujemo gostilničarju na Gorah: treba bo misliti tudi na Gore in na Bistrico ob Sotli.

MST

LAŠKO ZA KOZJANSKO 60 MILIJONOV

Celotno akcijo za pomoč Kozjanskemu, prizadetemu v potresu, je v občini Laško zasnoval in vodi družbenopolitični aktiv občine. Doslej so v občini zbrali 320.120,15 dinarjev. Tudi približno 23 odstotkov delavcev, kolikor jih je zaposlenih v dislociranih obratih ali delovnih organizacijah, ki imajo sedež zunaj občine, se je udeležilo te solidarnostne akcije. Vendar ti obracunavajo prispevek na sedežu. V občini tudi teče akcija pobiranja prispevkov pri upokojencih, obrtnikih in kmetih. To akcijo, skupaj z

OK ZMS Laško in občinskimi odborom RK, vodi OK SZDL Laško. V občini Laško upajo, da bodo lahko dali Kozjanskemu 50 do 60 starih milijonov, saj se bo s 5 odstotki udeležil tudi solidarnostni sklad pri samoupravni stanovanski skupnosti.

V občini je bila imenovana tudi tričlanska komisija za ugotavljanje škode po potresu v laški občini. Komisija je sprejela že pet prijav. Skoda, nastala na svojem območju, bodo v laški občini krili iz lastnih rezervnih sredstev.

B. P.

SMARJE

FRANCE POPIT NA OBISKU

Včeraj je obiskal šmarsko občino predsednik centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije France Popit. Ogledal si je gradbišče nove šole v Zibiki, ki jo gradi Velenjčani ter se pogovarjal z graditelji in predstavniki šmarske občine. Po ogledu gradbišča se je odpeljal na obisk k brigadirjem v Sentvid pri Planini, kjer se je prav tako zadržal v krajšem pogovoru z graditelji ceste Gračnica—Lednjšica.

MST

OBRAZI

samoupravljajca dobila prav jaz. Res, bila sem neizmerno srečna.»

Rozika je vse svoje življenje posvetila družini in delu. In marsikdaj se je morala na račun dela odpovedati uricam, ki bi jih lahko preživela skupaj s svojima otrokoma in možem. Pa vendar je zadovoljna.

»Če poskušam narediti bilanco svojega dosedanjega življenja in dela lahko rečem, da sem zadovoljna. Vse življenje sem delala, se ob delu učila in seveda tudi napredovala. Razdajala sem se družini in delu. In dvomim, da bi lahko dala družini in družbi več, kot sem dala doslej.«

Damjana Stamejčić

bi bila v zadregi zaradi razgovora, to ne. Samo zaradi izkazane pozornosti se je počutila neugodno.

Rozika Krajnc je že 32 let zaposlena v Topru. Začela je kot pricučena šivilja v privatni šivalnici Hido, ki se je pozneje, po vojni, združila s Oberbauerjevo šivalnico v Tovarno perila.

»Vsega se še tako živo spominjam,« pravi Rozika. »Ko sem še med vojno delala v Hidu, smo bili še v Gaberju. V začetku nas je bilo še malo, v štirih letih pa nas je bilo zaposlenih že okrog 260. In povečini same ženske. Spominjam se tudi, kako smo se potem združili s Oberbauerjem. In kot zanimivost naj povem, da smo takoj po vojni dobivali namesto plače konzerve in kruh. Toda

ROZIKA KRANJC

Ko sem jo poprosila za kratek razgovor, ji je bilo malce nerodno. Pa ne, da

VAŠ PROBLEM

KJE STE, POŠTARJI?

Veliko pripomb je bilo zadnje čase izrečenih na račun nerednega raznašanja pošte na območju Braslovč in Polzele. Dogaja se namreč, da morajo ljudje sami po pošto. Da bi zvedeli, kje tiči vzrok za ta problem, smo obiskali pomočnika upravnika TOZD za PIT promet v Celju, Antona Križarja.

»Glavni in edini vzrok za neredno dostavo pošte na posameznih območjih je pomanjkanje delovne sile,« je dejal Anton Križar. »Ne moremo namreč najti ljudi, ki bi se bili pripravili zaposliti kot poštarji.«

Ali ste že razmišljali, zakaj je za ta poklic tako majhno zanimanje?

»Eden glavnih vzrokov za to je gotovo narava tega dela. Poklic poštarja je namreč vse prej kot lahek, saj je odgovoren, zahteva šestdnevni delovni teden, poleg tega pa je človek izpostavljen tudi vsem vremenskim nepravilnostim.«

Kakšni so pogoji za

sprejem na delovno mesto poštarja?

»Kandidat mora imeti dokončano osnovno šolo ali vsaj šest razredov, odslužen vojaški rok, vozniški izpit za moped in zdravniško potrdilo, da je zdrav.«

Kaj pa ste že naredili, da bi odpravili ta problem delovne sile?

»Moram reči, da smo doslej storili vse, kar je bilo v naših močeh. Med drugim smo prijaviteli pri zavodu za zaposlovanje prosta mesta za poštarje, objavili smo razpis v NT, v vseh krajih, kjer imamo probleme z dostavo pošte, pa smo se pismeno obrnili tudi na tamkajšnje krajevne skupnosti in jih zaprosili za pomoč. Žal smo v večini primerov, med drugim tudi v Braslovčah, naleteli na gluha ušesa. Zdaj še vedno poskušamo vse mogoče in upamo, da se bo stanje čimprej popravilo. Prizadete stranke pa prosimo, naj upoštevajo naš položaj in naj nam tudi sami pomagajo rešiti ta njihov in naš problem.«

Miran Korošec

LAŠKO

POVRNITEV ŠKODE

Na zadnji seji izvršnega sveta skupščine občine Laško so med drugim razpravljali in sprejeli sklep, da bodo občanom, prizadetim v potresu, nudili pomoč v obliki gradbenega materiala in da bodo sredstva za to odvedli iz lastnega rezervnega sklada. Škodo so prijavitli štirje občani. Prav tako bodo skušali iz istega sklada povrniti škodo revnejšim kmetom, ki so bili prizadeti v letošnji poplavi spoimiadi, vendar šele takrat, ko bo posebna komisija dokončno ugotovila škodo na obdelovalnih površinah.

Glede osnutka o podelitvi nagrade Ilija Badovinac, kakor se naj bi preimenovala nagrada 2. julija, ki so jo doslej vsako leto podeljevali v laški občini zaslužnim občanem in družbenim organizacijam, se je izvršni svet odločil, da bodo o tem predlogu odločali v javni razpravi občani sami. Gre tudi za to, da te nagrade v bodoče ne bi bile denarne (100 starih tisočakov), ampak v obliki plaket.

Sprejeli so tudi sklep o osnutku odloka o javnem redu in miru. Kršitelje je treba kaznovati z višjimi denarnimi kaznimi, le tako bodo kazni tudi vzgojne.

D. P.

20 LET RADIA CELJE

„RAD IMAM GLASBO“

Janez Klanšek na svojem delovnem mestu — med aparaturami, kupi trakov in gramofonskih plošč.

Naše zapise ob 20. obletnici radia Celje pričenjamo s predstavitvijo našega tehničnega vodje Janeza Klanška. 14 let je že tega, kar je prišel v našo hišo in vse odtlej skrbi za to, da so radijske aparature v redu in da lahko vsak dan ob uri, ki ste jo vajeni, zaslišite tisto: »Od Celja do Zalca...«

Janez, predstavi se našim bralcem.

Pravi! Kakšen sem videti, bo pokazala slika. Drugače pa sem vesel človek, rad imam glasbo. Sem tudi nervozen, včasih prav eksploziven, pa tudi siten znam biti.

Kaj pa dobre lastnosti? O teh naj sodijo drugi. Bolje je, da povem slabe... Povej mi, kako si prišel na naš radio.

Ko sem se 1960. vrnil iz vojske sem iskal službo v Celju. V časopisu sem videl oglas, javil sem se in bil sprejet. 6 let sem delal na oddajniku, nato v studiu, kjer sem se dodobra seznanil s studijsko tehniko.

Opiši mi svoje delo. To je pa malo težje. Studijska tehnika se razlikuje od običajne in vzdrževanje, ki je ena glavnih dolžnosti, je drugačno kot ga vidiš v servisih. Poleg vzdrževanja aparaturnem našo oddajo, pa tudi reproduciram jih v času, ko imamo program.

Kaj najraje delaš? Težko bi rekel. Delam rad in z veseljem, saj mi ta poklic leži. No, včasih sem preobremenjen in zato slabe volje.

Katero oddajo najraje snemaš? Glabene. Vse glasbene, razen želj. Te so preveč eno-

lične. Glasbo imam res rad. Posebej evergreene. Od govornih pa najraje snemam oddajo Predstavljamo vam. To je zahtevna oddaja. Svoj čas rabi pri snemanju in ker je še zanimiva, jo imam najraje.

Imaš pri delu kakšne težave?

Se preveč! Najhuje je z aparaturami, ki so že zelo stare in nikoli ne veš, kdaj se bo kaj pokvarilo. Pa bo kmalu bolje. Nove studijske magnetofone že imamo, jeseň pride še mešalna miza, kmalu bomo uredili studijo, pa fonoteko in še novo snemalnice bomo dobili. Težko že čakam, da bo vse urejeno. Potem bo pravo veselje delati.

Poleg tehnike so še druge težave. Najhuje je poleti, ko trpimo v hudi vročini. Ventilatorji, ki jih premoremo, so preslabi in verjemi mi, da je v vročini težko delati. Ali pa tele naše stopnice. Točno 100 jih moraš prestopiti da zlezeš do studia. Ko grem na delo pravim, da grem v hribe.

Ti je bilo že kdaj žal, da si se odločil za ta poklic?

Po pravici povedano, ne. Dejal sem že kdaj v jezli, da mi je žal. Pa nisem resno mislil. Dober poklic je to. Zanimiv.

Kdaj ti je bilo v teh 14 letih najhuje?

Ko smo selili srednjevalovni oddajnik iz mesta na Golovec in ko smo selili studio iz zdravstvenega doma na občino. Selitve sovražim. Razdiranje aparaturne opreme, spet sestavljanje, stopnice gor in dol, preganja pa je še čas,

saj se mora oddaja točno začeti.

No, to da ste tehniki in da povedovalci sužnji minut in vemo.

Res je to, res. Ali več in ko je, ko moraš kako minuto pred oddajo nujno kam? Ali pa med oddajo? S seboj moraš vzeti stoparico...! Ali pa če tik pred oddajo ali med njo kakšna aparatura workes. Ne veš, kako hitimo s popraviljem. Poslušalci ne gmemo razočarati. Program mora teči za vsako ceno.

Spominev ti gotovo manjka...

Ne, to pa ne! Najraje spominjam leta 1961-62, ko smo bili v studiu 4 tehniki. Bil sem še stediš... To je bilo zabavo.

Imaš kak hobi? Seveda. Veliko jih je, pa so vsi vezani na tehniko. Rad popravim TV aparate, ub varjam se s sinhronizacijo filmov, rad kaj upošraufam po avtu...

Kaj pa prosti čas? S tem je navadno križ. Se daj je bolje, včasih pa skoraj nisem vedel, kaj je to. Snemanja dopoldne, oddaje popoldne. Družine skoraj poznal več nisem. Bolje je sedaj. Več sem doma, igram s svojimi punčkama. Nanje sem res ponosen.

Takšen je naš Janez, brez katerega vsaj polovica naših TV sprejemnikov ne bi delala, brez katerega naš radio ne bi bil, kar je.

Takole sva kramijala. Ko sem odhajal je še zaključil za mano. »Pa napiši, da sem zadovoljen na celjskem radiu. Z delom in plačo. Le še viš aparaturo težko čakam.«

Branko Stamej

Ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

V NOVIH PROSTORIH

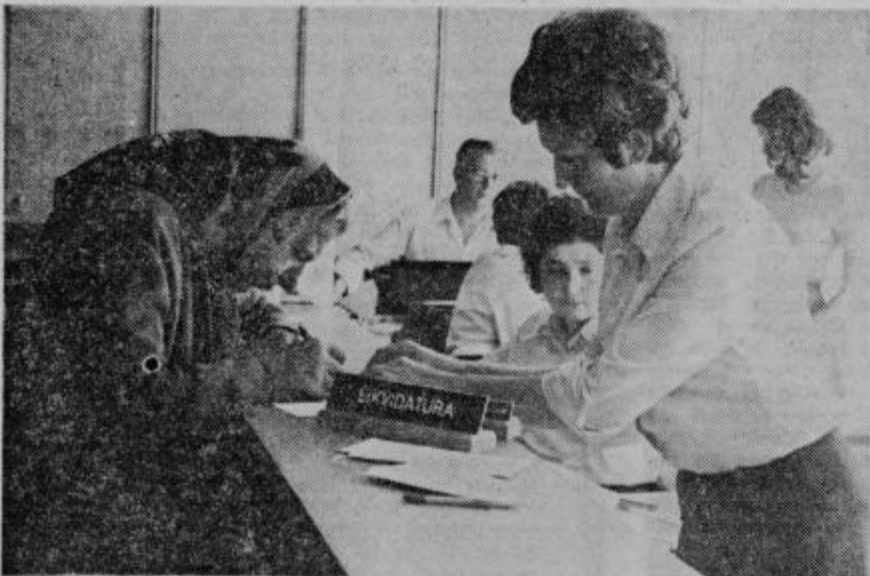
Ekspozitura celjske podružnice Ljubljanske banke v Slovenskih Konjicah dela že mesec dni v novih delovnih prostorih. V novih v pravem pomenu besede, četudi so ostali v isti zgradbi. Iz prejšnje majhne in tesne sobice so se razširila v prostor, ki nudi vse pogoje za normalno poslovanje.

Nove pridobitve so bili veseli ne le bančni delavci, marveč tudi ljudje, ki prihajajo semkaj, da urejajo svoje denarne zadeve. To je svetel in lepo opremljen prostor, v katerem ni več stiske pa tudi delo s strankami je dosti lažje, intimnejše.

Konjiška ekspozitura celjske podružnice Ljubljanske banke se je na svojem območju lepo uveljavila in uživa

velik ugled. V zadnjem času je močno razširila poslovanje na račun izplačevanja osebnih dohodkov na hranilne knjižice. Kostroju, Konusu, Drazinjskemu domu... bodo kmalu sledili še drugi. Izreden razmah je doseglo pionirsko varčevanje. Pionirske hranilnice delajo na osnovnih šolah v Vitanju, na drugi osnovni šoli v Slovenskih Konjicah in v Zrečah. Zdaj pa tečejo razgovori za ustanovitve enakih bank v malem še v Ločah ter na prvi konjiški osnovni šoli.

Ekspozitura celjske podružnice Ljubljanske banke v Slovenskih Konjicah posluje za stranke ob ponedeljkih in sredo od 7. do 15.30 ter ob torkih, četrkih in petkih od 7. do 11.30.

POTRESNO OBMOČJE

PREPOČASNA POMOČ

Iz dneva v dan ugotavljamo, da se položaj v šmarnski in šentjurski občini sicer znatno izboljšuje, da pa pomoč zaradi bližajoče se jeseni in zime prihaja prepočasno. Nekatere občine, oziroma njihove delovne organizacije še vedno niso nakazale denar, zbran v akciji 13. julij. Tega ne moremo reči za občine celjske regije, ki bodo z akcijo vsak čas končale in bo denar zbran.

Šola v Šmarju pri Jelšah naglo napreduje, enako pa velja tudi za Zibiko, kjer skoraj vsak dan pride na delo okoli dvajset Velenčanov,

v soboto pa jih je bilo celo okoli dvesto. Iz Loke pri Zussnu smo zvedeli, da bodo čez kakšen dan ali dva že začeli dovažati Marlesove elemente za novo šolo, ki bo konec tedna predvidoma pod streho, popolnoma končana pa do 15. septembra. Problem ostalih šol bodo zaenkrat rešili s prešolanjem. Avtobusi so že na razpolago.

Po vsej verjetnosti bodo eno šolo zgradili tudi Ljubljančani, ki so poleg tega zbrali za potresno območje tudi precej sredstev. Celotna vsota ni znana, saj se spreminja iz dneva v dan.

V šmarnsko in šentjursko

občino je v soboto prišla potresna brigada iz Prekmurja, ki bo pomagala odstranjevanju ruševin in graditi nove objekte.

V akcijo pomoči Konjiškemu in Obsotelju ter Šentjurski občini se je vključila tudi podružnica Ljubljanske banke v Celju, ki že odobrova kredite.

Po najnovejših vesteh za pomoč prizadetemu območju zanimajo tudi naši prijatelji na tujem, ki žele pomagati ljudem, saj je znano, da je s tega območja precej ljudi di v tujini.

MILENKO STRAŠEK

KONCERTNE DVORANE

Čimveč mladih

Minula koncertna sezona v Celju je bila bogata,« je drugim v razgovoru povedal vodja koncertne poslovalnice pri kulturni skupnosti Jurče Vreže. »Imeli smo največ večernih in trinajset mladinskih koncertov. Med temi sta bila dva simfonična, poleg tega smo silno znamenite Zagrebške simfonije in Judovite Collegium musicum iz Maribora, ki je nastopila v dvorani Stare grofije in druge. Uspeli so tudi koncertirati.«

»Zadovoljiv pa je bil tudi nastop. Saj je dvajset večernih nastopov obiskalo več kot tri tisoč ljudi. Razveseljevali pa je podatek o mladinskih koncertih, saj so imeli več kot sedem tisoč obiskovalcev. In ne samo to. Učenci so spremljali te nastope z izredno pozornostjo. To ni naključje, če je Trio Lorenz zapisal:

»Tako kultiviranih, pozornih in zrelih mladih poslušalcev kot so v Celju, je v vsaki težki najti!«

Uspesnost minule koncertne sezone se kaže tudi v tem, da so lani v primerjavi s prejšnjimi leti število koncertov in poslušalcev več kot podvojili.

»To pa ne pomeni, da smo vsem tem zadovoljni. Našim moramo še dosti več,« bo koncertno življenje v Celju še bolj razgibano, zanimivo in da bo zajelo še več hvalnejših poslušalcev in da bo še bolj povezano s celjskim čimveč mladih.

Na koncerte (večerne) je v minuli sezoni prihajalo

159 rednih abonentov, mladih, redno vpisanih abonentov pa je bilo le 198!

Pot je torej na dlani. Koncertna poslovalnica bo skušala pridobiti več poslušalcev in obiskovalcev iz delovnih sredin, iz delovnih organizacij. Simpatizerje pa bo iskala še med upokojenci. Tem bo ponudila celo petdesetdinstotni popust pri nabavi abonmajske vstopnice. In ne samo to. Število mladih poslušalcev bodo skušali povečati na račun delavske mladine. Njej naj bi bil namenjen celo poseben abonma! Ta abonma bo bržčas imel samo štiri namesto šest koncertov. Zato pa bo te koncerte spremljala obširna beseda o skladatelju, njegovemu delu in podobno.

Kakšna pa so vodila za sestavo prihodnjega repertoarja?

Prva skrb je posvečena povečanju števila nastopov orkestrrov. Zelja je, da bi imeli v Celju v eni sezoni vsaj šest simfoničnih koncertov. Žal je dvorana Narodnega doma premajhna, da bi v njej lahko igrali veliki orkestri. Prav zato so se odločili za štiri nastope komornih orkestrrov. Med temi bo tudi orkester iz Marburga (zvezna republika Nemčija) s solistom Igorjem Ozimom. Prav tako tečejo razgovori za gostovanje komornega orkestra graške akademije za glasbo. Sicer pa bo v tej sezoni nastopil v Celju Slovenski komorni orkester. In končno bo imel svoj nastop tudi Celjski godalni orkester.

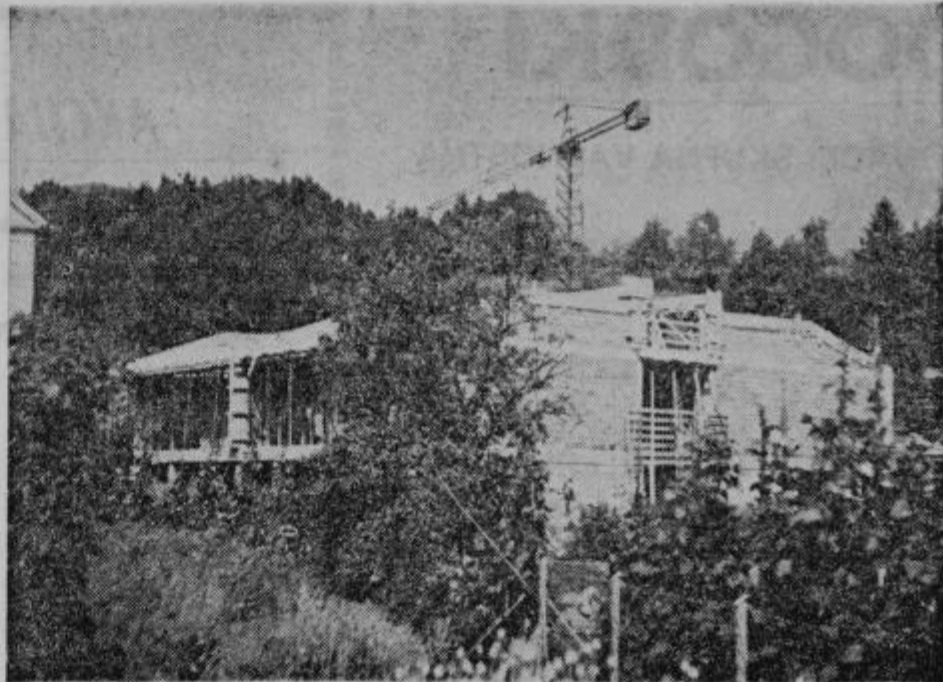
Poleg tega bo novi repertoar izpopolnil akademski pevski zbor »Tone Tomšič« iz Ljubljane. Ta zbor bo nastopil že prihodnji mesec z borbenimi in puntarskimi pesmimi. Sicer pa bomo v Celju še slišali Trio Lorenz. V abonmajske repertoarju bo tudi večer opernih arij, zatem nastop kvinteta harf iz Gradca.

Abonma bo imel osem koncertov. S tem pa delo koncertne poslovalnice še ni opravljeno. Prizadeva se za nastop kakšne folklorne skupine in ne nazadnje za koncerte v muzejski dvorani itd.

Letošnja abonmajska koncertna sezona se bo pričela 25. septembra.

»V naš delovni načrt pa vključujemo še nekaj. Želimo si namreč razširiti to dejavnost še v druge kraje širšega celjskega območja. Zavzeli se bomo, da bomo imeli tudi izven Celja v mnogih krajih vsaj po štiri koncerte, nastope. To naj bi bilo programirano delo in ne kar tako naključno. Želimo, da bi to glasbeno dogajanje dobilo čim več simpatizerjev, zlasti med mladimi, saj je več kot na dlani, da bo tak mlad človek naš poznejši redni obiskovalec. Računamo, da bi te koncerte lahko imeli na Dobrni v Rogaški Slatini, Štorah, Kozju, Slovenskih Konjicah, Zrečah in še kje. To bi bila velika in pomembna kulturna akcija, še zlasti če bi vanjo zajeli čimveč mladine.«

M.Božič

Prvi obrisi prizidka osnovne šole na Ljubnem ob Savinji so že lepo vidni. (Foto: T. Tavčar)

Nova šola raste

Največja povojna investicija na Ljubnem ob Savinji je v polnem teku. To je graditev prizidka šole oziroma kar nova šola s šestimi učilnicami, vsemi drugimi prostori, teledidaktično opremo in zgradbo. Dela izvaja domače gradbeno podjetje, ki je bilo po razpisnih pogojih tudi najugodnejši ponudnik.

Delo v tej fazi bodo zaključena v začetku prihodnjega leta. Po načrtu naj bi namreč z začetkom drugega polletja novega šolskega leta pričeli z adaptacijo starega šolskega poslopja, v tem času pa naj bi bil ves pouk v novem prizidku. Tako bo nova šola na Ljubnem (obnovljena stara in prizidek) povsem zaživela jeseni prihodnje leto.

Sicer pa prihaja v tem času v zvezi z osnovno šolo na Ljubnem še do nekaterih sprememb. S soglasjem izvršnega sveta skupščine občine Mozirje namreč ukinjajo zunanjo oddelka šole v Rastkah. Tu naj bi imeli v novem šolskem letu v kombiniranem oddelku drugega in četrtega razreda vsega skupaj trinajst učencev. Nič boljši bi ne bil položaj v Radmirju, kjer je za prvi razred prijavljenih sa-

mo enajst učencev. Zato ni naključje, da sta svet delovne skupnosti osnovne šole Ljubno ob Savinji pa tudi rudičeljski sestanek sklenila, da z novim šolskim letom združijo te otroke in tako formirajo nove oddelke oziroma čiste razrede. Otroke iz Rastk bodo s šolskim avtobusom vozili na Ljubno oziroma v Radmirje. Tako s te strani ni nobenih ovir. Velika prednost takšne preusmeritve in združitve pa je prav gotovo v večji kvaliteti pouka in v zmanjšanju stroškov za delo šole v Rastkah, ki nima več pogojev za normalno samostojno življenje.

Glede na takšno odločitev, vsekakor primerno in utemeljeno, bo imel prvi razred v šoli na Ljubnem vsega 33 učencev, skupaj s tistimi, ki bodo prišli iz Radmirja in Rastk. Drugi razred na Ljubnem bo obiskovalo 27 učencev samo iz tega kraja, medtem ko bo imel drugi razred

v Radmirju 20 učencev. Med njimi jih bo tudi sedem iz Rastk. Vrh tega bo smešane še četrti razred v Radmirju, ki ga bo obiskovalo osem otrok iz Rastk ter trinajst iz Radmirja.

Kombinacija s radmirsko šolo je samo začasna oziroma bo veljala samo v novem šolskem letu. Ko pa bo povsem zgrajena osnovna šola na Ljubnem ob Savinji (šolsko leto 1975/76) bo prišlo tudi do združitve s šolo v Radmirju.

Nova osnovna šola na Ljubnem ob Savinji dobiva svojo novo obliko in tudi vsebino. Hkrati s tem napredkom pa se vse bolj pojavlja vprašanje — učiteljskih stanovanj. Teh ni. Toda v tem spoznanju ni rešitve, še zlasti, ker bo nova šola potrebovala vse več pedagoških delavcev. Imela pa jih bo le tedaj, če bo na voljo tudi ustrezno število stanovanj!

MB

PARTIZANSKA ŠOLA

„Ne bomo pozabili“

Na Planini so odkrili spominsko ploščo na stari osnovni šoli, kjer se je l. 1944 pričel partizanski pouk

Šola smo pričeli 18. avgusta 1944. leta. Marica Repič in moj mož sta bila na Planini, z Efko Ulaga pa sva bili določeni za šentvid pri Planini. Rada, vendar s strahom v srcu zaradi neobjavljenih otrok, sem se tedaj vrnila v šentvid, kjer sem počakovala že pred vojno.

Nikoli ne bom pozabila trenutka prihoda. Na šoli je bil velik napis »Pozdravljene slovenski učiteljice, pot do nje pa je bila postлана cveticami.«

Dva razreda sta bila, otroci pa od vsepovsod, poslali so jih celo iz najmanjših vasi. Tako starši kot otroci so bili neizmerno veseli partizanske šole, šole, kjer so lahko prepevali v domačem jeziku. Radi so se učili, radi so hodili v šolo.

Materialnih sredstev za pouk ni bilo veliko. Nekaj starega papirja, zvezkov in svinčnikov sem razdelila med otroke, pa starši so prinesli še knjige, ki jim jih je uspelo skriti pred sovražnikom. Pouk je bil večkrat prekinjen. Daleč stran so stali mali kurirčki — stražarji — in nas opozorili, če se je pojavila nevarnost. Tedaj je vsakdo zgrabil svoje stvari in zbežal. Z večjo

skupino otrok bi se bilo nemogoče umikati. Kljub stalnemu strahu pa so otroci kar »požirali« znanje. Največ časa smo posvetili zgodovini, dogodkom na bojišču, partizanske pesmi pa so jim kar same »šle v uho.«

Kadar je bilo treba, sem pobegnila proti Planinski vasi h Kolmanovim. 10. decembra 1944. leta sem zbežala v zaklonišče Sveti križ, kjer so bili sami civilisti. Kot partizanka sem imela s sabo dovolj hitro za orožje, požrla sem jo preden so nas prišli. Nato pa v taborišče... Tako je v nedeljo na Planini obujala spomine partizanska učiteljica Dragica RAUTER iz šentjurja, ki je tudi povojni vzgojila vrsto mladih generacij.

Na Planini so se namreč zadnje nedeljo zbrali partizanski učitelji in prosvetni delavci šentjurske občine ter na stari osnovni šoli, kjer se je pred tridesetimi leti začela partizanska šola, odkrili spominsko ploščo. Zbranim so govorili MIRKO VREČKO, predsednik temeljne izobraževalne skupnosti šentjur, JANEZ RAUTER, prvi upravitelj partizanske šole na Planini in JANKO REGVAT, tedanji učitelj in šolski nadzornik.

Poudarili so pomembnost ohranjanja tradicij NOB med današnjo mladino ter spominsko obeležje na stari šoli izročili mladim generacijam šolarjev in prosvetnih delavcev v varstvo. Svečanosti so se udeležili tudi predstavniki družbeno političnega življenja šentjurske občine. Skupno z otroci Planine in šentvida, ki so jim pripravili bogat kulturni program, so zapeli našo himno in z minuto molka počastili spomin na tiste učitelje, ki so med borbo dali življenje za socialistično šolo.

M. Seničar

Razstava likovnih samorastnikov

V celjskem muzeju revolucije je odprta razstava likovnih del članov Društva likovnih samorastnikov iz Ljubljane. Privlačna razstava je gotovo vredna obiska in ogleda. Razstava bo odprta do 25. avgusta.

BS

Poleti slab obisk

V teh poletnih dneh, ko je turistična sezona pri nas na višku, hiti vsak dan na tisoče naših in tujih turistov proti morju in v hribe. Kako pa je v tem času z obiskom naših kulturnozgodovinskih znamenitosti? O tem smo se pozanimali pri Pokrajinskem muzeju v Celju. Na takojšnji upravi pravijo, da je obisk pri njih v poletnih mesecih precej slabši kot v drugih letnih časih. Največ obiskovalcev imajo namreč spomladi in jeseni, ko je čas šolskih ekskurzij. Medtem ko torej spomladi in jeseni prevladuje šolska mladina, so poleti v večini posamezni juristi iz drugih republik in iz tujine.

Na upravi muzeja pričakujejo, da bo letos število obiskovalcev večje kot prejšnja leta, ker so spomladi odprli v prvem nadstropju stalno razstavo. Tako si je v prvi polovici leta muzej ogledalo okrog 6000 obiskovalcev.

MIRAN KOROŠEC

tovarna modne konfekcije celje **toper**

Tovarna modne konfekcije TOPER

TOZD Športna konfekcija
TOZD Moško perilo
TOZD Damsko perilo

razpisuje

za šolsko leto 1974/75
20 učnih mest za

KONFEKCIONARJE

Solanje je dvoletno na šolskem centru Borisa Kidriča v Celju. Po končanem solanju dobijo učenci naziv poklicnega konfekcionarja.

Vabimo vse, ki ste uspešno končali osemletno solanje in vas to delo v našem podjetju veseli. Prošnjo (obrazec 1.65 DZS) z zaključnim spričevalom pošljite ali prinesite v organizacijsko kadrovske sektor do 20. avgusta 1974.

DOGODKI

KONJICE: SKUPNA VARNOSTNA SLUŽBA

Prejšnji teden so ustanovili v Slovenskih Konjicah službo za varstvo delavcev pri delu, ki bo delala skupno za naslednja manjša podjetja: Kostroj, Kongrad, Elektro radio, Skala, Mizarstvo, Pekarna Rogla in Stanovanjsko-komunalno podjetje. Teh sedem manjših podjetij zaposluje skupaj 575 delavcev in zato je nujno, da za njihovo varnost pri delu skrbi za to usposobljen varnostni inženir, saj je tudi sicer normativ tak, da varnostni inženir skrbi za varno delo kakih petsto delavcev. V Slovenskih Konjicah so se že sestali tudi direktorji naštetih delovnih organizacij in pripravili osnutek pogodbe o ustanovitvi skupne varnostne službe. D. S.

CELJE: AKTIVNI AERO KLUB

Tudi letos si aeroklub Celje šola svoj podmladek, pet bodočih jadrskih pilotov, ki so pravkar naredili prve polete s šolskimi letali tipa Libis 17.

Trenutno se učijo leteti s pomočjo vitla, pozneje pa bodo prešli na solanje aeroplane. Pilot-instruktor Vojko Starovič jim pri vsakodnevni vaji posreduje znanje, ki je potrebno za samostojni polet. To je za vsakega pilota nepozaben dogodek, ki ga doživi samo enkrat.

Celjski piloti so sodelovali tudi na nedavnem republiškem prvenstvu motornih pilotov. Tako sta Peperko in Knez zasedla sedmo, Leskovec in Milač pa enajsto mesto. Edini predstavnik Velenja, Miro Kočvar, je bil osmi.

Slecer pa se v celjskem aeroklubu pripravljajo na veliko tombolo, ki bo v nedeljo, 1. septembra na letališču v Levcu. J. HABJAN

CELJE: SPREJEM ZA UPOKOJENCE TOPRA

Nekaj dni za tem, ko so v okviru kolektiva počastili tridesetletnico podjetja, so medse povabili tudi svoje upokojene. Vabilu se je odzvalo izredno lepo število nekdanjih aktivnih delavcev tega kolektiva. Prišlo jih je kar 141 od 171 povabljenih.

Srečanje je bilo prijetno in prirčno, saj ni šlo le za formalno obeležje tridesete obletnice tovarne, marveč za človeško toplino, ki nastaja ob takih dogodkih. In te prirčnosti je bilo tisti dan v stari proizvodni hali Topra več kot dovolj. Goste sta med drugim pozdravila direktor Marko Jezernik in najstarejša članica Rozika Krajnc. Povabljenec pa sta čestitala za minulo delo in jim razdelila priznanja predsednik delavskega sveta Tone Klepac ter predsednik sindikalne organizacije Drago Mehle.

Vsem upokojencem so podelili posebna priznanja, diplome, vrh tega pa še praktična darila, ki so se razlikovala glede na njihov delovni staž v tej sredini. Vsekakor primerna in lepa odličitev kolektiva Topra! M. B.

ŠOŠTANJ: V SLOGI JE MOČ

Na nedavni proslavi 95-letnice gasilskega društva Šoštanj je bila tudi velika parada gasilcev, v kateri so sodelovala tudi najrazličnejša sodobno opremljena gasilska vozila — med njimi tudi iz sosodnje Avstrije.

Za izredno presenečenje pa je poskrbelo gasilsko društvo Družmirje, ki je na parado poleg svojega novega avtomobila poslalo tudi konjsko vprego z ročno gasilno brizgalno iz leta 1912. Vsekakor je bila to svojevrsna atrakcija, ki je pri številnih gledalcih požela največ aplavza. Tako so družinski gasilci poslali na parado združene avtomobiliste in prave konjske sile z muzejsko brizgalno, ki je danes v atomski dobi že prava redkost. V. KOJČ

CELJE: DEŽ PROTI TRIM PLOVALCEM

Organizatorji množičnega Trim plavanja v Celju nimajo sreče z vremenom. Tudi na drugem množičnem Trim plavanju so imeli hladno in deževno vreme. Toda kljub temu se je v nedeljo zbralo na plavalšču Neptuna preko 150 plavalcev, ki so preplavali zahtevano progo in sprejeli lepo spominsko medaljo plavanja.

Akcija je v celoti uspela. V prvem nastopu, meseca julija, je plavalo prav tako v dežju, 650 tekmovalcev, sedaj pa 150. S tem pa akcija še ni zaključena. Vsakdo, ki je bil zadržan ali pa ga je dež premočil, lahko vsak petek popoldne od 17. ure naprej opravi plavanje na plavalšču Neptuna in bo za to sprejel Trim medaljo za plavanje. JK

GROBELNO: NOVA TRGOVINA

V prihodnjih dneh se bo prebivalcem Grobelnega odvalil kamen od srca, kajti dobili bodo novo samopostrežno trgovino, ki bo v preurejenih prostorih nekdanjega bifeja in trgovine. Trgovino je preuredilo trgovsko podjetje »JELSA« iz Smarja pri Jelšah. Doslej so se Grobeljčani oskrbovali z najnujnejšim na tesnem samopostrežnem avtobusu, ki je bil za potrebe tega kraja občutno premajhen. Nova samopostrežna trgovina bo velikega pomena predvsem za delavce, ki doslej niso mogli kupovati živil v trgovini, ki je bila zaprta že ob 14. uri popoldan. ZINKA KOSEČ

PLANINA PRI SEVNICI: MANEVRI NA GRADU

Prosvetno društvo Zarja iz Trnovelj je v okviru prireditve praznovanja praznika občine Sentjur prispevalo svoj delež z uprizoritvijo Javorškovih Manevrov na prostem.

V soboto, 10. avgusta se je na planinskem gradu zbralo precejšnje število Planincanov in okoličanov, ki so predstavo kljub malivi spremembi do konca. Razšli so se premočeni, vendar zadovoljni.

Prosvetno društvo Zarja iz Trnovelj pa je zbrani denar od vstopnine poklonilo Planincem kot prispevek za gradnjo novega kulturnega doma. d.p.

AKCIJA SLADOLED — AKCIJA SLADOLED —

DESETKE BAKIJEVIČU

Le kdo ne bi segel po njem? Celo najbolj zagrizeni sovražniki mrzlih kepic, ki jih prepovedujejo svojim otrokom, so v času najhujše vročine bolj milostni. — SLADOLED, SLADOLED, ob misli nanj se stopi vsako otroško srčce in kovanci iz maminega žepa se presele v sladoledarjeve roke, mrzla, slastna in oh, kako dobra stvarca pa v majčken želodeček.

pričakoval, da mu bodo postregli še s slaščico a la Casanova, a je potem žalostno ugotovil, da je pač vse prirejeno le za moški okus. Pa vseno — za sladoleadne slaščice v Vrtnici malo manj kot odlično, ali ker so v Celju edine, odlično.

POCENI PRI MIHAJLOVIČU, NAJBOLJE PRI BAKIJEVIČU

Strešijaj od Vrtnice smo se ustavili pri Kosti Mihajloviču. Le kdo njegove slaščičarne ne pozna? Otroci vedo povedati, da imajo tu najcenejši sladolede v Celju. In res je tako. Prepričali smo se

sami in ugotovili, da je tudi zelo, zelo okusen. Za mareličnega je Brane kot največji specialist prisočil desetko, ženske smo se odločile za lešnikovega, vsega ostalega, ki ga je tudi na pretek (tisti dan smo pokusili pri njem samo »osem« različnih okusov), pa smo tudi ocenili z skupno oceno devet. Ker pa imajo pri Mihajloviču najcenejši sladolede — kepicica stane le pet starih kovačev, je splošna ocena višja. Zamislite si to — za 50 par. Pa je le še katera stvar na svetu, ki stane manj kot dinar!

Mislilim, da je Tomšičev trg v Celju bolj znan po Bakijevevem sladoledu kot po stavbah davne dobe. Ze na poti tja smo

srečali polno otrok, ki so s sladoledom v roki prihajali od tam. Tudi odraslih je bilo veliko. Najprej so z užitek pogledali raznobarne kepicice, potem pa so čisto počasaj lizali, da je bil užitek večji in daljši. Naša ekipa, ki je iskala NAJ sladolede v Celju, je vstopila. Ker se ni imela namena v Bakijevevem lokalu česati (tu namreč piše, da je česanje v lokalu prepovedano), smo se s težavo lotili pokušanja. Drago je čisto omagal, čeprav to ni njegova navada, kadar se kaj je. Brane pa je še branil čast novinarske radovednosti in okusa. Najprej smo ugotovili, da so tu kepicice sladoleda največje, pa tudi NAJBOLJŠE. Desetke so padale po vrsti. Brane je prisočil desetko vaniljevemu sladoledu, Damjana jagodovemu, jaz borovničevemu. Ker je bila vrsta izbire dolga, ne mislim več naštevati. Vsaka kepicica po dinar, a vredno je bilo dati za njo. Bakijevič je specialist, ni kaj reči, napravi prav takšnega, ki ga ima rad vesoljni svet. Verjetno bo tudi naš urednik zdaj kdaj zavil k njemu.

Sladolede v glavi, pod glavo, nad glavo, a še je bilo treba lizati in poskušati. Pri Mignonu in hotelu Celela, Brane pa je na svojo roko obiskal že prejšnji večer hotel Evrope. In izsledki? V Mignonu je naša pokuševalna ekspedicija, kateri se je pridružila še Zlatka, ker smo mi že izgubljali okus, ocenila sladolede s poprečno oceno osem. Okus dober, a preveč je bil sladolede leden. Porcija, kjer je bilo pet kepic, pa je stala 4 din. Draga ni.

V Celei smo jedli porcijo sladoleda za dinar dražje, bil pa je tudi slabši. Ocenili smo ga z šestko.

In Brane, ki je poskušal na svojo roko v Evropi? Slabše kot v Mignonu, je dejal, ker je bil sladolede premalo trd.

S pokušnjo smo bili pri koncu. Naši želodci so že počasi stankali nad preobilico in za sladolede iz avtomatov ni bilo več prostora. Pa saj to tudi ni bil naš namen. Lotili smo se za pokušnjo le pravega, doma narejenega sladoleda, ki žal vedno bolj izginja. Tam pa kjer so stare avtomate menjali, se je tudi sladolede spremenil in ni več tisti dober, mastni, kremasti in božanski dober sladolede.

Zelimo vsem Celjanom, med njimi tudi našemu uredniku, pri lizanju sladoleda veliko uživanja, mi pa, ki smo ga pokušali, pa ključemo kepicam sladoleda navdjenje šele v prihodnjem letu!

POKUSEVALCI: Brane, Drago, Damjana, Dominika, in Zdenka, ki je »okus« zabeležila, Drago pa slikal

KUPA LEPE HELENE

In kje naj bi začeli? Pri Vrtnici, kot vedno. Postregli so nam z ledeno kupo, dansko kupo, holandskim krofom in kupo lepe Helene. Čeprav se je Drago odločil za lepo Heleno, je med vsemi sladolednimi specialitetami zmagala ledena kupa, ki je v našem točkovnem sistemu dobila najvišje število točk. Sladolede in tu konkretno sladolede specialitete smo namreč ocenjevali od 1—10 točk. Za osnovo vsem sladolednim specialitetam je v Vrtnici vaniljev sladolede, potem pa dodajajo različne kreme, sadje, prelive in tako nastanejo specialitete po približni ceni desetih dinarjev, ki pa so zelo dobre. Ženski pol žirije je

Kamin, dimnik št. 1
SCHIEDEL — YU —
v Evropi
PGP
GRADNJA ŽALEC

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 25
ROMAN BOBEN

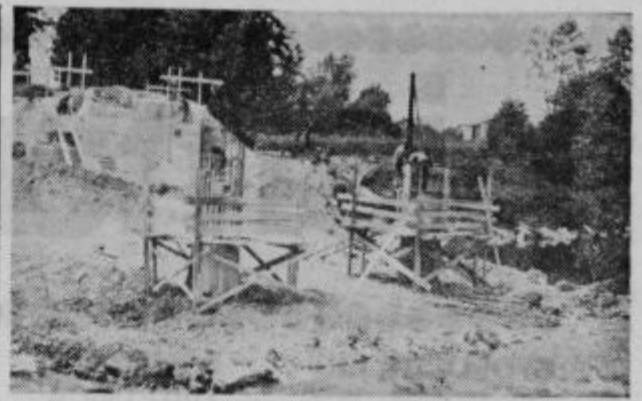
RAD BI SE ZAPOSILIL

Gotovo se se spominjate, da sem pred nekoliko tedni pisal o problemih tistih, ki ne nameravajo nadaljevati šolanja. Obrazložil sem, kaj vse je potrebno napraviti predno se želimo zaposliti. Dvignili moramo osebno izkaznico, ki jo dobimo na občinski skupščini. Tam bomo dobili tudi delavsko knjižico in to je dokument, s katerim se morate prijaviti na zavodu za zaposlovanje delavcev. Gotovo tega niste vsi prebrali. To pa sklepam zaradi tega, ker je na zavodih za zaposlovanje še izredno malo prijav. Razlika med tistimi, ki so se vpisali v srednje in poklicne šole in pa tistimi, ki so končali osnovno šolanje je še zelo velika. Iz izkušenj vemo, da jih še veliko čaka na jesenski čas in da so si privoščili še zadnje počitnice. Toda to ni dobro. Če niste pravočasno prijavljeni kot iskalec zaposlitve, vam usamejajo pravice iz zakona o

zdravstvenem zavarovanju, kar pa bi lahko imelo težke posledice. Nekoliko je tudi takšnih, ki se še niso odločili ali naj ostanejo doma na kmetiji, ali naj se zaposlijo. To so predvsem dekleta. Kljub temu pa, čeprav odločitev še ni sprejeta, bi bilo dobro, da se oglasite na zavodu za zaposlovanje, uredite vse potrebne formalnosti in šele potem kate na vaš dokončni korak. Podatki iz preteklih let nam pravijo, da je takih fantov in deklet največ s področja občine Laško, Sentjur, Smarje in Konjice. Prav tem je danes namenjen tudi ta prispevek. Ne čakajte, prijavite se in pozanimajte kakšne so vaše možnosti za zaposlitev. Ni jih malo. Veliko število delovnih organizacij vas bo radi volje sprejelo. Opozoriti pa vas moram, da zaradi specifičnosti dela marsikatera organizacija ne sprejema mlajših od 17 ali 18 let. Na taka delovna me-

sta pač ne morete še računati — malo predolgo bi bilo čakati doma še dve oziroma tri leta. Za orientacijo naj vam dam nekaj nasvetov. V Celju delovnih organizacij ne manjka in prav gotovo ne boste ostali praznih rok. Malo težje bo v ostalih občinah, predvsem v tistih, ki sem jih že navedel. Najbolje boste napravili, ako se Laščani oglasite na zavodu za zaposlovanje Laško, kjer je uradni dan vsak torek, Sentjurčani vsak torek, Smarčani vsak ponedeljek, prav tako ob ponedeljkih tudi Konjičani. Za Celjane pa so uradni dnevi ob sredah in petkih na sedežu zavoda za zaposlovanje, Sladrov trg 7. V teh dneh se boste lahko pogovorili s svetovalcem za zaposlitve in ta vam bo tudi dal napotnico za podjetje, kjer lahko računate na zaposlitev.

Izkoristil bom današnji sestavek tudi za to, da opozorim vse učence, ki se v rednem roku niso mogli vpisati v srednje ali poklicne šole — pač iz različnih vzrokov — da je še na velikem številu teh šol nekaj prostih mest. Ne morem jih naštevati, ker je za to premalo prostora, vem pa, da bo to marsikoga zanimalo. Res je, da so te šole v drugih krajih (ne v Celju) in da bo to dejstvo pač nekoliko podražilo in otežilo šolanje. Vendar, če ste se trdno odločili, da nadaljujete, potem nikar ne oklevajte več. Gotovo bodo tudi možnosti za pridobitev štipendije. Informacije boste dobili na zavodu za zaposlovanje Celje.

Ljubljanski Gradis, TOZD nizke gradnje Maribor, gradi most čez Savinjo v Latkovi vasi. Na posnetku vidimo dva stebra, ki bosta nosila konstrukcijo novega železobetonskega mostu. Zadnje močne deževje je povzročilo graditeljem nekaj škode. Navzlec temu upajo, da bodo dela pravočasno končali. TONE TAVCAR

KAJ V IGRAČI?

Takšne majhne reči so ure in tako skrivnostno je njihovo tiktakanje. Ni čudno, če se otroci umirijo in pozabijo na svoj nastajajoči zobek, če jim prislonimo uro na uho. Igračka? Za otroke, ki so sploh mojstri za igračke, ja, sicer pa je to resna stvar, saj meri čas. Čas pa... saj vemo, vedno nam uhaja, čeprav ga ne vidimo in ne slišimo, gre grozeče pred nami. No pa smo ga ljudje skušali ujeti v to majhno stvarco, da bi lahko vsaj malo spremljali njegove poti. In, ker si je uro izmislil človek, se ura tudi pokvari in potem, ali zaostajamo za drugimi ali pa smo pred njimi in ne eno ne drugo ni ne snemo privoščiti. Uro nesemo torej k urarju, da nam jo popravi in nas spet povrne na staro uhojeno pot.

Čas je zamotana, skrivnostna stvar in popravljati ure ni lahko. Treba je biti natančen, potrpežljiv, zbran. Franci Zupanc mora biti vse to, sicer ne bi šesnajst let sedel k mizi in razvozlaval skrivnosti drobnega mehanizma. Pa mirno je treba sedeti, včasih tudi mnogo več kot osem ur. Franci je namreč urar v Laškem, takšen, ki mu pravimo privatnik in dela skoraj cel dan. Pri takšnem večnem sedenju pa trpijo noge, križ in pri gledanju majhnih kolesc tudi oči. Ne, delo ni lahko tako kot je videti. Teško je dobiti material za popravljanje ur. Včasih si urarji pomagajo in si ga izmenjujejo. Dosti mladih, ki se izučijo

za urarje, potem odide v drug poklic. Tista začetna navdušenost, če jo je kaj, mine, ostanejo problemi, težave. »Seveda,« pravi Franci Zupanc, »delo je lahko včasih tudi nezanimivo, če počneš vedno eno in isto. Toda to je le včasih. Tudi stranke so lahko včasih sitne, nezadovoljne. Ampak, če imaš veselje, če tega ne počneš zgolj zato, ker je nekaj pač treba početi, potem je to lepo in zanimivo delo.« Zamenjava stekla na uri seveda ni kaj posebnega. Toda menjava balančne osi. Veste, kaj je to balančna os? Ne. Tudi jaz nisem vedela pa mi je Franci Zupanc skušal lepo, predvsem pa potrpežljivo razložiti, da je to zelo pomembno za merjenje časa. Toda, ker nisem do cela prepričana v svoje razumevanje podane snovi, vam tega ne bom razlagala podrobneje. Ljudje sploh malo vemo o urah in uricah, čeprav nas kot utelešenje časa spremljajo vsak dan. Jaz ravno toliko, da vem katera od številnih vrst ur je v moji lasti. Franci je to mimogrede ugotovil, tako, samo z bežnim pogledom. Praznaprav sem vam bolj malo povedala o urarju Franciju Zupancu. To pa zato, ker je tudi on bolj malo govoril o sebi, več o tistih drobnih stvarih, ki sestavljajo njegovo delo. Delo, ki ima sicer svoje značilnosti, težave, probleme. Od drugih pa se loči zato, ker ga Franci opravlja z veseljem in z ljubeznijo. BOŽENA PAVČNIK

ZA PLANINO LEPŠI ČASI

Gospodarstvo ima bodočnost — Preusmeritev kmetij v živinorejstvo — Kmečki turizem pred vrati — Sodelovanje med kraji in šentjursko občino odlično

Na Planini pri Sevnici se začeli premikati na boljše. Računati je treba, da je pred leti na Planini prebivalcev kmečkih. To se je ta slika nekoliko spremenila. Več kot petnajst tisoč prebivalcev je ta, ki se s kmečko dejavnostjo sploh ne ukvarjajo. Tistih kmetov pa je le nekaj več kot trideset odstotkov. Razmerje v strukturi prebivalcev se je porušilo zaradi izredno slabih pogojev gospodarjenja na kmetijah, kar se je razumljivo pokazalo tudi v dohodkih kmetij. Če so pričeli odhajati v mesto, kjer so našli zaposlitev, ker je več kot dve tretjini ljudi na kmetijah starih petdeset let. Zdravstveno stanje teh ljudi pa je izredno slabo. Posledice se kažejo iz njihovega izhoda iz takega sta-

nja vidijo na Planini v tem, da se začne kmetije preusmerjati. Ker je teren v okolici Planine izredno primeren za pašo, so prepričani, da se izplača mladim kmetom gradnja hlevov. Računajo, da bo v prihodnjih letih igrala na Planini pomembno vlogo prav živinoreja. Tudi kmečkemu turizmu obetajo bodočnost. Seveda pa brez ceste, ki bi povezovala Planino s Sentjurjem na eni, in Sevnico na drugi strani, o kmečkem turizmu, vsaj v bližnji prihodnosti, ni mogoče govoriti. Cesta, ki jo grade iz šentjurske strani proti Planini, bi morala biti končana do leta 1975, krajani pa pravijo, da bodo veseli, če se bo to zgodilo do leta 1976. Trenutno je na Planini sto petdeset delovnih mest. Delavci so zaposleni v obratu šentjurskega podjetja TO-LO. Na Planini delajo telovadne copate. V kratkem pa se bo v tem kraju razširil tudi TAJFUN, tako da se bo v

petletno obdobju povečalo število delovnih mest na štiristo. Na Planini pogrešajo sodelovanje med družbeno-političnimi organizacijami in mladino. Pravijo, da se mladina v glavnem zbira v svojem prostoru, kjer plešejo, skratka se zabavajo, to pa je tudi vse njihovo delo. V zadnjem času so se začeli premikati na boljše, saj se je tudi mladina nekoliko prebudila. Za občinski praznik, ki bo letos na Planini, že pripravljajo dramsko delo, pri katerem sodeluje več kot trideset mladih. Poleg krajevne organizacije SZDL, je ena izmed najbolj aktivnih organizacija Zveze borcev. Organizacija šteje 285 članov, žal pa so še danes, trideset let po osvoboditvi, za marsikaj prikrajšani, čeprav se je to področje med vojno najbolj izkazalo. Priznavalnine za borce so zelo skromne. Da se je borcem še poslabšal položaj, je po-

skrbel zadnji potres. Zelo je bilo poškodovanih 14 kmetij. To je bil za nekdanje borce hud udarec, še posebej zato, ker si niso opomogli še od leta 1944, ko je bilo samo na področju krajevne skupnosti Planina požganih več kot tristo kmetij. Ob vsem tem velja omeniti še nekaj. Po pregledu vseh članov Zveze borcev so ugotovili, da ni niti enega, ki bi bil zdrav. Možnosti klimatskega zdravljenja pa ni. Osnovno šolo na Planini obiskuje trenutno 396 otrok. Od tega se jih 104 šola na podružnični šoli. Planinska šola ima tudi svoj avtobus, s katerim vozijo otroke na Planino iz Sentvida, Planinske vasi in Dobja. Omeniti je treba, da je sodelovanje med starši in šolo iz leta v leto boljše. Danes sploh ne poznajo več problema, da bi starši ne pustili otroka v šolo. Kljub temu pa je osip kar precej velik — trideset odstotkov. Vzrok? Teško delo doma na kmetijah! Po končani osnovni šoli jih približno ena četrtina odide na srednje šole, toliko jih ostane tudi doma na kmetijah, približno polovica pa jih gre v uk. V kratkem bosta Petrol in KK Sentjur odprlačasno bencinsko črpalko na Planini, do novembra bo končan Dom borcev, do občinskega praznika pa bodo asfaltirali cesto iz Planine do Sentvida, v Sentvidu bodo redili tudi javno razsvetljavo. Pred osnovno šolo bodo do 18. avgusta dogradili tudi novo asfaltno igrišče. Ena osnovnih nalog, ki pa še čaka krajevne Planine je, da čimprej uredijo komunalne objekte in popravijo lokalne ceste. Na koncu velja poudariti še to, da je sodelovanje med kraji Planine in šentjursko občino zares odlično in vsi Planinci si žele, da bi pri tem ostalo, saj so nedvomno na najboljši poti, da postane Planina v bodočnosti eden izmed pomembnih gospodarskih centrov Kozjanskega. JANEZ VEDENIK

SREČANJE V KONJICAH

USPEŠEN DAN

Stala je za pultom manjše stojnice, ko sem jo ogovorila. Dejala mi je, da je Marija Leskovar in da stoji »prav danes« prvič za pultom sredi Konjic. »Veste, prej sem delala v zgornji trgovini Dravinjskega doma. Danes pa sem že od devete ure tukaj, na trgu.« »Pa vam je na prostem bolj všeč kot v zaprti trgovini?« »O, ja, bolj! Tam v zgornji trgovini je bilo preveč temno, tu pa je lepo svetlo, pa še dolgočas mi ni, ker je vedno veliko ljudi na cesti.« »Koliko sadja pa ste še danes prodali?« »Ja, v eni uri, kar sem tu za pultom, o ne, več kot eno uro sem že! V uri in pol sem prodala za sto starih

Marija Leskovar jurjev sadja. Kar dober zakupček za prvi dan, kaj ne?« Dejala bi, da je Marija Leskovar res uspešna trgovka, če že prvi dan in prvo uro, ki jo preživijo za stojnico, prodajo toliko blaga. Pa še veliko takih dni, Marija! D. S.

pisma

SPOROČITE MU

Sem naročnica vašega časopisa in sem brala v pisnih bralcev sestavek Ljubo doma kdor ga ima. Jaz sem posestnica pa nimam naslednika. Sem vdova, stara 62 let pa bi B. J. iz Kompol zapustila posestvo, če bi hotel prevzeti. Posestvo zavzema vinograd, sadovnjak in košenino za 2 kravi bolj v hribovitem predelu.

Prosim, če je mogoče, sporočite mi!

Mlinarič Antonija
Maistrova 32, Celje

Odgovor: Spoštovana tovarišica, upamo, da bo vaše sporočilo prebral tudi tisti, ki mu je namenjeno. Torej, B. J. iz Kompol, priložnost za vas!

SLIVNIŠKE »KELNERCE«

Urednik: Trem Slivničanom moram povedati, da njihovega pisma pri najboljši volji ne moremo objaviti. Saj že veste tisto, da anonimnih pisem ne objavljamo. Ker ste se šal tudi za nas podpisali samo s kraticami, z objavo tokrat ne bo nič. Torej prihodnjik več poguma!

POMEMBNA OBLETNICA

Spoštovana 85-letna Trnoveljčanka! Veselilo nas je, ko ste v Novem tedniku objavili pismo in podvomili o obstoju Gasilskega društva Trnovlje, ki je pred nekaj dnevi proslavilo 50-letnico svojega obstoja. Veselilo nas je predvsem zato, ker se zanimате za razvoj gasilske organizacije v našem kraju, in se iz mladih dni spominjate in mislite, da je gasilsko društvo v Trnovljah že prej delovalo.

Res je, kakor v svojem pismu navajate, da so se trnoveljski možje shajali v kovačnici Ivana Bervarja, kasneje pa v gostilni Antona Fazarinca in se pogovarjali o problemih, ki so se porajali po vasi. V začetku leta 1924 je beseda stekla tudi o ustanovitvi gasilskega društva in izvolili so pripravljajni odbor, ki so ga sestavljali Jakob Piliš, Franc Cerar, Jože Veber, Anton Mahen in prvi zapisnikar Simon Petrovič, učitelj iz Ljubecne.

Za rojstvo vsakega društva, prej in sedaj, se šteje dan, ko je imelo

društvo svoj ustanovni občni zbor, na katerem so potrdili tudi svoja pravila. To se je v Trnovljah zgodilo dne 16. marca 1924, ko so v gostilni Fazarinca na ustanovnem zboru izvolili svoj prvi odbor v katerem so bili Alojz Fazarinca (načelnik), Jože Tuhter (podnačelnik), Jože Stožir (blagajnik), Ivan Bervar (tajnik), Franc Cerar, Anton Novčan, Martin Kompolšek, Jože Veber, Franc Košenina in Jakob Piliš.

Ne oporekamo pa vaše domneve, da so imeli v vasi ročno brigadno, ki so jo kupili posamezni domačini in jo uporabljali v primeru požara. Glejte, tudi v mestu Celje je občina imela vso gasilno orodje in ga uporabljala pri gašenju požarov, kar pa ne moremo šteti za delovanje gasilskega društva, temveč šele dan, ko so potrdili društvena pravila.

Če je gasilsko društvo v Trnovljah že prej delovalo, bi morali ugotoviti, kdo so bili pobudniki za ustanovitev društva, ali zavedni Slovenci, ali nemško misleči ljudje. Vodstva gasilskih društev do konca prve svetovne vojne so bila v nemških rokah in z nemško komando, razen nekaterih redkih izjem. Prvo slovensko gasilsko društvo je bilo ustanovljeno leta 1912 v Gaberju, kot protitež nemškemu društvu.

Pred letom 1924 so na našem teritoriju delovala naslednja gasilska

društva: Celje — mesto (1871), Vojnik (1880), Dobrna (1895), Škofja vas (1905), Strmec (1911), Gaberje (1912), Babno (1920).

Ko smo za knjigo 100-let gasilstva v Celju zbirali podatke o delovanju gasilskih društev v Celju in okolici, smo pregledali vse nemške in slovenske časopise, ki so izhajali v Celju od leta 1877 naprej. V njih so priobčeni članki o delovanju gasilskih društev, o njihovih prireditvah, zbiranju prostovoljnih prispevkov. Opisani so tudi vsi večji požari in katera gasilska društva so pri gašenju sodelovala. Vse do leta 1924 v časopisih ni bilo omenjeno gasilsko društvo Trnovlje, torej lahko sklepamo, da društvo pred tem letom ni delovalo.

Zanimiv je bil primer z gasilskim društvom Ljubecna. Po uradnih ugotovitvah je društvo bilo ustanovljeno leta 1950. Po časopisnih vesteh pa smo ugotovili, da so na nekem požaru okoli leta 1923 bili tudi gasilci iz Ljubecne. Na podlagi teh vesti smo pozneje zvedeli, da je gasilsko društvo na Ljubecni delovalo od leta 1922 do 1937, ko so zašli v težave in prodali gasilski dom ter motorno brigadno (1934).

Iz navedenih razlogov ugotovljamo, da je leto 1924 letnica ustanovitve gasilskega društva Trnovlje pravilna. Društvu želimo nadaljnjih uspehov, 85-letni Trnoveljčan

ki pa še veliko zdravih let.

OBCINSKA GASILSKA
ZVEZA CELJE

NESREČNI ZAMAŠEK

Z družino sem se odpravil na morje. Avto, Zastava 750, je pregledal mehanik, bilo je vse v redu, le zamašek na bencinskem tanku je bilo potrebno zamenjati. Tega sem kupil dne 29/6-74 v prodajalni »Avtomotorja« v Celju. Kaj vse smo doživeli zaradi tega novega zamaška. Srečno smo se pripeljali iz Radeč do Vrhnike in nove ceste. Potem se je začelo. Avto je nenadoma obstal, pririnjili smo ga v odstavljajni pas. Potem sem ga lahko le vžgal in takoj je ugasnil. Čez nekaj časa sem znova poizkusil in odpeljali smo se dalje, ne da bi vedeli, zakaj smo prej obstali.

V bližini Matuljev smo znova obstali, tu se je znova ponovilo isto, in le s to razliko, da smo stali tu tri ure popolnoma zaman. Stopali smo, vendar ni nihče ustavil. Končno se nam je sreča le nasmehnila, toda le nasmehnila. Ustavil je šofer tovornjaka, pregledoval avto in ugotovil, da ne dobi bencina v karburator. Toda zakaj, tega ni vedel. Povedal nam je naslov mehanika v Matuljih. Šel sem ga iskat, toda ni ga bilo doma, žena mi je povedala, da se vrne proti večeru. Toda že je ustavil drug

šofer tovornjaka in nam ponudil pomoč, toda tudi on ni vedel zakaj ne doteka bencin. Porivali smo avto in tako prišli do Reke. Zopet smo stopali in ustavil nam je Rečan, prijazen fant. Povedali smo mu, kaj se je zgodilo. Verjetno je bil mehanik in to zelo dober mehanik. Takoj je vse pregledal kje doteka bencin, vendar je lahko ugotovil le to, da je karburator prazen. Frav na koncu je vprašal, če imamo morda nov zamašek, seveda smo pritrdili. Ko je pogledal čep, se je nasmehnil in dejal: »Jasno čep je kriv, ker ima še ceno«. Ko je odstranil ceno, je ugotovil, da je to popolnoma neraben čep, ker nima luknjice, kjer bi lahko prihajal zrak in tank. Za vso prijaznost smo se mu lahko le zahvalili, ker ni zahteval nobene plačila, kljub temu, da je pri nas porabil 3/4 ure in da je bila nedelja. Ko smo pritrdili na tank star čep, smo se lahko odpeljali veselo dalje k našemu končnemu cilju. Potem smo na dopustu le razmišljali, kaj vse se nam bi lahko pripetilo s tem čepom.

E. Z., Radeče

VPRAŠUJEM!

Rad bi, da na moje vprašanje odgovori Nesti Zgank, predsednik OS Velenje, ali kdo od njegovih sodelavcev. Vprašanje zajema in zanima širšo okolico. Problem pa je aktualen, kajti vse skupaj se vleče že štiri leta.

PRED 30 LETI NA KOZJANSKEM

PIŠE
MARJAN
JERIN

5

Kozjanskemu prebivalstvu bi bila storjena velika krivica, če mu ne bi priznali borci in aktivisti velikega deleža v skupnem boju proti okupatorju. Bili so njihovi neomajni zavezniki, ki niso klonili niti v času najtežjih preizkušenj. Brez pomoči takratnega prebivalstva v organiziranju vojaških in sabotažnih akcij, brez pravočasnega obveščanja o sovražnikovih premikih, naklepih in ukrepih bi bili borci in aktivisti večkrat nemočni in ne bi mogli preprečiti podlih fašističnih naklepov. Vemo, da je bila okupatorska vojaška moč na Stajerskem več kot desetkrat večja od moči partizanskih enot. Zato je bilo čvrsto zavezništvo prebivalstva odločilno v narodnoosvobodilnem boju. V dokaz neomajnega zaupanja prebivalstva v borce in aktiviste je bil edinstven primer na Stajerskem prav na Kozjanskem, ko je prodrla v avgustu 1944 nemška vojaška motorizirana kolona iz Laškega preko Rimskih Toplic skozi Jurklošter proti Planini. Obveščevalna služba je pravočasno obvestila o nameravani hajki in Jurkloštrčani so se z borci in aktivisti vred umaknili vsi do zadnjega na Voluš in pustili prazne hiše in hleve. Tudi živino so signalizirali pravočasno na Voluške pašnike. Fašisti so vdrli v prazen Jurklošter, kar je bilo zanje izredno presenečenje, tako da njihov komandant iz političnih razlogov ni dovolil ropanja in kraje po hišah, niti ni dal zažgati vasi. Sele ko so se Nemci umaknili proti večeru v Laško, so se prebivalci skupaj z borci in aktivisti vrnili v Jurklošter in pripeljali s seboj živino. Se bi lahko naštevati primere, ki dokazujejo, kako so se prebivalci Kozjanskega strnili z borci in aktivisti v skupnem boju proti kletim nemškim fašistom. Ta močna enotna akcija je po likvidaciji nemškega oporišča v Kozjem s strani XIII. UB Mirka Bračiča zdrobila sovražnikovo vojaško in politično organizacijo na Kozjanskem.

Kozjansko v svobodi

Kozjansko je doživelo z novo pomladjo osvoboditev. Kozjansko prebivalstvo se je s svojimi borci in aktivisti aktivno vključilo v obnovo porušenih domov. Zopet se je v dejanjih manifestirala tista masovnost in enotnost akcije, ki je bila značilna v štiriletnem narodnoosvobodilnem boju. V nekaj letih so zrastle nove stanovanjske hiše in nova gospodarska poslopja. Z enako odgovornostjo, zavzetostjo in poštovanjem so prevzeli nove naloge nekdanji borci, aktivisti in prebivalstvo Kozjanskega. Ves povojni čas predstavlja prav tako težak boj na poti v nove družbene odnose, v boj za socializem. V prizadevanju za nove samoupravne odnose so se znašli bivši borci in aktivisti na vodilnih položajih, ker jim je naša družba zaupala odgovorne naloge v organih ljudske oblasti, v izgradnji mlade armade in

odgovorna mesta v gospodarskih organizacijah.

Z največjim zadoščenjem spremljamo naš povojni gospodarski razvoj, ki predstavlja v primerjavi z gospodarskim razvojem drugih evropskih dežel pravi podvig, ki mu ni primere. Kot v narodnoosvobodilnem boju, tako so tudi v povojnem razvoju kozjanski borci, aktivisti in vsi Kozjanci prispevali svoj delež k razvoju naše ožje in širše domovine na kar smo lahko

vsil ponosni. Po drugi strani pa ni pretirana zahteva Kozjancev, da slovenska politična in upravna oblast poskrbi za sredstva, s katerimi naj bi zgradili ceste, vodovode in električno omrežje in s tem pomagali k hitrejšemu razvoju tega zaostalega območja, ter se tako oddolžili za časten delež, ki ga je prispevalo kozjansko prebivalstvo med vojno in po njej.

KONEC

Osvoboditev Planine 1944.

Naj opišem problem. Ze pred štirimi leti — 10. marca 1968 — se je za komunalno ureditev vasi — mišljena je cesta — pobral med prebivalci Podgore denar. Takrat se je po neuradnih podatkih nabralo preko 300.000 SD. Zdaj verjetno ta denar nekje leži ali pa se je porabil v druge namene.

Prebivalcem Podgore in Podvina pa se že štiri leta obljubljajo asfaltiranje ceste, do danes do tega ni prišlo. Komajda se včasih kdo spomni in pošlje podjetje CE—KA iz Celja, da s svojimi stroji razrijejo robove cestišča dolgega cca 5 km.

Zdaj že leto dni v kamnolomu v Podgori gospodarji podjetje »Vegrade« iz Velenja. Vsak dan se odpelje ali pripelje na apnenik na desetine kubičnih metrov premoga, peska,

apna ... Prah, jame in hrup povzročajo težki tovornjaki (Fap, Tam, Tatre). Prebivalci pa že štiri leta potrpežljivo čakamo, kdaj bo prišlo do asfaltiranja te ceste.

Seveda je tristo tisoč dinarjev premalo (mogoče pa jih tudi ni več?!), zavedamo pa se, da približno že pet let plačujemo samoprispevek, od katerega nimamo še nič!!!

Srečko Zajko
Podgora 30
Smartno ob Paki

UBOGI TRGOVCI

Daleč je Makedonija, daleč je Sumadija, daleč je Podravina, malo bližje so Goriška Brda. No, od tam nam pripeljejo ti dobri ljudje, razno zelenjavo in sadje. Nastajajo izdatki, prevoz, stanovanje, prehra-

na, razne takse. Ni lahek in poceni takšen posel. Vse to jim moramo mi potrošniki povrniti!

Ker pa smo Celjani solidni ljudje, dovolimo, da nam domačini, ki imajo samo par kilometrov do celjske tržnice, »zaribjejo« iste cene. Včasih še malo poskočijo. Tisti trije možje, ki skrbijo za red na premarčni celjski tržnici so pa tudi zelo solidarni. Dobro bi bilo, ko bi se našel kdo, ki bi hotel kaj pametnega svetovati prodajalcem in malo uravnavať cene. Nerazumljivo je, da bi 1 kg fižolovega stročja bil enako vreden 2 kg belega pšeničnega kruha. In če gledamo naše vnuke, kako jim prija in koristi sadje, pride mo do spoznanja, da grobo greši tisti, ki sadju nabija cene, ker misli, da je to luksuz. Splošno znano

je, da je celjska tržnica »svetlinika« za visoke cene.

Ce bo trgovina šla po tej »grajzarski« liniji naprej, bomo kmalu imeli v Celju poleg ubogih trgovcev tudi — uboge potrošnike.

DEDEK IZ ZIDANSKOVE

ŠE O NAŠEM KRAJU

Najprej vas prav lepo pozdravljam in vam želim še v naprej veliko uspeha pri urejanju vašega in našega NT.

Ze nekaj let smo naročeni nanj in ga vedno z veseljem preberem od prve do zadnje strani. Le to se mi zdi žalostno, ko preberem iz vsakega kraja kakšen sestavek, le iz našega ne. Verjemite mi, da se prebivalci našega kraja ne bi odrekli, kaj povedati. Upam, da boste

popravili to napako. Zadnja stran pa naj ostane takšna, kot je.

D. Z.

Strmec pri Rogatcu Urednik. Tovařišica D., vaše pismo sem vseeno objavil, čeprav ste me prosili, da ga ne bi. Ne vem sicer zakaj? Tudi o vašem kraju bomo kdaj pisali. Ker naša redakcija ni tako številna, da bi lahko obiskala vsak kraj, smo zelo veseli, če nam kdo pri tem pomaga. Bi se v Strmecu našel kdo, ki bi naš obveščal o življenju in delu v tem kraju? Vsakega dopisnika se razveselimo, lahko bi poskusili tudi vi. Kaj pravite?

LAŠKO PIVO

Kljub temu, da je praznik Piva in cvetja v Laškem že za nami in se je vroča kri okoli zamaškov polegla, objavljamo

tole pesmico, ki nam jo je poslala naša bralka iz Sentjurja.

Pili smo pivo, pili, a črke G nismo dobili. Zato vas bi prosili, da bi vsaj tolažilno nagrado dobili. Nič se ne bomo jezili, čeprav bi »fičkotaj« dobili. Zatorej se ne jezite, če zamaške brez črke G nazaj dobite.

Pivo to prekleto naj bo, napolnilo votlino mi je vso. Zdaj s sodčkom okoli hodim, za »fičotomaj« noro blodim.

VERA POLSAK

Urednik: Tovařišica Vera, upam, da ne boste za merili, ker vam zadnji dve kitici nisem objavil. Zdi se mi, da nista več aktualni. Pišite še!

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL DIMNIK RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (polic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 8 fotografij osmih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katerih 8 fotografij bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidata z objavljene fotografije, za katera bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bosta postala udeleženca izleta.

Dva pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali. Tako bomo vsak teden dobili štiri potnike za izlet v Varšavo.

KUPON NT

14

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

1. AVGUST KRACUN, 1950, skladiščni delavec, Črešnjevci 1, Frankolovo

2. ZVONKA KOLENC, 1955, dijakinja, Podgora 30, Smartno ob Paki

3. ERIKA GODEC, 1954, valjenka, Polene 1, Slovenske Konjice

4. OLGA SKET, 1953, delavka, Vodeno 6, Samarje pri Jelšah

5. BRUNO TREHČNIK, 1924, knjigovodja, Foltova 2, Velenje

6. ZOFIJA BLAGOTINSER, 1953, delavka, Dobrič 6, Polzela

7. MILAN ALESEVIC, karikaturnist, 1952, Ribarjeva 4, Celje

8. FANI FAHOLE, 1920, Gornjsko 17, Gornjsko

V Varšavo potujeta: Tatjana Gorienšek, 1957, prodajalka, Zelenica
8. Celje in Margareta Turk, 1943, ekonomski tehnik, Sosecka, Loka 21 a, Zalec.

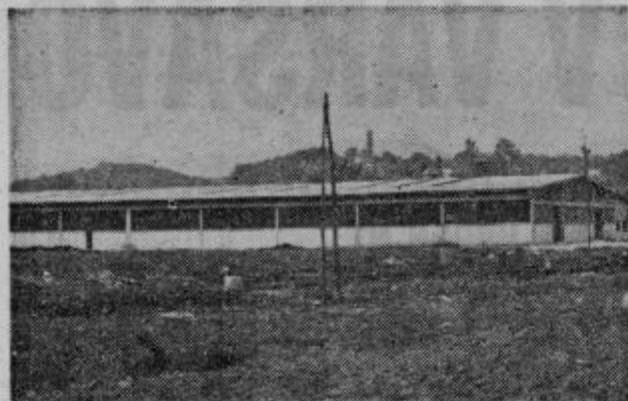
Med kuponov številka 13 smo izžrebali 31. in 32. potnika za Varšavo. To sta: SLAVKO KAMENIK, Ljubljanska c. 33, Celje in FRANC REBERSEK, Strmec pri Vojniku.

FOTOKRONIKA

Trenutek veselja na nedavni nogometni tekmi med suhimi in debelimi. Najlažji igralec suhih, praviho, da ima 45 kg s posteljo vred, je zabul izenačujoči gol za suhe. Veselja kar ni hotelo biti konec.

Foto: Branko Stamejčič

Ena izmed novih proizvodnih dvoran mestnjskega lesno predelovalnega obrata.

Takle prizor iz kmečkega življenja so si zamislili vaščani iz Blata pri Slovenskih Konjicah. Povedali so mi, da je skoraj cela vas sodelovala pri izvedbi. Tudi to sem izvedel, da pri njih še vedno sami pečejo kruh. In ko sem povprašal za recept, kakšen kruh je najboljši, sem izvedel, da koruzni. Dodati je treba še precej kvasa, testo dobro zamesiti in obilno zaliti z vodo in mlekom, nato pa peči v pravi kmečki krušni peči. »Prava žalost, da je krušnih peči na kmetih vse manj, saj bi si jih kmetje lahko pustili vsaj za spomin na stare čase,« so mi dejali simpatični Blatanl. Foto: B. Stamejčič

NAŠ KRAJ

RADEČE: KDAJ ŽELEZNIŠKO POSTAJALIŠČE

Ko so elektrificirali železniško progo od Zidanega mostu proti Dobovi, so bile govornice, da bo ukinjeno postajališče v Radečah, kjer se je pa izkazalo, da je tu prav velik osebni promet v jutranjih urah in o tem ne bi bilo govora. Ker je postajališče tako, kot je bilo pri odprtju proge Zidani most—Zagreb, je nujno potrebno novo in sodobno, kakor je sedanji promet. »Lesena baraka« je že davno »iz moda« s tako majhno čakalnico, kjer se drenja mnogo potnikov, posebno pa še, ko pozimi sneži ali dežuje, ter so že vsi premočeni, ko pridejo s svojih domov na vlak.

Predvsem pa manjka peron, za vstopanje potnikov na in z vlaka! Tudi vidiš take prizore, zlasti pri ženskah ki se po kolenih plazijo v vlak. Včasih je pa tudi nevarno, ko izstopajo iz vlaka ter nekatere tudi padejo. Tudi sanitarije ne odgovarjajo današnjim higienskim predpisom — niso zavarovane, oz. je moč marsikaj videti!!

Ker na postajališču ni vedno uslužbenca ter pri več vlakih izdajajo vozne listke kar sprevodniki, je tudi — neprijetno! Tudi voznega reda ni v čakalnici, kar je zares čudno! Potnik pride na postajališče in ne ve, če je že prišel vlak, ko ni ne tega ne onega! Govorijo sicer, da bo »nekoč« novo postajališče, menda nekaj sto metrov nižje od sedanjega — proti Loki, kjer bo baje tudi nov most. Videti pa dosedaj ni še nič, niti da bi dovažali kak material oziroma se na kak drug način pripravljali za gradnjo novega. Potniki upajo, da morda — vsaj do zime — zgrade prav potrebno postajališče in posodobijo osebni promet v Radečah, saj se mesto prav lepo razvija, ter bodo gotovo tudi delovne organizacije pomagale na gotov način, da se postajališče modernizira!

STANKO SKOČIR

CELJE: SEM IN TJA PO OTOKU

Otok imenujejo Celjani tudi novo Celje. Lahko pa bi ga imenovali tudi pasja in mačja vas, pa vas nemira itd.

Mnogi Otočanji imajo v svojih hišah in stanovanjih psa ali mačko. Precej teh stanovalcev je obzirnih in skrbijo, da njihove živali ne nadlegujejo sosedov. Več pa je tudi takih, ki jim je obzirnost neznan pojem. Psi lajajo, tulijo, zavijajo podnevi in ponoči, v stanovanju, pred hišo, na balkonu. Najhujše je, če se to dogaja ponoči. Miru ni. Delovni človek to težko občuti. Marsikateri brezobzirneži puščajo pse tudi na prosto, in tako se dogaja, da napadajo ljudi, se ponemarijo pred hišna ali stanovanjska vrata, na zelenicah...

Nič boljše ni z mačkami.

Skupščina občine Celje je sicer izdala odlok o posesti psov. Ze dolgo je v veljavi odlok o javnem redu in miru. Toda, kako je z izvajanjem teh predpisov? Kdo se zanje zmeni?

Psi in mačke niso na Otoku nikomur potrebni. Cuvajev tod ni treba, prav tako ne mačk, ki bi lovile miši.

Veliko bi se dalo povedati na račun slabega vzdrževanja in čuvarja zelenic, ki jih je na Otoku precej. Stanje teh površin pove svoje.

Na Otoku imamo tudi kamnoseka, kar prav gotovo ni primerno za ta del mesta. Taka obrt sodi v obrobni del mesta. V Prežihovi ulici, pred svojim stanovanjem, podnevi in šestokrat tudi ponoči in celo ob državnih praznikih tolče s svojim dietom in kladivom, da se razlega daleč naokoli. Sosedje so seveda nad tem navdušeni!!

Problem zase je hitra vožnja avtomobilov in še posebej vožnja motorstov vseh vrst z odprtimi izpuhi. Silen trušč. Smrad. Za Trubarjevo ulico bi morali uveljaviti počasnejšo vožnjo motornih vozil. Tudi zaradi šole, vrtca!

Ob državnih praznikih vidimo na Otoku malo zastav. Mnoge pa bi si zaslužile drugačno ime. Kje je zavest!

Velika večina ljudi na Otoku si želi red in mir. Ker tega v mnogih primerih ni, bi morala energično nastopiti zlasti krajevna skupnost.

OTOČAN

KONJICE: SPORAZUMI PODPISANI

Do 25. julija je večina konjiških delovnih organizacij (77,33 %) podpisala samoupravne sporazume o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike v občini. Ker pa so delovni ljudje širou po Sloveniji, tako tudi v Konjicah, zahtevali, naj se v osnutek družbenega dogovora o izvajanju in oblikovanju štipendij tudi vajencem, morajo samoupravni sporazumi ponovno v podpis. Kljub temu, da se je podpisovanje družbenega dogovora o oblikovanju in izvajanju štipendijske politike v SR Sloveniji zavleklo, morajo v občini v najkrajšem času organizirati službe, ki bodo skrbele za izvajanje politike štipendiranja, prav tako pa morajo delegirati delegate v komisijo, ki bo razpisovala in podeljevala štipendije. V Konjicah bodo strokovno službo imenovali že v prihodnjih dneh.

D. S.

MOZIRJE: URBANISTIČNI RED

Čimprej urediti in seveda usvojiti urbanistično zakonodajo za celotno območje Gornje Savinjske doline, predvsem pa za Logarsko dolino in Solčavsko. To je osnovni sklep zadnje seje članov izvršnega sveta občinske skupščine Mozirje.

Razprava na seji je namreč pokazala, da bi bilo več kot napak, če bi začeli odstopati od zazidalnih načrtov in dovoljevati gradnje mimo potrjenih norm. Zemlja na tem prelepem koščku naše domovine je preveč dragocena. Treba jo je ohraniti oziroma zagotoviti, da bo sleherni graditev v skladu s sprejetimi načrti.

Zato so oziroma bodo naročili pri celjskem zavodu za napredek gospodarstva evidentiranje sedanjega urbanističnega stanja in predlog za prihodnje reševanje urbanistične politike. Gre za odgovorno delo, ki zahteva trdno stališče tudi pri občinski skupščini in njenih organih.

Zaradi teh vidikov so med drugim zavrnili predlog o graditvi manjšega plavalnega bazena nasproti Rogovilca v Solčavi. Sicer pa se ob tem predlogu turističnega društva niso pojavila samo vprašanja urbanističnega značaja, marveč tudi druga, več kot praktična. Tako so se med drugim vprašali, ali je primerno na tej lokaciji graditi manjši bazen, komu bo služil in zlasti kako dolgo. V prepričanju, da Solčava potrebuje tak objekt, so priporočili krajevni skupnosti, da sproži postopek za odobritev druge lokacije.

Izvršni svet skupščine občine Mozirje pa je na zadnji seji med drugim sprejel tudi sklep o vskladitvi socialne pomoči glede na porast življenjskih stroškov. V glavnem so se odločili za 10 odstotno povečanje vseh oblik socialne pomoči.

KONJICE: V SKUPNEM DELU JE USPEH

V soboto so pripravili v krajevni skupnosti Polene pri Slovenskih Konjicah pravo slovesnost, ki so se je udeležili tudi predstavniki družbeno-političnih organizacij in skupščine občine Slovenske Konjice. Tega dne so namreč dobili v Polenah novo cesto, dolgo 2 in pol kilometra. Gradnja ceste je terjala 55 milijonov starih dinarjev. Potrebno vsoto so krajanji dobili iz občinskih referendumskih sredstev, velik del sredstev so prispevali tudi sami, kmetijska podružnica Ljubljanske banke Celje pa je za gradnjo ceste namenila 15 milijonov starih dinarjev posojila.

Dva in pol kilometra dolga cesta je velika pridobitev za Polene in vse manjše zaselke, ki leže ob novi cesti. Še posebej zato, ker so velik del potrebnega denarja zbrali krajanji sami in zato, ker so s skupnim delom zgradili to cesto. Vse napore in prizadevanja krajanov izpričuje tudi parola, ki so jo obesili na vidno mesto v Polenah in ki pravi: V skupnem delu je uspeh.

D. S.

SREČANJE:

„ČUVA SEM!“

Takole nekako je začel jin razgovor Franc Dobrišek, ki je sedaj že 6 let čuvnik Braslovškem jezeru.

»Ja, že kar dolgo sva njena,« je dejal.

»Ali morda veste, kako jezero nastalo,« sem razpustil.

»Seveda vem. Pregrada so jo zgradili 1961 čez pa Trebnik je 'kriva' za to, če je jezero. Pregrada pa stara že krepko čez 60 let. Veste, že Celjski grofje imeli tu ribnike. Kasneje pregrado odprli in ribniki spet postali pohlevni. Nik.«

»Kako pa je kaj z ribi pri vas? Ali prijemajo?«

»Prijemajo, prijemajo, dnevi je nekoč ujel kak krapca, a sem prepričan, so še večji v našem jezeru. Pa nimamo le krapov, še smučič, pa nadležni mi koreselji, beli amurji, pridno čistijo jezero, hranijo s travo, ki raste dnu, pa še lini, kdo bi vse naštel.«

»Ali je težko biti čuvnik hudo gledati druge, ko se pajo in skrbeti za red čolnih, pri ribarjenju...«

»Težko ni, lahko pa ne. Najbolj me jezijo, ki mislijo, da mora tudi na vesla 'iti' kot motorist.«

»Pa drugače, ste zadovoljni s tem, kar je na jezeru?«

»Sem in nisem. Veste, bi bila okoli jezera lepa hajalna pot, če bi našel kakšna igrišča za mlade, pa polepšali okolico, da bi bilo še boljše in se ljudi bi prihajalo. Ne, saj jih ni malo, ki zabavajo na 'ta konec'. Ob nedeljah nabere tudi do 200 avtomobilov.«

Takole sva modrovala, ce pa je počasi prihajal zenit in z njim vse več palcev.

»Ne, dolgčas mi pa ne je Franc Dobrišek še cal za menoj. «Nimam da bi mi bilo.«

BRANKO STAMBEK

KDO V VARŠAVI?

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

O CENAH

Ne morem razumeti, zakaj bi cene gnojil, zaščitnih sredstev, kmetijskih strojev in podobnih potrebščin, ki jih proizvajajo iz uvoženih surovin, morale rasti pri nas hitreje kot v sosednjih državah. Tega gotovo ne bi mogli razumeti niti učeni ljudje, če bi resno razmišljali. Tako sklepa preprost kmet.

Vsakemu delovnemu človeku naj bi se pošteno odmerjalo, kolikor zasluži s svojim delom. Pa ni tako, zlasti v kmetijstvu ne. Ceno pšenice so sicer zvišali, za krompir pa se siši, da bo baje še cenejši kot lani. Da o živini ne govorimo. Kmetje niso za visoke cene — tako zatrjujejo mnogi — zato naj bi jih usklajevali pametno in pošteno. Predvsem pošteno, da ne bi poskušali sleči drug drugega do gole kože.

Kmet je povedal primer, kakršnega se pri nas menda še ni spomnil nobeden od tistih, ki odločajo o cenah. Ko kmet nese v zbiralnico dva vrča mleka, pa je v enem več kot v drugem, prelje iz njega nekaj v drugega, da bi izenačil težo. Če bo odlihl preveč, bo nekaj zili nazaj. To bo delal tako dolgo, da bosta oba vrča enako polna in teška. Kmet ve, da v vrča ne more zlit več mleka, kot ga namoize. Pri nas pa se dogovarjajo o cenah tako, da vedno dodajo nekaj več, kot bi bilo prav. Potem morajo spet dodati tisti, ki so že prej imeli preveč. Tako gre brez konca. Namesto več blaga pa proizvajajo le denarja — papir. Za kmete pa je nesreča v tem, da se o cenah njihovih potrebščin in pridelkov dogovarjajo drugi, ne tudi oni.

Pšenica je letos dobro obrodila. V nekaterih krajih je sicer ne pridelujejo veliko. Zanimiva pa je primerjava z gnojili. Na kmečkih poljih se je pokazalo še bolj kot ob slabi letini, da ogot pridelek ni bil odvisen le od vremena in semena, ampak tudi od gnojenja. Na slabo obdelanih poljih je bil pridelek večji kot ob slabši letini za 100 ali največ 200 kg, na najboljših pa za 1000 kg ali še precej več po hektarju. Nekateri kmetje so našli tudi po 6000 kg.

Mnogi kmetje vedo, da gnojilo veliko koristi. Vzlic temu ga za jesensko setev ne naročajo tako kot lani. Zdi se jim predrago. Pravi, da se je v 1 letu podražilo za več kot enkrat. Morda bi se ga še splačalo uporabljati — a tudi kmečki pameti se upira pretiravanje pri cenah. Medtem ko kmetovalci le z veliko spretnostjo in naporu poskušajo pokriti naraščajoče stroške, proizvajalci gnojil kujejo dobiček.

V kateri državi so se gnojila tako podražila kot pri nas? Pa jih menda proizvajajo iz enako dragih surovin, uvoženih iz nerazvitih afriških držav, kot naša podjetja. Pa ti strokovnjak iz naše tovarne odgovori, da naše cene hitreje rastejo zato, ker je pri nas večja inflacija. Kdo pa povzroča inflacijo, če ne tisti, ki pretirano zvišujejo cene?

Recimo, da se na kalkulacije in dogovarjanja o zvišanju cen ne spoznamo tako kot proizvajalci gnojil, zaščitnih sredstev in kmetijskih strojev — zato naj bi raje povedali zakaj podražitev surovin na svetovnem trgu veliko bolj zvišuje cene njihovih proizvodov kot pri sosedih. Je to res upravičeno ali morda ni?

JOZE PETEK

VIŠJE CENE

RAZVESELJIVA NOVICA ZA KMETOVALCE - ŽIVINOREJCE. KONEC KLAVNIŠKIH ŠPEKULACIJ.

Kmetijske proizvajalce, ki so doslej prodajali živino klavnicam, ki so prosto postavljale cene za kilogram žive teže, bo brez dvoma razveselil odlok Zveznega izvršnega sveta o minimalnih odkupnih cenah živine, ki je bil izdan te dni. Novi odlok predvideva nove cene za živino in sicer bodo te cene za 25 do 30 odstotkov večje kot tiste, ki so jih plačevale klavnice. Dogajalo se je namreč, da so klavnice plačevale kmetom živinorejcem od 8 do 9 dinarjev za kilogram žive teže, kar je izredno nizka cena. Takšno ravnanje bo sedaj temeljito preprečeno, z novim zakonom pa bo poskrbljeno, da bodo kmetje svojo živino lahko prodali po bolj poštenih cenah.

Najnižja cena za teleta iz prvega A razreda je 17,5 dinarjev, medtem ko je za teleta prvega razreda 16,65. Pr-

vemu A razreda goveje živine so določili ceno 15 din za kilogram, prvemu razredu pa 14,25. Za teleta pasme buša je določena minimalna cena 14,55 din, oziroma 13,90 dinarjev.

Novo ceno pa veljajo tudi za perutnino in ovce. Najnižja odkupna cena za meso perutnine je 16 oziroma 16,50 din kilogram, za kilogram žive teže ovac prvega razreda bo treba odšteti 14,20, za drugi razred pa 11,80 dinarjev.

Cene so torej postavljene in odkup urejen tako, da ne bo možno špekulirati in izsiljevati kmetijske proizvajalce, kar je največja prednost novega odloka o minimalnih odkupnih cenah za živino. Odlok torej, ki bo razveselil pretežno večino kmetov, ki se ukvarjajo z živinorejo.

MILENKO STRASEK

Kakor komu: koruzi je vročina zadnjih tednov kar prijala. DM

NAŠA ZEMLJA

IVAN RANDL, predsednik mladih združnikov v GRIZAH, je krepak fant, ki bo vsak čas spet sedel za volan mogočnega kombajna in mnogo pekočih dni prebil med dozorelim žitom. Često pa spotegne pozno v noč, saj kooperanti kar naprej priganjajo.

— Ivan, jutri pa k meni, da veš!

Star je 27 let, kaže jih seveda precej manj. Doma je oca 12 ha zemlje, preko 3000 sadik hmelja, dvanajst do petnajst repov, no, v SIP-u v Sempetru pa se je izučil za strugarja, kar mu čisto tudi pri ravnanju s kmetijskimi stroji še kako prav pride. Pravi, da bi, če bi imel še bolj proste roke, doma še bolj moderniziral, saj na gruntu brez sodobnih agrotehničnih pripomočkov nikamor ne prideš.

Precej časa, kadar zemlja ne kliče — kdaj ne kliče! — porabi za mlade združnike, ki so resnično prizadevni. Hodijo na poučne ekskurzije, v planine, pripravljajo kuharske tečaje, igrajo, pa tudi

zapišejo radi. Kadar pa je treba za planinsko postojanko na HOMU kaj udarniško postoriti, so mladi združniki iz GRIZ med prvimi. Tudi to je lepo slišati, ko pravijo, da imajo pri upravi KK Zalec in pri poslovni enoti Gotovlje vso podporo. Kadar gre za razna strokovna predavanja, nimajo težav in tudi finančno jim uprava pri-skoči na pomoč.

— Ivan, kako pa z ženitvi-jo?

— Ja, to je tisto! Dekleta ne marajo na grunte, vse beži v industrijo. Zemlja, naša zemlja pa brez pridnih rok ne rodi. No, vere in upanja v svetlejši jutrišnji dan je dovolj, zato sem prepričan, da bo tudi moj gruntec enkrat dobil pridno gospodinjstvo, jaz pa seveda še bolj skrbno ženičko, ki mi bo narodila krepke potomce. Moje prepričanje je pač tako: naj tehnika še tako napreduje, brez zemlje noben rod ne bo mogel živeti, pa četudi nam napovedujejo še tako SUPER ATOMSKO DOBO.

-dit-

HMELJA MANJ

ZACETEK OBIRANJA OKROG 20. AVGUSTA. LETOS ŽE 83 OBRALNIH STROJEV. PRIDELEK ZA OKOLI 10 ODSOTKOV MANJŠI KOT LANI.

Za Savinjsko dolino se zopet približuje čas, ko smo navajeni, da postanejo vasi živahnejše in hrupnejše. To je čas, ko pride v te kraje nekaj tisoč obiralcev iz vse Slovenije in drugih krajev Jugoslavije. Seveda tr obiralce v veliki meri zamenjujejo obiralni stroji — letos jih bo obiralo 83. En obiralni stroj obere 30 do 35 ha hmelja. Seveda pa potrebujejo pri strojih tudi precej ljudi, tako da bo skupaj z obiralci zaposlenih preko sedem tisoč sezon-skih delavcev.

Ivan Udrih

V Savinjski dolini bo treba letos obrati hmelj na 1716 ha. Od tega je v lastni proizvodnji in v kooperaciji 224 ha novih sort hmelja. Vremenske razmere so bile zelo slabe: v marcu in aprilu je bilo pretoplo in pre-suho, naslednji meseci prehladni, medtem ko je bilo junija preveč padavin. Julij je bil nasprotno zelo suh, dež v prvih dneh avgusta pa je bil zdaleč preskromen, da bi lahko dal dovolj vlage hmelju. Zaradi suše so že pričeli umetno namakati.

Kot vse kaže, bodo pričeli z obiranjem okrog 20. t. m. Za škaf obranega hmelja bodo obiralci dobili po 4,50 din, medtem ko jim bodo za hrano in stanovanje odšteli po tri škafe na dan.

Poleg tega, da bo pridelek manjši kot so načrtovali, pa hmeljarje skrbi tudi prodajna cena. Od 3400 ton jih bodo izvozili 2800. Hmelj, ki je bil prodan vnaprej, ima sicer dobro ceno, vendar pa so v zadnjem času proizvodni

stroški tako narasli, da predvidevajo kar 4,20 dinarjev izgube pri kilogramu. Ta izguba bo verjetno po podražitvi dušičnih gnojil in zaščitnih sredstev še večja. Prodajne cene hmelja so doma ugodnejše, toda potrebe so še vedno sorazmerno majhne. Tako hmeljarji lahko le upajo na pomoč, ker bi v nasprotnem primeru nujno morali zmanjšati hmeljišča.

Da bi zvedeli še kaj več, smo obiskali pomočnika generalnega direktorja Kombinacije Hmezad Zalec inž. Vinka

Viktor Kolenc

Kolenc in ga prosili, da nam pove nekaj več o letošnji letini. »Po grobi oceni računamo, da bo letošnji pridelek hmelja za okoli 10 odstotkov manjši kot v lanskem letu. Računamo, da ga bo okoli 3100 do 3200 ton...« Za mnenje smo vprašali tudi 70-let-

nega hmeljarja Ivana Cokana iz Vrbeja, ki je dejal: »Pridelek hmelja bo letos manjši. To pa predvsem zato, ker so bili pogoji za škropljenje hmelja neprimerni, tako seveda tudi na račun sevev uničile. Manjši pridelek pa nega obiranja in ker smo zali hmelj prav tako strojno. V Spodnjih Grušovljah nam je 57-letni hmeljar Ivan Udrih dejal: »Imam drugo ten nasad hmelja in ker zemlja bolj teška, mi hmelj ni tako prizadelo

Ivan Cokan

drugim hmeljarjem po ni. Z letošnjim pride- bom zadovoljen.«

Takšne so torej napovedi kakšen pa bo pridelek, bo pokazalo že prej ko mesecu dni.

TEKST IN FOTONE TAVAR

MLEKO PO ŽIČNICI

Kmet Rok Suhodolnik ima svoje »krajstevce« višini 1200 m, tam, kjer je Matkov kot. Ob lepem vremenu se od njega vidi celo v Avstrijo. Tudi Rok je uvidel, da ne bo mogel shajati, če bo prideloval vse. Zato se je odločil za preusmeritev, in to v živilnorojo in mlekarstvo. Zaradi težavnejših pogojev ima samo osem krav, s katerimi je lani oddal okoli 18 tisoč litrov mleka!

Zanimivo je, kako v zimskem času spravlja mleko v dolino. Ker je cesta slaba in pozimi največkrat zametena, si je omislil žičnico, dolgo 200 metrov, jo je napeljal do spodnjega kmeta, kjer je zbiralca mleka. Tako lahko mleko ob vsakem vremenu pošilja v dolino!

Virštanjske gorice se pripravljajo na novo leto, s tem pa tudi na nove probleme, ki bodo prav gotovo sledili. Ko smo s takole mimogrede pogovorniki z Virštanjčani, z vinogradniki, so nam povedali, da je letina sicer zares krat kar zadovoljiva, da pa je vprašanje, kako bo v bodoče, kaj bo sledilo tej že kar neznosni vročini, ki vinogradom sicer prija. Seveda nastaja tudi vprašanje odkupa grozdja, ki je bilo lani še kar zadovoljivo, pa tudi cena ni bila slaba, seveda različno od posameznika do posameznika. Znano je tudi, da je vinogradnikom ostalo precej lanskega pridelka in da bo v prenekatih vinskih kleti letos kar prava stiska. Bo Vital iz Meštinja odigral svojo vlogo?

SREČANJE Z VLADKO HERZOG

TERMITNJAK ZANESEENOSTI

Termiti so sicer zelo požarljiva, toda izredno delavna bitja. Bilke, ki jih najdemo na poti, slarnice in drobne veje, kamenčki in smeti, vse jim pride prav, da končno naredijo termitnjak. Takšne so tudi njim sorodne mravlje in končno, takšni so tudi nekateri ljudje. Vladka Herzog je nedvomno med njimi, Vladka, ki že dolga leta gradi svoj termitnjak ljubezni do drobnih stvari, prvošolčkov, do otrok na sploh, ki ji ni žal niti ene ure za svoje ljubljene, niti ene noči za šolske naloge in priprave. Takšen je učiteljski poklic za tiste, ki ga opravljajo zvesto in z ljubeznijo. Vladka Herzog je preskrbna, da bi zahtevala kakšno nagrado: vse, kar počne, je zanjo samo po sebi razumljivo. Tako mora biti, to je del nje, učiteljski poklic ji ni le poklic pač pa tudi konjiček. Kadarkoli so ji rekli: "Vladka, pojdi tja, potrebujejo te, je odšla in ni rekla besede. Daleč od doma, daleč od črke domovine. Tako je zahteval bilce domovine, njenih najmlajših. Temu se Vladka ni mogla upirati.

Beseda je stekla v sobici, kjer Vladka s sestro prebiva večino prostega časa, če ga le ima. Takrat ponavadi prebira knjige, svojo drugo ljubezen. Pravi, da ji je to ostalo od staršev. Oče, gorec dožalob, je zelo rad bral, poleg tujih seveda največ domače klasike in tako se

je Vladka že zelo zgodaj seznanila s slovensko besedo, ki jo še danes z zavzetostjo posreduje svojim malčkom. Za steklom omare lahko opazovalec vidi vrsto slik naših domačih pisateljev in pesnikov, lepo uokvirjenih. To je dediščina očeta, očeta, ki ji je še pozneje znal kazati pot, pot ljubezni do domovine in slovenske besede.

Ko je Vladka hodila v Celju v gimnazijo, se je začela druga svetovna vojna, ki ni, kakor mnogim drugim, prizanesla tudi njej. Pustila je šolo in skupaj začela pomagati partizanom. Danes Vladka pravi, da to ni nič takšnega, da je pač moralo biti tako, da je bil to nekakšen klic vesti, mi pa bi rajne rekli, da je bil to klic domovine in zasužnjene slovenske besede. V nemško šolo ni hotela in čeprav je hotela študirati na univerzi slovenske jezike, je potrpela in si mislila: Nekoč bo še bolje. Prišlo je drugače. V vojni je Vladka zamudila štiri leta, treba je bilo delati, zaslužiti denar in ko so ji ponudili, da naj gre delati učiteljski tečaj, takrat je prosvetarjev še kako primanjkovalo, se je odločila in naredila tečaj, vmes, leta so tekla, pa še preostale tečaje, ki so bili potrebni. Že prej, leta 1945., so jo sprejeli v SKOJ, leto pozneje pa še v KP.

Odšla je na Ponikvo, ki je bila njeno prvo delovno mesto. Če bi rekli, da se je z vsem srcem predala poklicu

in svojim malčkom, utrujenim od vojne, bi povedali skoraj dovolj. Vladka pa ni delala samo to, udeleževala se je tudi drugje, kar se je še posebej pokazalo na njenem drugem službenem mestu, v Podpeči na Primorskem. Deželica, ki je bila dolga leta pod Italijani, se je končno oddahnila. Okupa-

tor je odšel, a je v ljudeh pustil sled. Dolgo, dolgo niso slišali svoje matere besede. Vladka se je vrgla v boj. Začela je s šolo, razmere so bile nemogoče, prostorov ni bilo, denarja še manj, le pripravljenost ljudi je bila velika. Vladka je organizirala pevski zbor, pripravila igrice, uvedla dopol-

nilne tečaje slovenskega jezika, delalo se je na vseh koncih in krajih, skratka, bili so kot ena sama velika družina. Vladka je bila ravnateljica in učiteljica obenem, učila je pet razredov in počela še marsikaj. Pri njenem prizadevanju jo je vzpodbujal še oče, ki ni pozabil nanjo. Vladkin oče se je tu in tam ukvarjal s pesnikovanjem in nekoč ji je v Krvavi potok, spet na Primorskem, kjer je bila njena naslednja učiteljska služba, poslal tole pesmico:

Draga hčerica, Vladka!

*Paket smo danes odposlali,
oddali na pošto v Črni kal,
jabolka, kruha in sušičan
mal',
če si prejela, radi bi znali?*

*Poslal sem tudi dalekozor,
da boš razgledala s Podpeči
obzor,
Slavnik, Učko in drugo po-
gorje,
in nam, Slovencem, ukrade-
no morje.*

*Zrla boš Koper, Trst in
Mulle,
kjer vlada krivica in nasilje,
če te krivice ne poravnamo
sami,
fo bodo milijoni, ki stojijo
za nami.*

Vladka si je zapomnila sleherno očetovo besedo in še bolj skrbela za svoj mladež. Tudi v Krvavem potoku je bilo težko, presrečna pa je bila, ker so bili vaščani iz-

redno dobri. Najbrž je prav Vladkina zasluga, da danes v tistih primorskih krajih živi slovenska beseda s takšno močjo in da je slovenstvo tista moč, ki drži ljudi pokonci.

Vladki je umrl oče in treba je bilo odriniti v Celje in pomagati družini. Premestili so jo bližje, v Makole, na obronke Hatoz, končno pa je le prišla v Celje, kjer je že dvajset let, najprej na II. osnovni šoli, od leta 1955 pa na I. osnovni šoli.

Tudi v Celju Vladka ni mirovala. Takšni ljudje kot je ona, nikoli ne mirujejo. Prizadevala si je, da bi Društvo prijateljev mladine čimbolje delalo. Bila je pri Rdečem križu in še kje. Vladko naštevaje vedno moti. Pravi: »Če je treba delati je pač treba.«

Zakaj tako, Vladka? »Vedno sem si spisovala misli naših književnikov, v spominu mi je tudi stavek nekdanjega prijatelja in sodelavca NOB, ki je dejal, da se v delu pozablja gorje in končno, še vedno čujemo očetove besede, ko je govoril o ljubezni do naroda. Živim za svoje prvošolčke. Veste, z njimi je treba tmeti potrpljenje...«

Njeni kolegi in prijatelji pravijo, da je v šoli nenadomestljiva, pridna in tiha delavka, ki nerada govori o svojem delu.

Termitnjak njenega življenjskega dela je velika in neuničljiva stavba.

MILENKO STRAŠEK

KAKOR KITA CVETJA...

Gobčeva »Hmeljska princesa« je znova zaživela. Četudi ni nikoli umrla in je razburkala duhove že dosti pred uglasbitvijo pristno savinjske operete, je dobila zadnjih dvanajst let, predvsem po zaslugi turističnih delavcev v Braslovčah in seveda savinjskih hmeljarjev, ki so se odločili za svojo prireditev, noče vsebinsko. Postala je meso in kri. Postala je simbol savinjskega hmeljarstva, lepote dežele, doline zelenega zlata.

Zdaj živi s turistično prireditvijo. Vsako leto izvolijo novo. Prihajati mora iz hmeljskih vrst. Starši morajo biti hmeljarji. In kako jo izvolijo? Kandidatke — letos jih je bilo štirinajst — oce-

njuje posebna komisija. Postava, obleka in prikupnost. To so merila. In letos je po njih dobila najvišjo oceno Jelka Fonda iz Kamenč pri Braslovčah. Devetnajstletna dijakinja celjske pedagoške gimnazije je postala letošnja hmeljska princesa.

Komisija v odločitvi ni kolebala. Bila je enotna.

Dvanajsti hmeljski dan, v nedeljo, enajstega tega meseca v Braslovčah, pa je dal tudi novega starešina. Dosedanji Anton STOŽIR je hmeljskega mačka predal Francu SKETI iz Trnave.

»Predajam ti hmeljskega mačka, z njim vred pa tudi prenekatero težko problem, v katerih se je znašlo savinjsko hmeljarstvo. Želim ti, da bi jih pomagal uspešno reševati!«

Franc Sketa je postal novi starešina. Čast in odgovornost. Hmelj dobro pozna. V njem se je pravzaprav rodil. S hmeljem so se ukvarjali že njegovi starši. In zdaj sam živi s to zeleno rastlino že polnih osemindeset let. Doma, v Trnavi, ima 2 ha hmeljskih površin. Okoli 12.000 sadik.

Ali bo uspel, da bo rešeno osnovno vprašanje hmeljske proizvodnje? Ali bo odkupna cena spodbujala k proizvodnji, ali? Upajmo na najboljšo. Savinjski hmeljarji se tokrat srečujejo prvič s takšnimi in podobnimi težavami.

Dvanajsti hmeljski dan v Braslovčah je uspel. Če bi ga ne zmotilo slabo vreme, bi zaživel v polnem sijaju. Pa tudi sicer je spet privabil na tisoče in tisoče ljudi. Od blizu in daleč.

Pomemben delež na prireditvi je imel pokrovitelj: strojna industrija SIP Šempeter. Z razstavo kmetijskih strojev pa tudi s udeležbo v povorki je prav ta kolektiv pokazal, da gre v korak s stremiljenji modernega kmetijstva. »Brez sodobne mehanizacije ni sodobnega kmetijstva.« je v govoru med drugim dejal direktor strojne industrije Leopold RAJH.

Lastovka je nagradila kan-

Zirija: postava, obleka, prikupnost... Tako so ocenjevali in izbrali

datke za hmeljsko princeso. Komplet tovarne nogavice iz Polzele je bil primerno darilo za mlada dekleta. Baje bodo nagavične zanke vzdržale tudi pri obranju hmelja! In za konec vse priznanje

kolektivu železarne Store, ki se je pojavil z bodočim izdelkom — traktorjem po Fiatovi licenci, in polno pohvalo domačemu turističnemu društvu v Braslovčah.

M. BOŽIČ

RIBIŠKA PUSTOLOVŠČINA

NI MIRU OB VODAH

Ribarjenje sva šverca se reče temu. Tovrstna opravila so znana reč in pozikusi sem jih prakticirati še jaz. Uspehi ali ne uspehi, to je vprašanje.

Obsoteljska magistrala je bila tisti dan natrpana da le kaj, ko sva se s Frančkom prebivala vzdolž Sotle in se končno ustavila nedaleč v stran od kraja, kjer bi že moral stati jez za akumulacijsko jezero Vonarje, načrtovano že pred leti. Jezu ni videti, ribe pa tam kar dobro prijemajo. Meni so sploh. Velike in male so se kar pušile za kruh (beli, kakšna potrata pri teh cenah), obvisela na trnku pa ni nobena. Vsaj v tistem revirju ne. Osebnost menim, da je bila temu kriva bližina Atomskih toplic, torej prah, ki se v oblakih dviguje s se zmeraj ne asfaltirane cestice do zdravilišča. Franček je imel pri tem opravilu več sreče: zmetal je na travo nekaj prav lepih komadov, ki jih je takoj rešil trnka. Odplule so v sotsko vesoljnost in se navidenje, kaj šele hvala, niso rekli. Midva, oprostito, poznavava ribiški bonton, sploh še Franček, ki mi niti govoriti ni pustil, da ne bi motila ribe v turističnem vzdušju Zgor-njega Obsotelja.

ZAENKRAT NEMOTENA

Če bi ostala še kakšno uro pri Vonarju, bi polomila škrge vsem ribam tistega konca, zato sva se spustila malo nižje. Se vedno naju ni nihče pobaral, kako in kaj je z najinimi ribiški izkaznicami, dovoljenji in podobno pisarniško šaro, ki jo uporabljajo ribiči, tisti, ki ne dobijo nič in tisti, ki mnogo. Ponosno, kot zastavo, sva nosila ribiški pribor kot v posmeh ribiški bratovščini, medtem pa so si najine ribe že

skoraj zaceile gobce v Sotli.

Spaka sva parkirala v bližini mlina ob Sotli, kjer sta vneto snopsalav dva ljubljanska turista, gospodar mlina, menda je bil, pa je vztrajno navijal. Naju sploh pogledali niso, domišljavci. Z vso potrebno ribiško vmeno sva spustila vrvice v vodo, tik pod jezom so zaplavali plovci, romantično okolje je pretresljivo delovalo na naju: pobožno sva zrla v vodo in občudovala vrtnice. Nenadoma se je na najvišjem oknu dvanadstropnega mlina pojavil moški obraz. Brez dvoma gospodar mlina in naju opazoval tako zelo resno, da se mi je strah prikrajdel v dušo in me popolnoma ohromil. Cakal sem torej samo na tri stvari: da pride kontrolor in nama pomeče ribiško spravo v vodo, da pošteno povleče riba in me vzradosti ali pa, da možakar na oknu pade dol in naju reši negotovosti. Človek ni hotel pasti z okna, kontrolor ni prišel, pač je potegnilo plovček v vodo, jaz pa sem silovito zategnil, vlekli, pot mi je začel curjati s čela, noge so se mi zašibile in... Ko sem privlekel nekaj težkega do obale, možakar na oknu je vztrajno opazoval, je vsa reč nenadoma postala lahka. Smola, pri-sežem, imel sem najmanj trikliško ribo pa mi je ušla. Smola še enkrat: hotel sem se slikati s trofejo, objavil bi jo k naši reportaži, občudovali bi moje ribiške sposobnosti pa nič. **SMOLA!**

Franček je znova triumfiral. Ribiška banda pod jezom se je kar pušila, kdo bo prej prijel in katero ribo bo prej vrgel na prod. Začela mi je delovati zavist, da sem pozabil na kontrolorja, možakarja, cigarete in vse pod milim nebom, le na ribe ne, vse dokler nisem od

Svoje dni sem zelo rad lovil ribe. Pri tem sem užival in se odpočil od vsakdanjega hrupa na gmajni, kjer smo preganjali pastirske težave. Pozneje sem ugotovil, da so na svetu dve vrsti rib: takšne v potokih in one z dvema nogama. Še malo pozneje mi je bilo dano spoznati, da obstoje zakoni, ki prepovedujejo »pecanje« tako enim kot drugim. Ribarjenje v kalnem je torej postalo zanimivejše, a zelo nevarna reč. Zlasti za prve ribe, da o drugih sploh ne govorim.

Pred dnevi sem se s prijateljem Frančkom, uradno mu rečejo Lenko, spustil v nevarno pustolovščino. Brez dovoljenja, brez kakršne koli karte te ali one barve, brez zaslombe vplivnih prijateljev ali znancev, sva se podala na obrežje Sotle in Bistrice od Podčetrtka do Gračnice. Oborožena z ribiško palico (Franček) in uborno vrvice (jaz), sva odrajlala v ribiški eldorado.

neučakanosti zabredel v vodo in zagrabil bi prvo ribo, ki bi mi prišla pod roke, če bi se dale uloviti seveda. Nič takšnega se ni zgodilo. Franček je imel že štiri lepe ulove, jaz pa pet centimetrov dolgo bednico, s katero se še slikati nisem hotel, ker se mi je zdelo zamalo. Besen sem zvil vrvice in demonstrativno zapustil jovišče. Možakarja, ki sta igrala snops, se še zmeniti nista hotela za naju. Pa prav.

Ponovno sva vrgla trnke v vodo pri Bistrici ob Sotli, sonce pa je že kar krepko ziezilo nad naju. Najine tihe lovske sreče ni zmotil nihče, nevirano sva čepela ob reki, uživala lepote narave in pričakovala: Franček ribe, jaz pa kontrolorja.

Po cesti, spravila sva se namreč tik ob njo, je primarširal možakar z avstroogrskimi brki in zavil proti nama. Seveda sem nehote takoj pomislil, da se nama približuje najstarejši in častni član ribiške družine Sotla pa ni bilo nič takega.

»Prijemajo, a?«, je zatusil. Vrag vedi, najbrž je mislil, da ribe delajo takšen hrup, da je treba kričati. »Prijemajo,« sem odvrnil, v tistem trenutku pa mi je že požrla kruh velikanska riba, ki se je pozneje raje vrnila k Frančku, ki jo je tudi spravil na varno, toda kot sem poudaril, vrnila sva jo njenemu preljubemu elementu.

KJE TIČITE, RIBJI PASTIRJI?

Čez nekaj minut se je spaka zagrizla v klanec Skopečno, kjer pa so naju jedro poslali nazaj, ker se ni dalo priti čezenj. Pravkar urejujejo klanec, regulirajo Bistrico in počenjajo še tisoč drugih reči, ki se jih vsele Kozjanci. Bila sva, kot vidite, v strogem središču Kozjanskega, ribe pa, kot vse na svetu: luskinaste in zvijačne.

Nedaleč od Titove sestrice Ane v Trebčah sva pomočila trnke v Bistrico, ki se je živahno zvija-

la med vrbovjem. Vsem na očen, na majhnem mostičku, kjer so se pod najinimi nogami vdajale deske, sva vlekla ribice eno za drugo na plano. Kot po nekakšnem programu. Eno ven, drugo nazaj in tako naprej. Po cesti so hrumeli težki kamioni in buldožerji, tu in tam je kdo blagovolil vreči pogled na nedeljska ribiča, ki imata toliko časa, da si privoščita ribolov ob delavnikih. Blizu pa ni bilo živega človeka, da o kontrolorjih sploh ne govorim. Teh se bojim kot živega vraga.

Da vam povem skrivnost, ki sem jo seveda izkoristil: od Gluhe peči pa tja do Kosovega mlina v Starem trgu pri Pilštanju so gojitvene vode, nekakšna ribja farma, menda so jo ustanovili zato, ker je pred časom primanjkovalo teletine. V teh vodah, ki so last potoka Bistrice, spadajo pa pod kozjanske ribiče, so naselili ameriške postrvi pa če jim je to bilo po volji ali ne. Amerikanke se tam zelo lepo razvijajo, kar sva s Frančkom imela priložnost opaziti in seveda nisva pozabila trnka v vodo, ki je tako čista, da misliš, ko stojiš malo od mlina pri Gluhi peči, da si v Trenti. Tik ob cesti, naslonjena na obcestne rampe, sva z očmi požirala plovce. Vleklo je še in še, nekako tako, kot nas na primer vlečejo dandanež za nos povsod, kamorkoli stopiš. Če sem se kje bal kontrolorja, potem prav gotovo tukaj. Možja ribiške postave pa od nikoder. Pa ne, da so imeli športni dan? Res je, da so nas mimoidoč malce nezaupljivo gledali, da nas je s prahom osrečil sleherni avto, ki je pribrenčal mimo, da je neki kolesar imel tako črn pogled, da sem padel skoraj v vodo, kaj posebnega pa ni bilo. O, ja, skoraj bi pozabil povedati, da sem potegnili na suho prav lepo amerikanko. Sicer sem jo spustil, svoj namen pa sem le dosegel: želel sem spoznati te živali, saj veste, kako je — mi, Slovenci,

smo zelo navezani na uvoz. Amerikanske stvari so pa na sploh zelo imenitne.

NESREČA PRIDE VEDNO SAMA OD SEBE!

Človek tako dolgo izživa nesrečo, dokler se ja končno le ne prikaže. S Frančkom sva iz Gluhe peči odpekotala v Lesično in se ustavila naravnost v soteski, kjer se je že v letu 1573 skušal prebiti Ilija Gregorič. Njemu se je posrečilo, nama pa ne.

Ribe sva zafrkavala pod mostom, na mostu in ob vodi in ko sva bila natančno pod mostom, se je na cesti ustavil fičko. Kar nekako začutil sem, kako mi ledeni kri. Se huje mi je postalo, ko sem ob boku prihajajočega zagledal torbo kot jo uporabljajo ribiči. Kontrolor, mi je zažvižgalo v glavi.

Tako je, kontrolor in ribič Tonček Kuhar je izvrševal svoj posel. Kaj da delava? Ribe loviva. To se vidi. Z dovoljenjem? Ne, brez. Zakaj? Ker nisva ribiča!!!

E, ti boga, pa smo tam. Hočeš nočeš, morala sva pojasniti vso zadevo in sedaj, končno, boste izvedeli tudi vi, dragi bralci, čemu sva šla zapravljat delovni dan in postajati ob kozjanske in obsoteljske vode. Ker smo se večkrat pogovarjali o ribolovu in takrat sem tudi izvedel, da se ob našem vodovju marsikaj dogaja mnogokaj nepravilnega recimo, nedovoljeni ribolov z dinamitom, elektriko, trnki in drugim, me je zamikalo izvedeti, kako je pri takšnem stanju s kontrolo.

»Mi imamo kontrolo urejeno tako, da kontrolirajo vodovje domači ribiči, ki pa to počnejo je takrat, kadar love. Da bi

nastavili plačanega kontrolorja, kar seveda ne bi bilo glabo zaradi gojitvenih voda in zaradi čedaje večjega nedovoljenega ribolova, nimamo denarja. Je torej, kakor pač je. Ne da se pomagati. Povedati pa moram, da sta imela srečo!»

Če pravi tako Tonček Kuhar, bo že držalo. Imela sva torej srečo. Boj Franček kot jaz, on jih je več potegnili iz vode in če bi naš kontrolor privijal kako drugače, bi to tudi povedal. Jasno in glasno. Več škode naredi tisti, ki jih potegne več iz vode. To je menda razumljivo.

Bohor nama je požrl sonce in odrinila sva preko Planine v sotesko Gračnice pri Jurklostru, kjer je bila že skoraj tema in čeprav so ribe naju videle, midva nisva videla rib in tako iz ribolova ni bilo nič, sva se pa za šalo postavila ob vodo in namakala vroče palice v vodo, da bi se ohladile od naporenega dne. Kontrolorjev ni bilo, le neka riba na dveh nogah je pristopicala mimo in zafrkljivo pripomnila, da je čudno, če nekdo jovi v temi, ko je vendar cel dan dovolj svetlobe. Če ne bi bilo tistih dveh zakonov, omenjenih na začetku, bi pozredu povedal svoje, tako pa sem požrl slino.

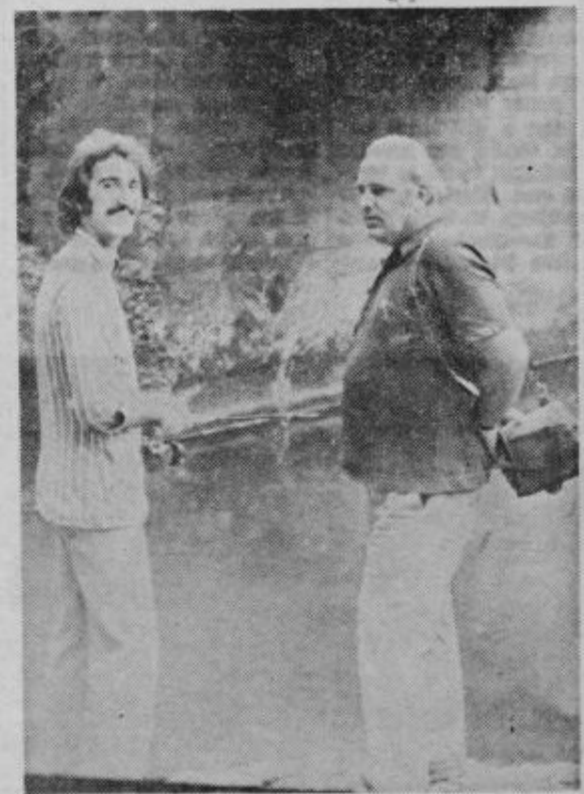
Prišla sva tako na konec akcije, ki pa seveda ne sme in ne more biti vodilo za vse tiste, ki se mislijo okoriščati z nedovoljenim ribolovom. Ribiči menijo, da se enkrat prej ko slej uloviš, kazni za takšno početje pa so zelo stroge.

Zaradi strašne treme in hudega strahu sem lovil zadnjič. Vrag pa tak ribolov, če moraš metati ribe nazaj. Povrhu vsega pa še kozjanske ceste. Amerikanko pa sem le videl. Veste, uvoz je le uvoz!

Milenko Strašek

To je Franček, moj ribiški par, ki je brez dvoma imel več sreče pri ribolovu. Jaz se iz protesta nisem hotel slikati.

Kontrolor Tonček Kuhar, levo nasmejan Franček. Nasmeje se mu je pojavil šele potem, ko smo Tončku Kuharju pojasnili, kako je z zadevo.

MLADI ZA MLADE — MLADI ZA MLADE — MLADI ZA MLADE

KLIC SOLIDARNOSTI

Na Kozjansko bo v prihodnjih dneh prišla še ena mladinska delovna brigada, imenovana Kozjanski odred. To solidarnostno brigado so ustanovili z namenom, da prispejajo na pomoč vsem tistim, ki jih prizadejal nedavni požar. Zato tudi bo Kozjanski odred nekoliko drugačen od običajnih mladinskih delovnih brigad. Sodelovali ga bodo mladi tesarji, krovcji, vodovodni in električni inštalaterji, dijaki in študentje strokovnih šol,

zdravstveni delavci in drugi. Skratka tisti, ki bodo s svojim strokovnim delom lahko v kar največjo pomoč. Tudi delo brigade se bo nekoliko razlikovalo od običajnega. Brigadirji bodo v skupinah obiskovali posamezna naselja, hodili od hiše do hiše in pomagali.

Prva brigada bo prispejala na Kozjansko že 20. avgusta, 20. septembra jo bo zamenjala druga in 20. oktobra tretja.

Solidarnostna mladina

ška delovna akcija bo vsejugoslovanska. Mladi iz cele Jugoslavije bodo skupaj prijeli za delo in pomagali tistim, ki njihovo pomoč še kako rabijo. S tem pa bodo mladi vnovič izpričali svojo pripravljenost, da prispejajo na pomoč povsod tam, kjer njihovo pomoč potrebujejo, ponovno bodo dokazali, da so pripravljeni s svojim prostovoljnim delom prispevati kar največ za našo družbo. In prav je tako!

Branko Stamejčić

MLADINSKO SREČANJE

Številnim mladinskim skupnostim je v okviru krajevnih skupnosti, posebej v Celju, težko delati. Veliko govora se pojavlja o prostoru. Kje se srečati? Kje delati? In žal se s takimi težavami ubadajo mladi tudi pri nas v Ljubljani. Vendar pa — mladim novih in novih idej nikoli ne zmanjka!

Poletje in lepo vreme sta tudi našemu aktivu dala svoj prispevek. Reči smo si: Če že nimamo prostora, bomo pa na drugačen način dokazali, da lahko delamo. Rečeno — storjeno! Vsi člani mladinskega aktiva smo se domenili, da bomo sodelovali z ostalimi aktivisti celjske regije. 6. julija smo napravili prvi korak, ko smo obiskali mladinski aktiv v Socki pri Strmcu. Tamkajšnji mladinci so nam pripravili prigrizek sprejem in skupaj smo odšli na Veliko raven, kjer smo se ob kresu prisrčno pomenkovali o naših problemih in nalogah. Že konec meseca julija, natančneje 27. julija, so nam mladinci iz Socke obisk vrnil in lepo smo se skupaj pozabavali ob prijateljski nogometni tekmi. Blizu igrišča smo potem priredili zabavo in bilo je res veselo. Upamo, da so se mladi iz Socke prijetno počutili med nami.

Ceprav še vedno nismo našli primerne prostora, kjer bi naš aktiv lahko delal, smo z organiziranjem srečanj s sockimi mladinci vendarle dokazali, da se mladi lahko srečamo tudi drugod, ne samo v klubu. Še naprej bomo sodelovali z mladinskimi aktivom iz Socke, želimo pa, da bi navezali čimveč stikov tudi z aktivom od drugod.

Marija Prekoršek iz MA Ljubecna

Marija Prekoršek iz MA Ljubecna

NEPOZABNI SPOMINI

Osem celjskih mladincev se je 7. julija odpravilo na zvezno delovno akcijo Sutjeska 74. Da bodo gradili cesto na Dragoš sedlo, so jim dejali. Ceprav so bili vroči julijski in avgustovski dnevi res pasji, se je vrnil Zvezdan Pirtošek, eden od celjskih mladincev, z zvezne delovne akcije ves navdušen in poln spominov.

»Naša brigada je bila res zanimiva, saj smo bili v njej zbrani mladi iz Ohrida, Titograda, Zrenjanina, Tuzle, Vinkovcev in Celja. Brigada je bila ustanovljena v okviru 30. jubilejnih iger BiE, ki so bile letos v Celju, imenovala pa se je Bratstvo — jedinstvo. Stela je 42 brigadirjev, od tega nas je bilo v njej 8 Celjanov.«

»Kakšen pa je bil vaš delovni dan?«
»Kar na smeh mi gre, ko

se spominim, da smo v začetku vstajali zjutraj ob pol štirih, toda prve dni na Sutjeski mi ni bilo do smena. Najprej smo zaslišali Diš'se in že smo poskakali iz postelj. Potem smo pospravili postelje, se razvrstili v zbor in končno telovadili. Po telovadbi spet v zbor, pa jutranja toaleta, pa pozdrav zastavi, pa zajtrk. Potem nas je avtobus odpeljal na gradbišče. Delali smo po 8 ur, med delom imeli več čk pavz in malico. Potem nas je avtobus spet odpeljal v tabor. To pa je bilo pravo doživetje: tudi po sto brigadirjev se nas je stlačilo v predpotopni avtobus, komaj smo dihali zaradi prahu in vročine. No, popoldneve smo preživljali ob pogovoru s tovariši, vsak dan ob petih smo imeli politično šolo. Zvečer pa smo se sprostil ob drobnih pogovorih,

ki pa so med nam stikali trdno, globoko vez.«

»Katera brigada pa je bila po tvojem najbolj zanimiva?«

»To je bila brigada Praktične žene (uf, uff!) Same ženske so bile v njej. In zanimivost: družile so se največkrat s fanti iz brigade Viktor Bubanj. To so bili sami postavni fantje iz pilotske šole. Veliko jubeznil se je spletlo med brigadirkami in brigadirji obeh brigad.«

»Je bilo slovo težko?«

»Kar po pravici ti povem, da je bilo slovo bolj solzno. In sedaj, ko sem spet v Celju, velikokrat premišlujem o dobrih prijateljih, ki žive širom po Jugoslaviji in na tihem upam, da se bomo prihodnje leto spet srečali.«

DAMJANA STAMEJČIČ

Člani predsedstva občinske konference ZM Celje so obiskali brigadirje na Sutjeski.

INFORMATOR ZA MLADE

Aktiv mladih delavcev pri občinskem sodišču v Celju je letos izdal svoje prvo glasilo Informator. V njem je zajet program dela mladih za leto 1974, ki obsega kulturno dejavnost, dejavnost mladih pri povezovanju s sindikalno organizacijo, naloge pri reševanju stanovanjske problematike in drugo. Naloge, ki so zapisane v programu, smo sprejeli že lansko leto in prijetna je

ugotovitev, da jih uspešno rešujemo. Tako je za nami že vrsta uspešnih akcij, pred nami pa je še najpomembnejša: priprava na 9. kongres Zveze socialistične mladine Slovenije. Naloga našega aktiva je med drugim tudi ta, da se tesno povežemo z ostalimi aktivisti. In dejala bi, da smo tudi pri tem uspešni. Tako povežemo naše delo z aktivom družbenih služb, to je z akti-

vom skupščine občine in Službe družbenega knjigovodstva. Usklajujemo naše naloge in akcije, sodelujemo ob številnih srečanjih, organiziramo skupne izlete in prireditve. Pohvalimo se tudi lahko, da dosledno izvajamo naloge in akcije, ki nam jih nalaga vodstvo občinske konference Zveze mladine Celje. In tako bo tudi v bodoče.

Angelica Pikič

BOJ S KOLOVOZI

Ne le brigade, tudi drugi mladi si na vse kripelje prizadevajo, da bi se čimprej rešili blatnih, globokih kolozovov, kjer se vdirajo noge, kjer govedu ne vidiš parkljev, kolesa vozov pa so na debelo pokrita z blatom. Kmetovane v takšnih razmerah ni lahko, to mladi vedo in zato tembolj zavzeto prizadevajo v roke kramp, lopato ali motiko, karkoli že, da se le pomaga, da se nekako pride na zeleno vejo. Tudi oni, Smarčani, Onokeljci, Kozjanci, bi radi ostali doma, na kmetovanih, na obronkih gozdov, strmih hribočkov, vinogradov in polj. Brez cest ne gre živina ni več rešitev. Traktor je tisti, ki spodrina vrole in junce, krave in telčke. A za traktor in vrole je treba kolikor toliko dobre ceste.

da bodo tudi sami pomagali, pomagali tako, kot pač lahko z organizacijo enodnevnih delovnih akcij, na katerih bodo zbrali mladino domače občine, pomagali pa naj bi tudi mladi od drugod. Nekaj takšnih akcij je že bilo. Mladi so čvrsto zastavili lopate in krampe in beli trakovi preko šmarske pokrajine so se začeli daljšati.

V soboto, 10. avgusta, so se pri Ločnici zbrali mladinci iz šmarske občine skupaj z mladimi iz mladinskega aktiva Aljažev hrib v Celju. Zavihteli so krampe in ceste iz Ločnice proti Vinskemu vrhu se je počasi, toda zanesljivo pomikala naprej. Urejevali so kanale in vse, kar je na takšni cesti treba. Na pomoč je prispele tudi šmarski komunalni sklad in pa domači mladinski aktiv, tako da se je v soboto zbralo na Vin-

skem vrhu okoli petdeset mladih.

Tako kot so mladinci Vinskega vrha pomagali pri skupni delovni akciji na cesti Vinski vrh—Ločnica, so pred dnevi mladi iz mladinskega aktiva Lesično pomagali brigadirjem pri gradnji kulturnega doma. Vsi se namreč jasno zavedajo, da eden sam ne pomeni mnogo, radi pa bi tudi, da bi bile stvari čimprej opravljene. Saj veste, kako je z nami mladimi: vedno se nam mudi, kjerkoli smo.

Mladi v šmarski občini pa seveda tudi niso hoteli izostati pri vsesplošni akciji za odpravljanje posledice potresa. Občinska konferenca se je odločila, da bo na svoji prvi seji, ki bo prav kmalu, razpravljala tudi o možnostih, kako po svoje prispevati čimvečji delež. Kaj bodo storili in v kakšni obliki zaenkrat še ni znano.

Milenko

TMC SVETUJE

Tudi danes vam v našem rednem pregledu novitet iz Tehnocomercatorjevih trgovin s ploščami predstavljamo tri:

SLADE: OLD, NEW, BORROWED AND BLUE

Velika plošča izredno priljubljenih Slade bo vseh predvsem ljubiteljem te skupine. Plošča nam predstavlja nekoliko drugačen Slade, kot smo jih bili doslej vajeni. Sicer pa to pove že naslov plošče — Staro, novo, izposojeno in ozižno. To pa so besede, ki tudi najbolje označujejo glasbo s te plošče. Ceprav, kot rečeno, nekoliko drugačna glasba kot smo jo od Slade vajeni, zanimiva plošča in tudi dosti kakovostnejša glasba kot jo Slade običajno nudijo.

DANI MARSAN in skupina MORE: BAKALAR

Dani Maršan je na letošnjem splitskem festivalu nastopil skupaj z vse priljubljeno skupino More. Zapeli so pesem Bakalar, ki je sicer ostala brez nagrade, vendar kaj hitro našla pot med občinstvo. Gotovo ste jo že slišali. Pesem je hitra, zanimiva, dalmatinsko obarvana in hkrati dovolj so-

dobna, da si pridobi simpatije najširšega kroga poslušalcev. Na drugi strani je pesem Ja ču plakati sama, ki je teva skupina More sama.

ABBA:

Kot je preprost naslov velike plošče simpatičnih Svedov, ki so letos na mah osvojili Evropo s svojo Waterloo, tako je preprosta tudi glasba s plošče. Kljub temu še zdaleč ne moremo reči, da je njihova glasba dolgočasna ali slaba. Nasprotno! Prav zabavali se boste ob poslušanju te švedske skupine. Glasba je tipičen trd rock, s prevladujočim ritmom in poudarjenim večglasnim pet-

Jem. Še to: Na plošči sta dve verziji priljubljene Waterloo — švedska in angleška.

Sicer pa ob prvi priložnosti obiščite Tehnocomercatorjeve trgovine s ploščami in si obogatite vašo zbirko plošč s tistimi, ki so vam všeč. Med množico plošč jih boste našli veliko po vašem okusu.

LESTVICA T

Po vaših predlogih smo tokrat sestavili takšno lestvico T:

1. OLIVER: Ca će mi Copacabana
2. KORNİ GRUPA: Kuda ideš svete moj
3. PATRIC JUVET: Sonia
4. ABBA: Waterloo
5. BIJELO DUGME: Top

Lestvico T lahko poslušate v naši prihodnji mladinski oddaji, ki bo na sporedu radia Celje 21. avgusta ob 17.30.

Med dopisnicami, s katerimi ste glasovali za pesmi v lestvici smo tudi to krat izžrebali eno. Nagrado, ploščo za katero je glasovala, bo dobila po pošti NADA SELCAN, TITO VA 10 63270 LASKO

Tistim, ki niso imeli sreče tokrat kličemo: Le pogumno! Morda boste že prihodnjic na vrsti vi. Zato še danes pišite na naš naslov: Radio Celje, Gregorčičeva 5, Celje dopisni co in nam sporočite, katera pesem vam je trenutno najbolj všeč. S tem pridete v poštev za naš žreb Srečno!

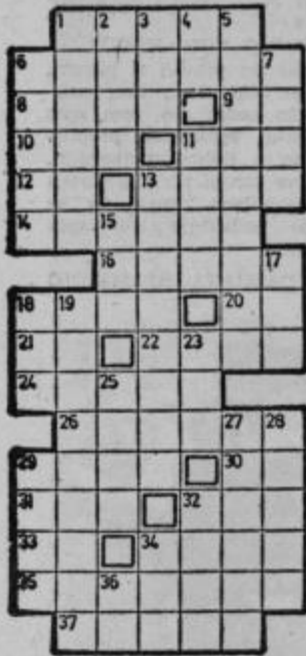
NAGRADNA KRIŽANKA

Med reševalce s pravnimi rešitvami nagradne križanke bo žreb razdelil nagrade v skupni vrednosti 350 dinarjev:

- 1. nagrada: 100 din
- 2.—6. nagrada: po 50 din

Izretek z vpisano rešitvijo pošljite na naslov: Uredništvo NOVEGA TEDNIKA, 63000 Celje, Gregorčičeva 5. Na pisarni ovitek oz. dopisnico napišite NAGRADNA KRIŽANKA. Pri žrebanju bomo upoštevali vse rešitve, ki bodo v uredništvu do četrta, 22. avgusta.

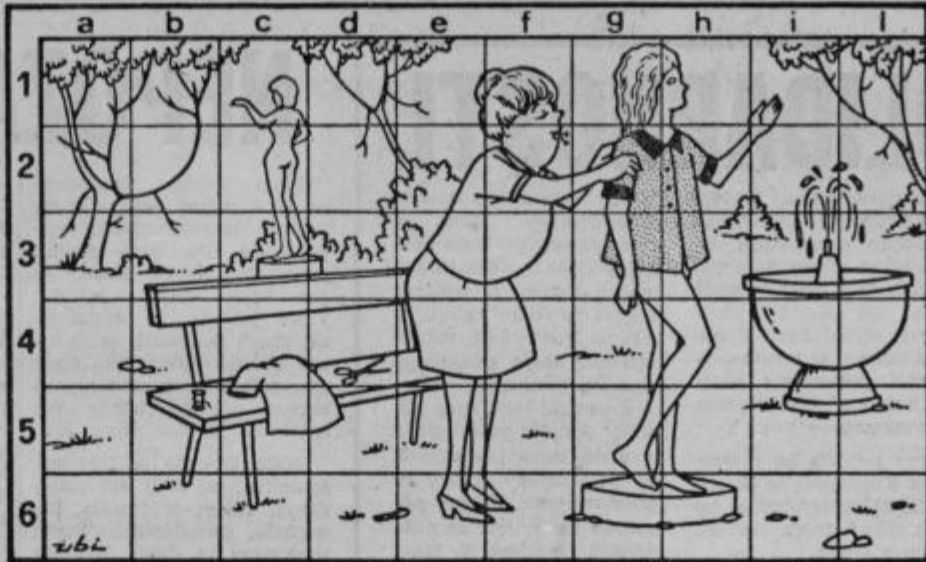
VODORAVNO: 1. visoka ozka zgradba, 6. opomin, 8. gora na Koroškem, 9. igralna karta, 10. ata, 11. naziv, 12. kratka za Rdeči križ, 13. ve-

lika ptica ujeda, 14. gospodar džungle, 16. seznam cen, 18. srbenje, garje, 20. kemijski znak za kobalt, 21. sredina besede REAL, 22. naslovni junak Shakespearove tragedije (druga črka je E), 24. povod, 26. pešec, mimooidi, 29. novica, sporočilo, 30. sto kvadratnih metrov, 31. del umetniškega imena prve slovenske filmske igralka Rine, 32. mlada kravica, 33. zadnja in deseta črka, 34. jutranja zarja, 35. žensko ime, 37. lepa okrasna cvetlica.

NAVPIČNO: 1. del avtomobilskega motorja, 2. živalska noga, 3. Talisova oranžada, 4. kemijski znak za litij, 5. bakla, 6. beograjski športni časopis, 7. primorska tovarna živil, 11. azijska država, Perzija, 13. pogosta zimska nevšečnost, 15. velika ameriška tovarna plošč (iz istih črk kot CAR), 17. pevski zbor, 18. štev, 19. razpetje, 23. naša tovarna boilerjev in hladilnikov, 25. plemo, pasma, 27. narod, 28. livada, travnik, 29. domač napev, 32. treska, 34. ribja koščica, 36. kratka za delavski svet.

TRIJE ENAKI

Trije kvadrati v koordinatni mreži imajo do pličice enako risbo. Kateri?

HUMOR

Francoski pevec Louis Lablache je po vsem svetu doživljal uspeh za uspehom. Ob koncu koncerta v windsorski palači je angleška kraljica podarila slavnemu pevcu zlato tobačnico.

»Hvala!« je dejal Lablache, »sprejemam jo z največjim veseljem, čeprav jih imam že tristo petinšestdeset... po eno za vsak dan v letu.«

»Tole boste pa imeli za prestopna leta,« je odgovorila kraljica.

Med pariško turnejo je šla italijanska plesalka Lucia Fornaroli tudi v Normandijo, kjer se je ustavila v pode-

želskem hotelu. Poučili so ji slastno pečenko divjega zajca, ki ji je odlično teknil. Zadovoljna je nato vprašala hotelirskega slučka:

»Ali je zajca ubil tvoj oče?«

»Seveda, gospa; strašno smo bili jezni nanj.«

»Jezni? Na zajca?«

»Seveda, požri nam je liščka!«

Bilo je na Dunaju pred prvo svetovno vojno. Prva izvedba opere Richarda Straussa Kavalir z rožo je bila velik glasbeni dogodek. Sam cesar Franc Jožef je počastil predstavo s svojim obiskom.

Po predstavi je dvorni komornik prvi prišel čestitat dirigentu Furtwanglerju. »Mojster, to je pravo zmagovalje!« mu je dejal. »Njegovo veličanstvo je strašno navdušeno in je zaspalo šele sredi drugega dejanja...«

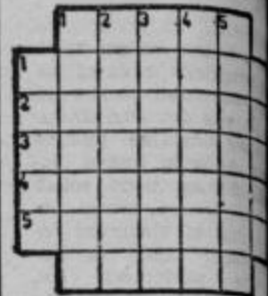
...

Ameriškemu državniku Henryju Clayu je politični nasprotnik dejal: »Vi govorite za sedanjo generacijo, jaz pa za prihodnjo.«

»Kaže, da imate namen govoriti tako dolgo, dokler vaši poslušalci ne pridejo,« je odvrnil Clay dolgočasnemu ter dolgočeznemu govorniku.

MAGIČNI LIK

VODORAVNO IN NAVPIČNO: 1. ostrina, nabrušen, 2. slovenski pisatelj, avtor romana »Gospod Miroslav« (Josip, 1836—1923), 3. 2500 lometrov dolga reka v južni Ameriki, ki priteče iz gorovja skrega višavja, 4. lov na 5. lastnost, značilnost esega.

RESITEV IZ PREJSNJE STEVILKE

MALA KRIŽANKA
VODORAVNO: Vartan, alto, tla, oh, Belt, krea, sla, spleen, Tainan.

MAGIČNI LIK
VODORAVNO IN NAVPIČNO: 1. paravan, 2. pralica, Wallace, 4. aviatik, 5. Ma ni.

CIGANKA — povest iz domačih hribov

25

»Lažnivec, ali misliš, da ti verjamem? Zmentila sta se z dekletom, pa me imata za norca.«

»Ali se ti meša? Ali res misliš, da sem tako neumen, pa da se bom tu okoli orožnikov motovilil, ko me vsak trenutek lahko primejo in za kako leto zaprejo? Menda tebi in tvojim norcem na ljubo, ha?«

»Zakaj si pa potem dekline na Ravne spravil? Zakaj te vprašam!«

»Saj je nisem jaz. Vzeli so mi jo in nihče se zaradi tega ni toliko jezil kakor jaz. Menda vendar veš, da sem jo od jeze skoraj ubil. Zaradi tega sem moral izginiti in dve leti se nisem smel prikazati tod okoli. Tri prste bi si dal odsekati, če bi jo spet dobil v pest.«

Osojnik mu je moral verjeti. Stisnil je zobe, nekoliko časa molčal in potem srdito zamomljal:

»Spravi mi vraga s poti! Spravi jo daleč kam!«

»Ze dvakrat sem skušal, da bi jo ujel, pa ni mogče,« je odgovoril cigan. »Da bi jo po sili, na to ni misliti; drugače pa se ne da in ne da.«

»Kaj potem?«

»Nič. Pustiti je treba; kakor je, pa je.«

»Prekletu po kaj si pa potem prišel? Kaj hočeš pri meni? Ali spet denar?« je zarohnel Osojnik.

»Glej, glej, kako dober nos imaš; koj si pravo zavohal!« je dejal cigan porogljivo. »V hudi stiski sem.«

»Seveda, saj ti na obleki vidim,« mu je kmet jedko in zasmehljivo odgovoril.

»Kaj! Obleko je lahko dobiti; toda denarja — denarja — s tem je huje. Moja tropa se je na vse kraje razletela, sotre so nam požgali, konje pokradli. Z Bistrom svojo ženo, sem ostal sam na svetu; hujši ko največji berač.«

»Ne boš me ujel na take ciganske lihanice; poznam tebe in tvoje ciganske lihanice. Ne morem ti pomagati; jaz tudi nič ne zaslušim.«

»S ciganko Vando si si celo bogatijo pridobil. Ne-

kaj drobtinic boš vendar tudi svojemu prijatelju in pomagacu Mirku tudi privoščil!«

»Hahaha, takih drobtinic si že toliko namolzel iz mene, da jih je tudi že za celo bogatijo. Zdaj sem se pa naveličal. Niti pare ti ne dam več.«

»Potem bom moral najine račune na veliki zvon obesiti!«

»Nikar ne misli, da me boš z grožnjami ustrašoval!... Nikoli ne boš storil, kar groziš; saj bi bilo zate še nevarneje kot zame.«

»Bogve! Sila kola lomi. Kakor je zdaj z menoj, mi je čisto vseeno. Kaj bom vso zimo zmrzoval in stradal pa še babo moral poslušati, ko se mi cmeri? Rajši grem sedet; tam mi bo boljše.«

»Stori kar hočeš! Jaz ti ne dam ničesar.«

»Dobro! Tedaj sva opravila. Toda v kratkem se bosta spet srečala. Na svidenje na sodniji!«

Cigan se je naglo obrnil in jo je mahnil okoli hriba, ne da bi se ozrl. Kakih sto korakov je že odšel, tedaj je zagrmel za njim Osojnikov bas:

»Stoj, he! Pojdi sem!«

»Ali meni kaj hočeš?« se je ozrl cigan.

»Da, zmeniti se morava še nekaj. Pojdi sem!«

Počasi, kakor da okleva, se je obrnil cigan.

»Če si res v taki stiski, kakor praviš, bi ti morda še mogel kaj pomagati,« je začel Osojnik, »ali storiti mi moraš nekaj. Za nič ne da nihče nič.«

»Vsega sem voljen. Povej, kaj naj storim.«

»Spravi mi to črnuhijo v kraj!«

»Ho, tako neumen nisem. Ciganka Vanda je meni prav tako potrebna kakor tebi,« se je posmehoval cigan; »pa me tudi prav nič ne veseli, da bi mi nataknil vrv na vrat.«

»Tako nisem mislil,« je zatrobil Osojnik s svojim basom. »Nikakor ne zahtevam, da jo ubiješ. Odtod jo spravi, iz našega kraja, iz naše dežele, čim dlje, tem boljše!«

Kolikor vem, sploh ni več tu.«

»Zdaj ne. Pa spet pride in bo napravila še večjo

zmedo in nesrečo kot doslej. Vse načrte mi bo križala.«

»No, to bi rad vedel, kaj.«

»S svojimi ciganskimi coprnijami je Ravnjaka zmešala, tako da se je ves zatelebal v njo.«

»Kaj pa se Ravnjaka brigas?«

»Čakaj, po resnici ti bom povedal. Ravnjak je več let za mojo najmlajšo, za Lenčko, hodil in je vse že na tem, da jo vzame. Nekaj časa sem, pa ni več blizu in tudi za Lenčko se ne meni več. Coprnica ga je urekla, ker ga sama hoče vzeti. Ni meri, četudi še na skriva. Ujela ga je že čisto čisto.«

»Kaj, naša dekline? Vanda? Da je tako prebrisa se je cigan na moč cutil.«

Obraz mu je spreletel zmagovit nasmeh, toda trenutek, koj nato je dejal na videz ravnodušno:

»Da bi Ravnjak ciganko vzel — nak, tega pr verjamem.«

»Jaz tudi težko verjamem,« je pritrđil Osojnik; »goče je pa le. Pri vas ciganih se ženske naučijo njih coprnij, da premotijo in zmešajo moške. So brez čarovnije že tega ne morem misliti, da bi mogla deklica na Ravnah tako udomačiti.«

Ciganski poglavar se je moral siliti, da se smejal. Ugrižnil se je v jezik, pogledal hudo in dejal:

»Ne morem tajiti, da so res take coprnije...«

»Ako se ciganka zapne, se ji tudi posreči, da škega čisto zmeša.«

»Torej vidiš: sam praviš, da more. Zapela pa prekleta črnuhija; prisegel bi, da se je.«

»To ne sme biti, Ravnjaka ne sme dobiti. So nas cigane pobili. To bom že prekrizal.«

»Kako pa, bi rad vedel?«

»Rekel bom Ravnjaku, da je dekline moja mu je kot oče nikoli ne dam.«

»To ne pomaga nič; deklice ima leta in lahko kar hoče.«

KDO Z NAMI IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

PREVIDNO! Obvozna cesta skozi Polzelo terja v dan več prometnih nesreč. Posebno kritična točka je križišče, kjer se odcepi cesta za Smartno ob Paki. Obvozna cesta ima v tem križišču pravokoten ovinek, v katerem pogosto vozniki pripeljejo nepripravljeno. To je vzrok številnim lažjim in težjim prometnim nesrečam. Upamo, da je bilo pred kratkim v enem dnevu tu kar pet nesreč, bi morale biti voznikom v opomin in poduk.

Tekst in foto: T. Tavčar

SVET KOLESC

... smo se odločili, da gremo v svet drobnih koles. Nam neusmiljeno mehanika in nas opozarja, hitro minevajo dnevi, in leta. Globoko sklopno in preciznimi mehanizmi iz dneva v dan m... neposlušne merilce... urar Dušan God... tem se ukvarja že več... kot njegov oče Vik... je 1945. leta odprl v... svojo urarsko delav... njegov mlajši bra'

... predvsem zato, da bi ta delavnica nekako ostala v družini. Kakšnega posebnega veselja za to delo pa nimam. Raje bi bil pilot. Zdaj sem se s tem že sprijaznil, nekaj časa pa mi je bilo, priznam, žal, da sem se odločil za poklic urarja. Delo je zelo naporeno in veliko ga je, ker je urarjev premalo. Ne odločajo se radi za ta poklic, ker je pri tem potrebno veliko natančnosti, trpijo oči in živci, neprestano sedi, skratka težavna reč. Tudi deljen delovni čas me včasih moti. No, pa pri nas še nekako gre. Smo sami domači in se lahko včasih dogovorimo, če se zgodi kaj pomembnega. Je pa res, da imam prostega časa zelo malo. Izkoristim ga tako, da se malo razgibljem na teniškem igrišču v mestnem parku.

Dušan je dober urar, dobro pa obvlada tudi umetnost sbelega sporta. O njegovih dosežkih na področju tenisa smo pred časom v našem tedniku že pisali. Po očetovih stopinjah se je nameni tudi hčerka Blanka. Ker ga s te plati že poznamo, je prav, da smo zvedeli tudi, kje se mudi med svojim delovnim časom.

D. P.

Lesna industrija BOR — Laško

objavlja DVE prosti delovni mesti

v računovodstvu

POGOJI:
Prvo delovno mesto je ekonomska srednja šola, zaželena pa je praksa v računovodstvu.

Drugo delovno mesto je zaželena samo praksa v računovodstvu.

Razpis velja 15 dni po objavi oz. do zasedbe delovnih mest.

Interesne ponudbe pošljite na naslov: Lesna industrija Bor Laško — kadrovska služba.

TRŽNICA

ZA LAČNE

... ta teden smo obiskali kmetijsko tržnico. Tokrat smo zasavili pri kiosku, kjer prodajalca Celje nudit lačnim obiskovalcem celjske tržnice, tudi drugim mimoidočim, da zaželijo kaj za pod zob, hrenovke, pečenice, klobase, debrecinke, gorenjske salame. Kuhajo proti in pravijo, da zaradi čakanja kupci nikoli ne nasploh in so nasploh s veseljem in okusnimi klobasami, ki jih vsak dan pripelje sveže, zadovoljni. Prodajalci veliko. Vsak dan od

500 do 700 komadov. Pečenice so po 5,10 din, debrecinke 4,20 din, gorenjske so po 4,80 din, hrenovke pa 4,90 din. Povedali so nam tudi, da bodo konec meseca dobili nov kiosk.

Torej, če vas lakota kdač le prehuje, se ustavite pri kiosku Mesnine Celje in poskusite dobre klobase, mimogrede pa lahko stopite tudi v ribarnico, kjer vsak dan dobite sveže ribe za popestritev vašega jedilnika.

D. P.

VELETRGOVSKO, GOSTINSKO-TURISTIČNO IN PROIZVODNO PODJETJE

TOZD ŠENTJUR

čestita

OB PRAZNIKU

OBČINE ŠENTJUR

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Temeljna telesno kulturna skupnost Žalec

razpisuje prosti delovni mesti

1. sekretarja skupnosti
2. administratorke

POGOJI:

pod 1.: srednja šola telesno vzgojne smeri in 5 let prakse; višja šola telesno vzgojne smeri in 3 leta prakse; visoka šola telesno vzgojne smeri in 2 leti prakse;

pod 2.: administrativna ali ekonomska šola z znanjem strojepisja.

Prijave pošljite na naslov: Temeljna telesno kulturna skupnost Žalec. Razpis velja do 1. septembra 1974. Nastop službe s 1. 9. 1974 ali po dogovoru.

SLUŽBA DRUŽBENEGA KNJIGOVODSTVA V SR SLOVENIJI

PODRUŽNICA CELJE

razpisuje prosta delovna mesta:

dveh inšpektorjev enega analitika treh kontrolorjev pet delavcev

s srednjo šolsko izobrazbo

Za navedena delovna mesta je potrebna tale šolska izobrazba in praksa:

- za delovno mesto inšpektorja visoka šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri in štiri leta posebne prakse;
- za analitika visoka šolska izobrazba ekonomske smeri in tri leta posebne prakse;
- za kontrolorja višja šolska izobrazba ekonomske ali pravne smeri in tri leta posebne prakse.

Prošnje v rokopisu, življenjepis, zadnje šolsko spričevalo oziroma diplomu o dokončani višji šoli ali fakulteti pošljite kadrovski službi Podružnice do 31. avgusta 1974.

NOVOST V GRADBENIŠTVU

NOVODUR cementno lepilo za keramične ploščice;

NOVODUR-VIRGO belo cementno lepilo za fugiranje;

NOVODUR-UNIVERZAL lepilna ter izravnalna cementna masa;

VIADUR podložna izravnalna masa;

VIAFIX cementno lepilo za niveliranje in popravilo betonskih podov;

VILAPLAN izravnalna masa za stropne in stene;

NOVODUR lepilna emulzija

CINKARNA CELJE

Stasa Gorenske

KO GRE POLETJEH KONCU

Za vse tiste, ki že premišljujete o hladnejših dneh poznega poletja in zgodnje jeseni, ko bomo pospravile lahko poletno garderobo, bo dobrodošel današnji modni nasvet. Če želite prehodno garderobo vsaj malo dopolniti in obnoviti, si omislite blazer, ki ga lahko nosite ob najrazličnejših priložnostih tako rekoč od jutra do večera.

Če ima blazer kratke rokave, bo lepo dopolnil poletno obleko ali samo krilo. Naj ima velik zarezan ovratnik, žepa in pas, če hočete, da bo nekoliko bolj športen.

Za poznejši čas pa bo primeren blazer z dolgimi rokavi, ki naj bo oprjet in prav tako z velikimi reverji. Tudi tak blazer nosimo k enakemu ali drugačnemu krilu, k obleki, prav nič narobe pa ne bo, če ga boste oblekli tudi k arogim hlačam. Ko bo nekoliko hladneje se bomo zopet prav rade večkrat spomnile nanje.

horoskop

BIK

Nepredvideni izdatki vas bodo prisilili, da se boste odpovedali prijetni zadevi. V prihodnjih dneh bodite pametni.

Ponudila se vam bo priložnost, da uresničite stare sanje, ampak ne pustite, da vas zanese. Nasvet vam bo koristil.

DVOJČKA

Nekdo si želi vašega prijateljstva, a si vam tega ne upa povedati. Preveč mislite nase, premalo na ljubljeno osebo.

RAK

Obnovili boste znanstvo iz mlajših let, kar ne bo brez dobrih posledic. Računajte z večjimi finančnimi izdatki.

LEV

Poteza, za katero ste se odločili, je bila pravilna, zdaj morate utrditi svoj položaj. Ne pustite se zapeljati.

DEVICA

S trmoglavostjo ne boste prišli daleč, ampak bolje, da ste nepopustljivi. V soboto pogumno izpovedajte svoje misli.

TEHTNICA

Po zaslugi vaše površnosti vam je spodletel dober načrt, ampak ne vržite puške v koruzo. Denarno vam slabo kaže.

SKORPJON

Naposled se vam bo uresničila velika želja. Potovali boste in uživali. Najpomembnejša pa bo neka odločitev.

STRELEC

Do uspeha vodi več poti, najkrajša pa, ki ste jo izbrali, najbrž ne bo najboljša. Malo več razmišljajte o sebi.

KOZOROG

Priznanje, ki ga boste deležni, vam bo veliko pomenilo, nekdo pa vam ga bo zavidal. Dokazite mu, da ste močnejši.

VODNAR

Znašli se boste tako rekoč v vrtincu srčnih težav, ki pa jih raje okranite zase. Računajte s presenečenji.

RIBI

Terča nevoščljivosti boste, ampak ne menite se za to. Svojo pozornost bi morali posvetiti cilju, pred katerim ste.

zaupno

NEODLOČNA VDOVA

Zivim v nrilih, hodim pa v službo v tovarno. Sem mati treh otrok, enega leta in pol, petih let in devet let. Pred dvema letoma mi je umrl mož, zastrupil se je s strupom za sadno drevje. Ker se nisva že pred tem najbolje razumela (bil je veliko starejši od mene), so zlobneži v sosednjih vaseh, pa tudi v domačem kraju govorili, da se je zaradi mene. Pa to ni res. Jih lahko tožim za te govornice? To je moje prvo vprašanje, na katerega bi rada odgovor.

Drugo pa je za mene veliko bolj zapleteno. Ne smem pozabiti povedati, da sem stara 29 let in sem ostala sama. Znašla sem se v precepu, ker me snubita dva soseda. Eden je vdovec, starejši, invalid. Ima lepo hišo in nič več ne hodi v službo, zato ima urejen dom in mi je ponudil varstvo na stara leta. Tudi poroko je omenil. Hodi k meni v vas in pogovarjava se o bodočnosti. Nobenih odnosov še nisva imela. On me le po roki poboža in mi da vedeti, da je to dovolj.

Drugi pa, ta pa je enako star kot jaz. Je kmečki sin in bo doma prevzel posestvo. K meni hodi le ponoči, takrat, ko ga drugi ne vidijo. O poroki mi nič ne govori. Kadar sem z njim, mi je zelo lepo. Predstavljam si življenje z njim, a mu tega ne povem. Sramežljiva sem, otroke imam, čeprav bi enkrat rada vedela, tudi to, kaj on misli z menoj. Morala se bom odločiti, pa ne vem kako. Pomagajte mi!

FANIKA

Draga Fanika,

mislim, da si bolj naklonjena drugemu snubaču, kajne? Če pa je v resnici to tvoj bodoči mož, pa je res veliko vprašanje, ki ga boš morala sama razvozlati in če ne bo drugače, tudi vprašati.

Prvi ti nudi gorak dom in trdno bodočnost, drugi pa vnaša v tebe nemir in negotovost. Varstva kot prvi ti ni ponudil, ima pa druge odlike, ki jih tudi ne gre zameškatati. Pamet bi izbrala vdovca, srce in mladost pa mladega kmeta.

Tožite pa za govornice okoli močve smrti lahko, vendar le pod pogojem, da jih tudi dokazate. Vse drugo bi bile le prazne čenče, ki bi romale v sodniški koš. NATASA

Nasveti

PRAŽENE DROBTINE

Pri raznih zvrtkih, posebno pri sadnih in pri nekaterih poticah, potresemo po razvaljanem in razvlečenem testu v masčobi prepražene drobtinice. Le-te izboljšajo okus, obenem pa posrkajo sokove, ki se izločijo pri pečenju sadja in se zato ne morejo izcejati v pekač.

V masčobi prepražene drobtinice težko enakomerno razmažemo po testu, rade pa se nam pri praženju tudi prežgejo. Pomagamo si takole: presejane drobtinice stresemo v železno ponev in jih enakomerno zarumenimo brez masčobe. Da nam jih ne bi bilo treba pražiti za vsako uporabo posebej, jih sprajžimo hkrati v večjih količinah. Ostanek shranimo v pločevnasti, dobro zaprti posodi ali v steklenem kozarcu, ki naj stoji na suhem, da se ne bo navzel vlage.

Ko delamo zvitek, razpustimo le toliko masčobe, kot bi jo potrebovali za praženje drobtinice. Olje uporabljamo kar mrzlo. Testo enakomerno namažemo z drobtinicami in to tako, da jih stresemo skozi zelenjavno cedilo.

S suho prepraženimi drobtinicami lahko zagostimo razne juhe in tudi omake.

PRISMOJENA JED

Prismojeno jed takoj prelijemo v drugo posodo in jo postavimo v ponev z mrzlo vodo ter primesamo ščepec sladkorja. Nato jed počasi skuhamo do konca.

Ali: Prismojeno jed prelijemo v drugo posodo in nanjo povežemo drugo prilagojeno posodo, ki jo splaknemo z mrzlo vodo. Čez nekaj časa to posodo ponovno splaknemo in povežemo. Ko postopek ponovimo, je jed užitnejša.

Če pa je v posodi jed tako prijeta, da se ne more odlučiti, potresemo po dnu malo soli in posodo za nekaj ur postavimo na topele prostor. Jed bo odstopila.

PIŠE 2

DR. ALFONZ DEBELJAK

PREHRANA V NOSEČNOSTI

Železo je silno potrebno v drugi polovici nosečnosti za mater kot za plod. Potreba za življenje in zdravje matere in otroka, po železu v nosečnosti znaša 15 do 21 mg dnevno. Posledica pomanjkanja železa je takoimenovana sideropenična anemija (slabokrvnost). Ta anemija je nevarna za mater v zadnjih mesecih nosečnosti in ravno tako za plod, ker zaradi te anemije nastopa pomanjkanje kisika in povzroča smrt ploda v materinem telesu.

Jod je potreben v količinah od 0,1 do 0,5 miligrama dnevno, glavni izvor joda so ribe in ribje olje. Če v hrani ni dovolj joda, nosečnica kakor plod lahko dobijo strumo (golšo). Zato svetujemo, da nosečnica uživa 1–2-krat tedensko ribe.

Kuhinjska sol. V naši hrani imamo običajno preveč soli (20 g). Za časa nosečnosti je dovoljeno, da je v hrani samo do 5 g soli. Kuhinjska sol namreč zadržuje sol v telesu in povzroča oteklino; kakor za kuhinjsko sol velja tudi za natrijev bikarbonat (soda), ki je za časa nosečnosti strogo prepovedana ali kot dodatek hrani ali kot zdravilo.

Vitamini so kot zaščitna materija silno važni za časa nosečnosti in dojenja. Veliko

količino vitaminov pridobiva telo potom hrane, vendar za časa nosečnosti te količine vitaminov ne zadoščajo in moramo vsaki nosečnici dodajati vitamine v obliki tablet. Primanjkljaj vitaminov ima hude posledice za mater pa tudi za plod.

Voda. — Organizem človeka vsebuje 70 odstotkov vode, od tega je v krvni plazmi 5 odstotkov, v izvencelničnem prostoru 15 odstotkov, v celičnih prostorih 50 odstotkov. Potrebna količina vode za časa nosečnosti znaša 2–3 litre dnevno.

Prepovedana jedila: Nosečnici prepovedujemo uživanje svinjskega mesa in njegovih produktov. Nadalje v olju in soli konzervirane ribe, kakor vse vrste začimb in prekoračitev uživanja kuhinjske soli. Nadalje sta prepovedana alkohol in prava kava.

Napotki za prehrano nosečnici dajejo zdravniki, medicinske sestre in babice, ki delajo v dispanzerjih ali pa v patronažni službi. Pri vsakem razgovoru z nosečnico je treba ugotoviti, kakšno hrano uživa. Pri tem ugotavljamo kvantiteto in kvaliteto hrane. Posebno skrb moramo nameniti ženskam, ki se hranijo v družbeni prehrani.

Ravno tako moramo zelo strogo oprede-

liti pomen prehrane pri naših ženah-kmetih, ki običajno uživajo silno enolično hrano, čeprav imajo vitaminsko hrano in ogljikove hidrate na razpolago. V grupi številnih prehrabnih artiklov so najvažnejši tili:

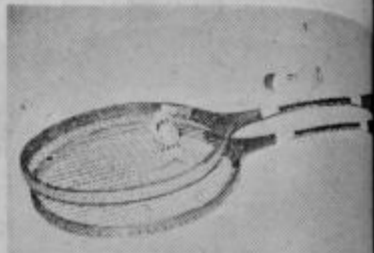
- meso, ribe, jajca, suha povrtnina. S temi artikli krijemo potrebo po beljakovinah, železu, jodu in vitaminom A, B in D.
- mleko in mlečni izdelki so izvor živalskih beljakovin, kalciuma in vitaminov A, B in D.
- maslo, margarina, olje in mast so izvor vitaminov v rastlinskih masčobah in vitamina E.
- kruh, testenine in riž so glavni izvor ogljikovih hidratov in vitamina B.
- sveža povrtnina in sadje so izvor ogljikovih hidratov, kalciuma in vitamina C.
- krompir, sveža kuhana povrtnina so ravno tako izvor ogljikovih hidratov, kalciuma in vitamina C. Skupno število kalorij, sestavljeno iz posameznih prehrabnih artiklov, znaša 2.600 kalorij.

Normalna in zdrava prehrana je zagotovilo za dobro zdravje žene in ploda.

Debeljak dr. Alfonz

KONEC

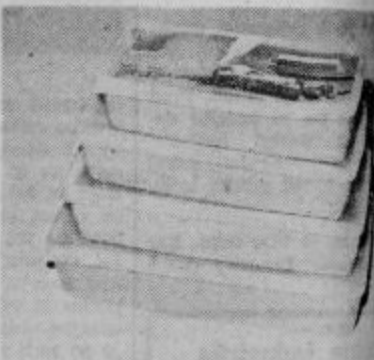
priporočamo

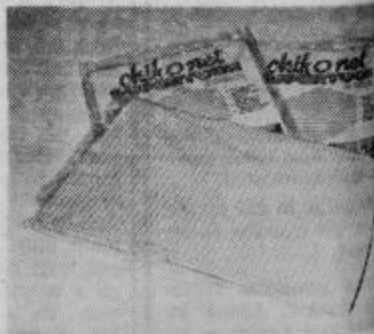
SPORTCRAFT BADMINTON, ki je iz Pakistana, vam bo prijetno presenetil, pa še za vašo rekreacijo skrbel. Uvožene komplete badmintona dajajo na športnem oddelku veleblagovnice T in stanejo samo 50.30 din.

PRAKTIGEN KOŠ za perilo, ki je tudi leto narejen, lahko kupite pri dinski knjigi. Spleten je iz temnega vege lesa in znotraj podložen s pliš. Cena koša je 135,00 din.

V PRODAJALNI PLASTIKA prodajajo plete štirih različno velikih plastičnih tel, ki se zelo dobro zaprejo in v njih lahko shranjujemo različna živila (meso, skuto, sir, sadje) in drugo v hladilnici. Cena kompleta je 49,25 din.

SUPERTUCH sintetične čistilne krpe merne za najrazličnejša čiščenja in nje v stanovanju, tako za čevlje, kot za pohištvo, steklo in drugo. Jih lahko v veleblagovnici Tkanina ne komplet 8 krp 20,55 din.

V ZALOŽBI OBZORJA, knjigarni v tovi ulici, lahko med ostalimi knjigami berete prijetno počitniško branje za otroka — zbirko Zlata knjiga, ki je v letnikih izšla pri Mladinski knjigi. 28 knjig, ki stanejo 1.600,00 din.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

ZA ŠŠD

NOVA TEKMOVALNA SKUPNOST

Z novim šolskim letom bo brez dvoma zažvelo bolj kot v prejšnjih letih tudi delo v ŠSD. Razglašena dejavnost v teh mladih organizacijah za telesno vzgojo in šport ima v celjski regiji že svojo bogato tradicijo. Iz leta v leto se izboljšujejo materialni pogoji za šolsko telesno vzgojo z gradnjo novih šolskih telovadnic in igrišč in s tem tudi pogoji za delo v ŠSD. Tudi TTKS in Izobraževalne skupnosti vlagajo vse več sredstev za razmah prostovoljnih aktivnosti na področju telesne vzgoje na vseh vrstah šol. Ta široka družbena skrb in razumevanje se odraža v vse večjem številu mladih ljudi, ki se vključujejo po svojih nagnjetjih in sposobnostih v različne krožke in sekcije ŠSD, kjer v vsdbi in tekmovanjih zadovoljujejo svoje potrebe na športnem področju.

Tekmovanja so vsekakor močan vzvod in gibalo napredka posameznikov in skupin, pa so zato na področju športa neločljiv sestavni del udejstvovanja mladih v telesni kulturi. Vsakdo želi izkoristiti svoje sposobnosti z drugimi, ugotavljati napredek ali nazadovanje, se vključiti v kolektivno življenje in izražati svoje znanje s sebi enakimi. Zato so športna tekmovanja med šolsko mladino tudi obvezna, del obveznega dela pa tudi v ŠSD. ZS SRS in RC ŠSD vsako leto skrbita za izvajanje razvejane tekmovalne sistema, ki ima svoje glavno jedro v osnovnih celicah — na šolah in ŠSD na ravni občin, področja in le za najboljše tudi na ravni republike.

Tako so v zadnjem šolskem letu bila množična tekmovanja na osnovnih in srednjih šolah v atletiki, gimnastiki, košarki, rokometu, nogometu in odbojki (le srednje šole!). Nekateri občine so glede na razvoj posameznih panog in iger ta tekmovalni program še razširjale. Žal so slabe snežne razmere onemogočile v nekaterih občinah izvedbo smučarskih tekmovanj pa tudi področnega prvenstva.

Celjska tekmovalna skupnost je v primerjavi z ostalimi v republiki bila prevelika, saj je obsegala področje kar 12-ih občin. V novem šolskem letu bo ta skupnost po svojem obsegu manjša za 4 občine. Zasadje se bo priključilo Posavju in tako bo oblikovana nova skupnost. Šole in ŠSD v celjski regiji bodo v prihodnje zopet nastopale na tekmovanjih v okviru bivšega celjskega okraja. Nova razdelitev bo omogočila solidnejšo izvedbo osnovnih tekmovanj na ravni občin, pridobitev časa za organizacijo področnega tekmovanja in večjo možnost uvrstitve ekip iz ožjega celjskega območja na republiška tekmovanja.

ZS SRS in RC ŠSD sta se že dogovorila o programu tekmovanj za leto 1974-75. Tekmovalni program za osnovne šole obsega prvenstva v atletiki, gimnastiki, plavanju, streljanju, rokometu, košarki, nogometu in smučanju. Za srednje šole se program razširja še na odbojko. Ta tekmovalni program pa lahko TTKS, ObčZTK in ZS — področne enote še razširijo v posameznih občinah s tistimi panogami in igrimi, ki imajo v določenih občinah tradicijo in množičen razmah. Kot novost v tekmovalnem programu je uvedba plavanja in streljanja, panog, ki sta sestavni del novih učnih načrtov v šolski telesni vzgoji in sta tudi sicer izrednega pomena v naši telesni kulturi. Že ob vstopu v novo šolsko leto bo ZS SRS — enota Celje sklicala delovni sestanek z vsemi TTKS in ObčZTK zaradi dogovora pri sprejemu koledarja tekmovanj na ravni občin in področja, da bi leta bil razdeljen sorazmerno na vse šolsko leto in bi s tem ta dejavnost kar v najmanjši meri posegala v redno šolsko delo. Po zbranih statističnih podatkih je v zadnjem šolskem letu 1973-74 na občinskih prvenstvih ŠSD nastopilo 4.895 pionirjev in pionirk ter 1.300 mladincev in mladink je skupno 6.095!

K. JUG

V LAŠKI OBČINI

NA POTI NAPREDKA

LAŠKO — Laško je ena izmed redkih občin, kjer ob ustanavljanju TTKS niso likvidirali ObčZTK. Ta njihova odločitev je bila vsekakor na mestu, saj je ObčZTK Laško danes nosilec in izvajalec celotnega programa na področju telesne kulture, ki si ga je začrtala temeljna interesna skupnost za telesno kulturo. Ob tej reorganizaciji naše telesne kulture tako ni nastopila praznina kot v drugih občinah in delo teče nemoteno naprej.

V razgovoru s predsednikom ObčZTK Laško Pavlom Ajdnikom in predsednikom občinske strelske zveze Jožetom Omahnom povzemam, da so v tej občini na področju telesne kulture vidni premiki na bolje, pa čeprav je bila dediščina skromna in se morajo osnovne organizacije boriti še z vrsto težav.

BOLJŠI MATERIALNI POGOJI

S sistemsko ureditvijo financiranja telesne kulture, kjer je za letošnje leto na voljo 954.000 din, je bilo možno poživiti delo v osnovnih organizacijah in se lotiti tudi vrste drugih pomembnih nalog. Res je sicer, da sredstev ni dovolj na razpolago, saj so osnovne organizacije zahtevale za izvedbo svojih programov 20 % več denarja, vendar je v primerjavi s prejšnjim proračunskim sistemom dotacij napravljen izreden premik. Izboljšanje je čutili na vsakem koraku. Življeje in delo v osnovnih organizacijah se je z boljšo materialno osnovo vidno izboljšalo. Odnosi TTKS so prav dobri, čeprav delo TTKS še ni zažvelo v polni meri in je trenutno še čutili premalo intenzivnega dela pri življenju sprejetega programa.

RAZMAH PLANINSTVA IN STRELSTVA

V občini delujejo 4 društva Partizan in številnimi športnimi sekcijami, ki štejejo nad 600 aktivnih članov, 3 ŠSD, ki

štejejo nad 500 aktivnih članov, 10 strelskih družin s 610 aktivnimi strelci, 3 planinska društva z nad 1.200 planinci, ŠD pri VPD Radeče in šahovski klub Laško. Tako je v občini trenutno organiziranih nad 3.000 občanov v organizacijah za telesno vzgojo in šport. V prvi vrsti velja pohvaliti izreden razmah planinstva in strelstva. Strelska organizacija je kot edina prodrla tudi izven mestnih središč na podeželje, kjer ima tudi večino svojih osnovnih organizacij.

Ceprav o visoko kvalitetnem športu v tej občini ne moremo govoriti, pa je čutili zlasti v športnih igrah velik napredek. Aktivni športniki se vse bolj prijemljejo košarke in rokometa, tudi nogomet je nadvse priljubljen, odbojka še ni zavzela pravega razmaha, močno se uveljavlja namizni tenis, karate, v Laškem celo dviganje uteži, splošna vadba se izvaja le še bolj rekreativno v društvi Partizana, ni pa še pravega razmaha v smučanju in plavanju, dveh temeljnih panogah telesne vzgoje.

ObčZTK izvaja svoj tekmovalni občinski program in so občinska prvenstva bila že izvedena v nogometu, košarki, rokometu, v drugi polovici leta pa bodo še v odbojki, šahu in plavanju. Strelci izvajajo svojo strelsko ligo, ki je bila letos že zaključena. Skupno je bilo 9 tekmovanj z zračno puško v ligaškem tekmovanju, vsa v Domu Dušana Poženela v Laškem, kjer so bili tekmovalni pogoji za vse enaki. Športniki laške občine se vključujejo v tekmovalne sisteme tudi izven občine v celjski regiji, pa celo v republiških tekmovanjih (rokomet, karate, strelci).

Ob vsem tem velja omeniti, da je Občinski sindikalni svet s svojo komisijo za športno rekreacijo in oddih tudi izvajalec sindikalnih športnih iger, ki iz leta v leto zavzemajo večji razmah.

Tu so še množična tekmovanja šolskih športnih društev, ki služijo vse večjemu vključevanju pionirjev in pionirk v športne sekcije in krožke v ŠSD.

V občini ni dovolj športnih

objektov na razpolago, ki bi ob razvitosti telesne vzgoje in športa lahko zadovoljili vse občane. V Laškem so še vselej brez telovadnice, ki je nujno potrebna za preko 700 šolarjev in prav toliko občanov. Telovadnica je sedaj v gradnji pri osnovni šoli in bo vsekakor ob njeni dograditvi najbolj množično obiskan objekt v sedežu občine! V Laškem pa je v načrtu še izgradnja športnega parka na levem bregu Savinje nasproti zdravilišča, saj bo sedanje nogometno igrišče slej kot prej izkoriščeno za razširitev pivovarne. Laščani nujno potrebujejo strnjen športni rekreacijski park z raznovrstnimi objekti za zadovoljitev potreb občanov po športni rekreaciji in razvoju športa. Tudi Rimske Toplice so še vselej brez urejenih športnih igrišč. V načrtu je gradnja odprtih igrišč pri osnovni šoli, kjer bi naj pridobili asfaltna igrišča za košarko, rokomet, odbojko ter atletske naprave. Tako bi povežali s šolsko telovadnico in igrišči šolsko telesno vzgojo z društveno. Tudi v Radečah bi potrebovali še marsikaj, zlasti pa razširitev sedanje telovadnice TVD Partizan, ki služi tudi šoli in ne ustreza potrebam sedanjega časa. V Radečah je sicer na voljo največ športnih objektov v občini, urediti pa bo treba smotrno vzdrževanje vseh igrišč in naprav, ker je marsikje čutili že njihovo propadanje.

Pohvaliti pa velja posebej strelce v Zidanem mostu, ki so si zgradili z udarniškim delom lepo zidano strelišče 14 x 7 m za streljanje z zračno puško. Spričo velikega razmaha strelstva pa je misliti na gradnjo sodobnega strelišča za streljanje z vojaško in malokalibrsko puško v centru občine. Takšen sodoben objekt si strelci zaradi svoje izredne aktivnosti, zlasti pa ob pomenu strelstva, tudi zaslužijo.

Izreden razmah planinstva in pogoji za razvoj smučanja terjajo tudi nove investicije v vzdrževanju že obstoječih planinskih postojank, ureditev športno-rekreacijskih naprav ob postojankah kot smučarskih vlečnic in drugih

tovrstnih skromnih igrišč brez večjega posega v naravo, da bi občani ob obisku postojank imeli tudi možnost športno-rekreacijskih aktivnosti.

Misliti pa bo treba tudi na gradnje športnih objektov v krajevnih skupnostih izven treh centrov v občini. Inicijativa KS Vrholovo pri Radečah, kjer so odkupili zemljišče za ureditev športnih objektov, bi naj našla posameznice tudi v drugih krajih te občine.

POMANJKANJE STROKOVNIH KADROV

Vse delo na področju telesne vzgoje in športa v občini sloni na amaterskih kadrih, ki jih močno primanjkuje. TTKS in ObčZTK bi nujno rabila profesionalno strokovno moč za izvajanje bogatega programa dela v občinskem merilu, pa tudi v osnovnih organizacijah bi morali za razvoj posameznih panog in iger pridobiti večje število strokovnih kadrov. Od kadrov je odvisen nadaljnji razvoj in napredek celotne telesne vzgoje in športa v občini. Tega se v polni meri zavedata TTKS in ObčZTK, zato sta tudi odmerila določena sredstva za šolanje novih strokovnih kadrov. V občini je le skromno število ravnateljev za splošno vadbo, trije smučarski učitelji in 1 ravnatelj, 2 inštruktorja za karate, 2 rokometna inštruktorja, 1 trener za košarko in 1 plavalni učitelj. To je vsekakor skromna zaloga za nadaljnji razvoj množičnega in kvalitetnega športa! Nič čudnega tedaj, če v občini ni v teku akcija naučimo se plavati in da bo le TVD Partizan v Rimskih Toplicah izvedel te dni že tradicionalen plavalni tečaj za neplavalce, ki ga vsako leto obišče 20—30 pionirjev in pionirk iz tega kraja!

Sprehod po laški občini na področju telesne vzgoje in športa je bil vsekakor zanimiv in poučen, kaže na določene težave in pomanjkljivosti, usmerjen pa je k zdravi rasti in napredku.

K. JUG

OBVESTILO

Oddelek za notranje zadeve OBČINE CELJE

obvešča vse lastnike oziroma zbiralce starega orožja, da v smislu 14. člena zakona o orožju (uradni list SRS, št. 34/73)

priglasijo staro orožje oziroma njihove zbirke

Vloga za priglasitev starega orožja, ki mora biti vložena do 15. 9. 1974 in kolkovana z dn 7., mora vsebovati podrobne podatke o lastniku in orožju ter je lahko izdelana tudi v obliki seznama.

Za priglasieno orožje prejme priglasitelj potrdilo.

Zavezanecem, ki v navedenem roku ne uredijo svojih obveznosti, bo staro orožje zaseženo in v postopku o prekršku tudi odvzeto.

Iz pisarne odelka za notranje zadeve SO Celje

BOLJŠA IGRA

Trener celjskega nogometnega ligaša Kladivarja, Bogdan Stipe, je predstavil celjskim gledalcem v nedeljo okostje celjske ekipe za novo sezono. V srečanju proti novemu drugoligašu Rudarju iz Trbovelj so celjski nogometni pokazali zrelo igro, polno dinamike in dokajšnjo mero tehničnega znanja. Žal v svojih vrstah še nimajo izrazitega strelca, ki bi znal izkoristiti številne priložnosti za dosego zadetka. Rezultat takšne igre pa je bil tudi končni rezultat 0:0.

Kljub temu smo lahko zadovoljni. Celjani imajo sedaj močno vrsto, v kateri je edino slabotno mesto v vratih. Krušič je baje v srečanju proti Trešnjevki pokazal slabo igro, najboljši vratar Faruk Alunović pa je težje zbolel in verjetno ne bo mogel nastopiti v prvih tekmah. Torej, v kolikor mladi Kitak pojača Kladivarjeve vrste bo tudi ta

problem rešen.

Vsekakor imajo pri Kladivarju še časa dovolj. Do prvenstva je še dobrih deset dni. Prvo srečanje igrajo doma 25. avgusta proti Izoli in do takrat se še da popraviti marsikaj. Od nove ekipe pa Celje pričakuje mnogo. Zato Kitak, Alunović, Krušič, Puhner, Andjelović, Kuder, Lešnik, Černič, Bosina, Ulaga Bojković, Hribernik, Reberšak, Osojnik, Kurež, Dobrajc in Nikolić resno pristopite k prvenstvu. To je edini pogoj, da bo Glazija ponovno ožvela in zbrala vse ljubitelje nogometa v Celju. jk

JAGER TRETJI

Na republiškem prvenstvu v streljanju z malokaliberskim orožjem sta sodelovala tudi dva najboljša celjska strelca Tone Jager in Vill Dečman. Osvojila sta solidni mesti in dosegla normo za državno prvenstvo. Tone Ja-

ger je osvojil v streljanju z MK puško 3 x 40 strelcev odlično tretje mesto in zadel 1111 krogov. V isti disciplini je bil Dečman šesti — 1094 kroge. V olimpijskem matchu je Dečman četrti s 579 krogi, Jager peti 576 krogov.

PIPAN V ČETRTFINALU

Lanskoletni republiški pionirski teniški prvak Pipan, iz vrst HDK Celja, je na letošnjem državnem prvenstvu za mladince v Zenici prijetno presenetil. V konkurenci do 16. let je premagal več igralcev in se uvrstil med najboljših osem. Pri kategoriji do 18. let pa se je plasiral med najboljših 16. Tekmovanje še ni končano in lahko zaradi tega pričakujemo še ugodnejše vesti.

DVA V REPREZENTANCI SRS

Selektor mladinske nogometne reprezentance Slovenije Popivoda je te dni obvestil upravo NK Kladivar, da sta izbrana v republiško vrsto za mladinsko tekmovanje Savaria, ki bo na Madžarskem, dva celjska mladince. To sta Dušan Kokotec in Branko Skrbinek. Nov znak in priznanje za načrtno delo celjskega trenerja Vlada Glinška.

MLADI PLAVALCI

Celjski pionirji so nastopili na dveh tekmovanjih. Dosegli so sicer svoje najboljše rezultate, toda to je bilo vse pre malo za večji uspeh. Primanjlovanje treninga v zimskih mesecih se je tokrat maščeval. Pri starejših pionirjih so med moštvi osmi, pri mlajših pionirjih pa sedmi. Najboljši uspeh je dosegla pionirka Polona Mravljak pri pionirjih do 10. let, ko je v Ljubljani osvojila četrto mesto na 50 m delfin in šesto mesto na 200 metrov kravi. J. K.

OGLAŠUJE V
NOVI
tednik

TV SPORED

NEDELJA

8.40 Legenda o divjem lovcu, ponovitev zadnje oddaje (Lj)
 9.40 W. S. Reymont: Kmetje, barvna TV nadaljevanka (Lj)
 10.35 Kmetijska oddaja (Sa)
 11.25 Mosaik (Lj)
 11.30 Otroška matineja: Družina Škola, Po neznanu delu, barvna filma (Lj)
 12.25 Poročila — do 12.30 (Lj)
 Nedeljsko popoldne — Evropsko prvenstvo v vaterpolu in plavanju, Planinski oktet in ansambel Valterja Skoka (Lj)
 17.40 Propagandna oddaja (Lj)
 17.45 Poročila (Lj)
 17.50 Kapitan Horatio Hornblower, celovečerni film (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Čikcak (Lj)
 20.00 TVD (Lj)
 20.25 Tedenski zunanjepolitični komentar (Lj)
 20.30 3-2-1 (Lj)
 20.40 Znamenite pustolovščine: Čelini, barvna TV nanažanka (Lj)
 21.35 Gola resnica, barvna oddaja (Lj)
 22.05 Sportni pregled (Zg)
 22.30 TVD (Lj)

PONEDELJEK

14.55 Vaterpolo Jugoslavija : SZ, barvni posnetek z evropskega prvenstva na Dunaju (Lj)
 15.55 Dunaj: Evropsko prvenstvo v plavanju, barvni prenos — do pribl. 17.15 (EVR)
 18.15 Obzornik (Lj)
 18.30 Po neznanu delu, barvni film (Lj)
 18.55 Mosaik (Lj)
 19.00 Mladi za mlade (Zg)
 19.30 Kornati, aktualna oddaja (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Čikcak (Lj)
 20.00 TVD (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)
 20.30 V. Malevski: Prva noč, barvna drama TV Skopje (Lj)
 21.15 Ne prezrite: Arhitekturni muzej (Lj)
 21.40 TVD (Lj)
 21.55 Skoki v vodo, barvni posnetek z evropskega prvenstva na Dunaju (Lj)

TOREK

14.55 Vaterpolo Jugoslavija : Madžarska, barvni posnetek z Dunaja (Lj)
 15.55 Dunaj: Evropsko prvenstvo v plavanju, barvni prenos — do pribl. 17.15 (EVR)
 18.15 Obzornik (Lj)
 18.30 Pet pedl: Piran, I. del (Lj)
 18.50 Mosaik (Lj)
 18.55 Sejem, reportažni zapis (Lj)

19.15 Srečanje z Mariom del Monaco, barvna oddaja (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Čikcak (Lj)
 20.00 TVD (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)
 20.30 Pogovor o... — Produktivnost (Lj)
 21.00 M. de la Roche: Whiteoaki z Jaine, barvna TV nadaljevanka (Lj)
 21.50 TVD (Lj)
 22.05 Skoki v vodo, barvni posnetek z evropskega prvenstva na Dunaju (Lj)

SREDA

15.55 Dunaj: Evropsko prvenstvo v plavanju, barvni prenos — do pribl. 17.15 (EVR)
 18.10 Obzornik (Lj)
 18.25 Družina Smoia, barvni film (Lj)
 18.55 Mosaik (Lj)
 19.00 Zabavna glasba (Zg)
 19.20 Na sedmi stezi, športna oddaja (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Čikcak (Lj)
 20.00 TVD (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)
 20.30 Hladnokrvno — celovečerni film (Lj)
 22.35 TVD (Lj)
 UHF oddajnik Krvavec:
 17.40 Poročila (Zg)
 17.45 Daljnogled (Bg)
 18.15 Kronika (Zg)
 18.30 Mladinska oddaja (Zg)
 19.00 Zabavna glasba (Zg)
 19.20 Trenutek spoznanja (Zg)
 20.00 TVD (Sa)
 20.30 Odprta univerza (Bg)
 21.15 Glasbena oddaja (Zg)
 21.45 Fejton (Bg)
 22.20 24 ur (Bg)

ČETRTEK

15.55 Dunaj: Evropsko prvenstvo v plavanju, barvni prenos — do pribl. 17.15 (EVR)
 18.05 Obzornik (Lj)
 18.20 Svet v vojni, serijski film (Lj)
 19.10 Mosaik (Lj)
 19.15 Po sledih napredka (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 19.50 Čikcak (Lj)
 20.00 TVD (Lj)
 20.25 3-2-1 (Lj)
 20.30 Kam in kako na oddih (Lj)
 20.40 J. Mach: Mavrica, TV nadaljevanka (Lj)
 21.10 Odiseja miru: Sfinga iz gradu El Prado (Lj)
 21.40 Likovni nočturno: Jože Spical, barvna oddaja (Lj)
 21.55 TVD (Lj)

PETEK

15.55 Dunaj: Evropsko prvenstvo v plavanju, barvni prenos — do pribl. 17.15 (EVR)
 17.45 Konzerva, otroška serija Bistropki (Lj)
 18.15 Obzornik (Lj)
 18.30 Mosaik (Lj)
 18.35 TV kašpot (Lj)

18.55 Barvna risanka (Lj)
 19.00 Čikcak (Lj)
 19.10 Dunaj: Vaterpolo Jugoslavija : Italija, barvni prenos (EVR)
 20.10 TVD (Lj)
 20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
 20.40 3-2-1 (Lj)
 20.45 Dnevnik sobarice, celovečerni film (Lj)
 22.10 TVD (Lj)
 22.25 Skoki v vodo, barvni posnetek z evropskega prvenstva na Dunaju (Lj)

SOBOTA

15.55 Dunaj: Evropsko prvenstvo v plavanju, barvni prenos (EVR)
 17.15 Nogomet Celik : Dinamo, prenos (Sa)
 v odmoru ob 17.45 Obzornik (Lj)
 18.45 Kaj počnemo ob nedeljah (Lj)
 19.15 Kratak film (Lj)
 19.45 Barvna risanka (Lj)
 20.00 TVD (Lj)
 20.25 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
 20.30 3-2-1 (Lj)
 20.40 Zabava vas Julie Andrews, barvna oddaja (Lj)
 21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
 21.35 Columbo, serijski barvni film (Lj)
 22.45 TVD (Lj)
 23.00 Vaterpolo Jugoslavija : ZRN, barvni posnetek z evropskega prvenstva na Dunaju (Lj)

KINO

KINO UNION:

od 15. do 18. avgusta: amer. barv. film NE ODNEHAJ IN SE ENKRAT POSKUSI.
 Od 19. do 21. avgusta: nem. barv. film EVA.

KINO METROPOL:

od 15. do 18. avgusta: angl. barv. film SKANDALI NEKE LADY.
 Od 19. do 21. avgusta: danski barv. film REKTOR V POSTELJI.

KINO DOM:

od 15. do 16. avgusta: ital. barv. film KO SO SE ZENSKE UČILE LJUBITI.
 Od 17. do 18. avgusta: mehiški barv. film MONTEZUMIN ZAKLAD.
 Od 19. do 21. avgusta: amer. barv. film DOLARJI.

„SIGMA“
-ŽALEC

SAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME IN GRADBENA MONTAŽA

NOVO NA TRGU

**PRVI TRAJNO GOREČI
 KOTEL NA TRDO
 IN TEKOČE GORIVO**

- specialno prirejeno
 kurišče za zgorevanje
 vseh vrst domačih goriv
 in odpadkov

- gori od 5 do 20 ur
 z enkratnim polnjenjem

- velik emajliran bojler
 kapacitete 150 l

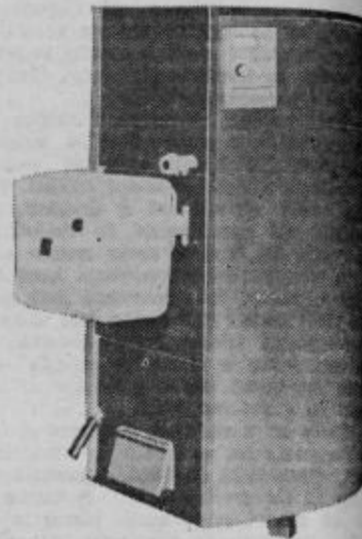
- odlični izkoristek

- moderna oblika

- mali gabariti

- avtomatsko delovanje

- kapacitete od 30,000 do
 50,000 kcal/h

30 - 50 % CENEJE

- ŽENSKA, MOŠKA IN OTROŠKA KONFEKCIJA
- PLETENINE
- ČEVLJI
- OBLAČILA ZA TENIS
- ŠPORTNA KONFEKCIJA
- USNJENA GALANTERIJA

V VELEBLAGOVNINI CELJE

EXPORT — IMPORT
 TEHNO-MERCATOR
 CELJE

MALI OGLASI

PRODAM

OPHEL 6000 kv. m v Zalogu pri Skofji vasi. Ponudbe pod »KUPIM«.

LETNIK 1965, odlično ohranjen, prodam. Ogled vsak dan po 14. uri v Velenju na stanovanju v Stanetovi ulici št. 15.

JOGI LEZISCE in omari prodam poceni. A. G. Dobriša vas 61.

ENOSTANOVANJSKO hišo z vrtom, zgrajeno po vojni, vseljivo v jeseni, na lepi sončni legi, 10 minut od trgovine in avtobusne postaje, prodam v Ločah 79 pri Poljčanah. Ponudbe pod »Gotovina«.

OTROSKI VOZICEK — kombiniran in otroško posteljo, prodam. Tone Arnold, Celje, Malgajeva 20.

ZAPESTNICO z obeski prodam. Vprašati: Aškerčev trg 9/I, nads/ropje, Laško.

VZV ZARJA Celje, Drapštinova 5 bo dne 20. avgusta 1974, prodajala staro pohištvo (mizice, stoličke, ležalnike, oljne peči) od 7. do 12. ure. V kolikor v tem času ne bo zainteresov iz splošnodružbenega sektorja, bo zavod prodal pohištvo zasebnikom.

NSU 1200 C, letnik 1970 — oktober, ugodno prodam. Lajuh, Celje, Tovarniška št. 23.

STANOVANJE: soba, kuhinja, v Zabukovici (Sonenberg), prodam. Informacije dobite pri Francu Ribiču, Zabukovica 97, Griže.

SPALNICO, trd les, rabljeno, prodam. Adrijan Segala, Celje, Malgajeva 18.

FIAT 750 letnik 1967, 2000 km, po generalni, dobro ohfanten, prodam. Jože Merzidovšek, Goričica n.h., Sentjur pri Celju.

MOPED T-12, prodam ali zamenjam za 4 brzina. Ojsteršek, Marija gradec 29 a, Laško.

AVTO FIAT 124 original, prevoženih 57.000 km in malo rabljeno klavirsko harmoniko Melodija 80 basov, prodam ugodno. Ogled v soboto 17.8. od 8. ure dalje. Celje, Ljubljanska 70.

AVTO SKODA, dobro ohranjen, ugodno prodam. Šega, Trubarjeva 53 B — Celje, telefon 226-06.

LESENO BARAKO 4,50 x 3,50, krito z opeko, ugodno prodam. Vprašati: Košnica 2.

TRAKTOR STEYER 28, s kosilnico, dvobrazni plug in obračalnik za kosilnico — prodam. Jakob Knafelic, Bezočica št. 5, Vojnik pri Celju.

AVTO RENAULT R8, letnik 67, prevoženih 87.000 km, dobro ohranjen, prodam za 20.000.— din. Za polovico vzamem tudi ček za potrošniško posojilo. Roman Hujdec, Rimska cesta 4a, Laško.

5 PARCEL za vikend, poceni prodam. Dostop z avtomobilom, sončna lega, lep razgled, zdrav — čist zrak, elektrika. Celotno zemljišče meri 57 arov. Kralj — Razdevšek Anton, Ložnica pri Zalcu 19 a — Cesta na Ložnico — Gotovlje.

FIAT 750, letnik 1963, z Abarthovo opremo in disk zavozami, ugodno prodam. Dušan Bojanovič, Vojnik 78.

SPALNICO, zelo dobro ohranjeno, poceni prodam. Ogled mogoč vsak dan. Golgranc, Smrekarjeva 8.

SPACKA 20 V 6, dobro ohranjenega, ugodno prodam. Vprašati od 14. do 16. ure. Oset, Celje, Prežihova 1.

TRIKIKELJ dobro ohranjen, vrtni stoječ stroj, varilni aparat, električni in razno, prodam. Ogled od 14 do 17. ure pri Ožek, Stanetova 16, Celje, telefon 22-433.

HISO — novo v Debru pri Laškem z vrtom in njivo, od glavne ceste približno 80 m, prodam. Ponudbe pod »Hišaa«.

ENKRATNA UGODNOST! Otroški športni voziček

(rdeče tapciran) z vrečko, okroglo zložljivo stajico, dve letni oblecki in plišastega pajaca za zimo (za starost leto dni) prodam. Cena po dogovoru, Cenjeni interesi naj se zgledajo na naslov: Avgust Novak, Ulica 29. novembra 55, Celje, vsak dan dopoldne in popoldne.

KATRCO L 4, ugodno prodam. Rozalija Tratnik Celje, Pečovnik 64.

OSEBNI AVTO PEUGEOT 404 v odličnem stanju 3.000 km po generalni ali mercedes 190 D po generalni 5.000 km, prodam. V račun vzamem Fiat 750 ali gradbeno parcelo. Poizvedbe pri Jeseničnik, Celje, Delavska št. 12.

FIAT 124, letnik 70, prodam. Bračić, Celje, Kukovičeva 5, tel. 22-524.

ZASTAVA 750, letnik 1966, prodam ugodno. Ferdo Lupše, Štekljeva 1 — Hudinja — Celje, tel. 23921-206.

SPACKA 711, prodam zelo ugodno. Plevčak, Nušičeva 12, Celje.

300 KOM MONTE, 16 cm, harmoniko in pony Puch, prodam. Rom, Kasaze 44.

ISČEM nužno. Plačam tudi za eno leto vnaprej. Ponudbe pod »NUJNO«.

SOBO oddam dvema mirmima dekletoma. Ponudbe pod »1. SEPTEMBER«.

DEKLE najno išče garsonjero v Celju. Ponudbe pod »Čimpreja«.

OPREMLJENO sobo oddam dvema solidnima mirmima dijakoma. Vprašati vsak dan od 14. do 15. ure. Vilharjeva 3, Skalna klet.

MIRNA ZAKONCA prosvetna delavca z enoletnim otrokom iščeta opremljeno ali prazno enosobno stanovanje, ali vsaj večjo sobo, za eno leto. Možnost predplačila. Ponudbe pod »NUJNO 75«.

OPREMLJENO sobo z balkonom, centralno kurjavo, so-uporabo kopalnice, nudim mlajši pošteni upokojenki ali starejši uslužbenki, za delno pomoč v gospodinjstvu. Informacije: Jenkova ulica 24.

OPREMLJENO sobo oddam mlajšemu stanovalcu. Celje, Dobrova 8.

DEKLE in fant iščeta v Celju opremljeno sobo. Ponudbe pod »JESENA«.

OGREVANO, opremljeno sobo s so-uporabo kopalnice potrebujem. Cenjene ponudbe pošljite pod »MIRENA«.

KUPIM

MLIN za grozdje, rabljen, dve trodelni okni z gornjim krilom (oberlihtom) kupim. Marica Skale, Zagrad 103, Celje.

STAREJŠO HISO z večjim vrtom ali travnikom kupim do 25 km iz Celja. Ponudbe pod »SONCE«.

GRADBENO PARCELO ali hišo v bližnji okolici Celja kupim. Križan, Celje, Levstikova 4a.

MENJALNIK za zastavo 750 kupim. Celje, Partizanska št. 51.

MOTORNO KOLO BMW od 250 do 450 ccm, kupim. Tone Krajnc, Brstnik 13, 63270 — Laško.

ENODRUŽINSKO NOVEJŠO HISO ali nedograjeno v okolici Celja po možnosti tudi proti Zalcu ali proti Vojniku, kupim. Plačilo v gotovini. Marjan Pušnik, Glinsko 3, 63211, Skofja vas.

MOPED 4 brzine, brez izpita, kupim. Ojsteršek, Marija gradec 29 a, Laško.

STANOVANJA

NEOPREMLJENO SOBO in kuhinjo s so-uporabo sanitarij, za dobo dveh let, v Celju ali bližnji okolici,

NOVO stanovanje velikosti ca. 44 kv. m na Lavi za primerno stanovanje na relaciji Sp. in Zg. Hudinja — Ljubecna — Skofja Vas — Vojnik z imetnikom stanovanjske pravice z odlično pristojnega stanovanjskega organa. Stanovanje mora biti v pritličju zaradi dostopa z invalidskim vozičkom. Ponudbe sporočite na naslov: Stanovanjsko podjetje Celje, Gledališka 4 (telefon 216-56).

odprodajal s posestva nekaj njemu pripadajočega, opozarjam kupce, da vse vrnejo, ker bodo sicer predani sodišču. Podpisani: Ivan Ovtar, začasno zaposlen v Sveci — lastnik polovice nepremičnin in posestva.

ISČEM GARAZO proti najemini v bližini Zelemce. Informacije po tel. 256-23 od petka dalje vsak dan.

ZAPOSILITEV

HONORARNO pomoč iščem v šiviljstvu, za lažja dela. Ponudbe pod »Obvladanje stroja«.

ZIDARSKI obrtnik sprejema naročila za zidarska dela, z ali brez materiala. Lastno ostreže. Dela sprejme za jesensko sezono. Pismene ali ustne ponudbe pošljite na naslov: Danica Zagar, Gornja vas, Prebold, kjer dobite tudi vse informacije.

PISARNISKO delo sprejemem na dom. Ponudbe na upravo lista pod »Takoja«.

RAZNO

AVTO MOTO društvo Slander Celje prične v torek, 3. septembra 1974, ob 16. uri tečaj cestno prometnih predpisov in tehnike vožnje. Prijave sprejema Avto moto društvo Slander Celje, Ljubljanska 37, vsak dan od 6. do 12. ure, ob sobotah od 7. do 12. ure. Vabljeni.

SUH, svetel prostor 6 x 4 m, primeren za skadišče raznega blaga, oddam. Pismene ponudbe pod »Ugodna«.

NA CELSKEM bazenu je bila pred tednom dni pozabljena dragocena, moderna, izjemna ura. Poštenega najditelja naprošamo, da jo odda proti nagradi na naslov: Franček Cater, Miklošičeva 11 B, Celje.

ISČEM žensko — lahko upokojenka, za pomoč v gospodinjstvu zakoncem nad 60 let v centru mesta. Nudim sobo, hrano — plačilo po dogovoru. Gospodinjstvo je tehnično opremljeno, tudi centralna. Ponudbe pod »Dobra družina«.

OPOZARJAM vsakogar, ki bi karkoli kupil od Alojza Ovtarja z Bukovja 19, Fran. kolovo, ker nima pravice prodajati nepremičnin niti premičnin. Ker je doslej že

BRANKO HOME iz Celja in KACIC MARIJA iz Jagod; BRANKO FALE in LIDIJA ZAPUSEK, oboje iz Celja; KAREL PLEVNİK in JOZICA GOLAVSEK, oboje iz Celja; AVGUST KRALJ iz Podgorja pod Cerinom in STEFKA PRISTOVNIK iz Malih Dol.

POROKE

LASKO
JANEZ STARINA, gied. igralec, Jagunjenica in SILVA FATE, knjižgovođa, Rodine pri Trebnjem; CVETKO BRON, električar, Laško in SILVA ŽAGAR, natašarica, Rečica 23; JOZE ZLEBNIK, kmetovalec, Grušoviče 9 in SLAVICA JERAJ, 19. kuharica, Sp. Pobrežje 8.

SLOVENSKE KONJICE
KARL HANZIC, 75, Ziče 25 in ALOJZILJA ZINREIH, 64, Kumen 36; MAKSIMILJAN NAPOTNIK, 22, Tepanje 58 in ANA MUSIC, 19, Dobrava pri Konjicah 19; MIRKO SULER, 23, Celje in GRETA GOLOB, 18, Koble 21, Loče; KARL SLATENSEK, 22, Ziče 63 in JULIJANA VIDNER, 20, Loče 33.

SENTJUR PRI CELJU
MARTIN SIBAL, 41, delavec, Slatine pri Ponikvi in TEREZILJA SKET, 26, delavca, Podgrad; STANISLAV KOPRIVC, 23, kmetovalec, Planinska vas in TEREZILJA ZIBRET, 23, šivilja, Dobropolje.

SMRTI

CELJE
KARL STRNISA, 88, izravnatelj; JOSIP ZIBRET, 49, ZABUKOVICA; ROZA VERDEL, 47, Celje; BORIS OZIR, ZALEC, AMALJA KEROVEC, 51, SLOVENSKE KONJICE; STJEPAN SPOLJAR, 39, Zalog, Ham na Sutli.

LASKO
JOZE LIPOVSEK, 79, upokojenec, Veliko Sirje 21.

SLOVENSKE KONJICE
PETER LEDINEK, 74, Kraberšk 12; FRANC VENGUST, 65, Vešenik 22; IGNAC GACNIKAR, 67, Laška gora 4; ZREČE: STANKO KRISTOF, 69, Zg. Pristava 10; ANTON AMBROZ, 74, Zelovo 23; ANTON dr. GORICAR, 82, Slovenske Konjice.

SENTJUR PRI CELJU
JANEZ PAJEK, 80, voj. invalid, Hrastje 4; JURIJ VIDEC, 60, inv. upokoj, Jakob pri Sentjurju št. 2.

SMARJE PRI JELSAH
FRANC KRHLANKO, 59, Sodna vas 32; MARIJA SKORJANEC, roj. Potočnik, 51, Log 21; KONRAD KROSLIN, 59, Zadrje 30.

ROJSTVA

CELJE
31 deček in 28 deklice.

SLOVENSKE KONJICE
2 dečka in 4 deklice.

Pred odhodom na pot vedno

KAVA MERX

HUMORESKA

GUSTLIN KOMANČI

»Do sedaj je potekalo snemanje kot po maslu in niti ni bilo drago. Toda kje pogneti vrh filma — to je najbolj dramatičen, krvav in grozo vzbujajoči del? Na vse strani sem že telefoniral, a je uspeh enak ničli. Oglasili so se s Kozjanskega in Brkinov, da imajo še nekaj podrapanih makedonskih cest, to pa je za naše finančno stanje nesprejemljivo. Pomislite, koliko denarja oi požri če prevoz glavnih igralcev z limuzinami iz rogaških hotelov na Kozjansko ali pa koprskih v Brkine. Najti moramo ceno rešitev, tovariši in tovarišice, dame in gospodje! Je zaključil režiser ambicioznega Jugo-westerna svoj zaskrbljujoči nagovor skupni domačih in tujih igralcev, ki požrtvovalno sodelujejo pri rojstvu »velikega domačega spektakla« ter se vprašujoče zazri po dvorani — vse tiho...

Nepričakovano se oglasi kaskader Gustl: »Tovariš režiser Vukovič! Lovolite mi, da vim svetujem nekaj izrednega; bojim se, da mi ne boste niti verjeli.«

»Gustl, ne nadleguj me z dvomi! Povej rajši, kaj ti leži na srcu,« nestrpno pripomne Vukovič.

»V Celju je fantastičen ambience za tako shriljiv prizor kot si ga vi želite.«

»Kaj, v Celju? Uragi Gu-

sti, bodi bolj resen in me ne šopaj z bajkami!«

S kaskaderskim pogumom izzove Gustl režiserja: »Če ne verjamete, tov. Vukovič, skočiva danes popoldne v Celje, pa se boste na lastne oči prepričali, če imam prav ali ne.«

»Velja,« odločno pribije slavni režiser Vukovič.

V popoldanskih urah bliskovito štarta črna limuzina izpred hotela Lev v Ljubljani in jame divje požirata kilometre proti Celju. Čez slabe pol ure že drsi v Celju po Trubarjevi. Pri gimnaziji zavije desno in se ustavi pred moderno zgrajenim domom upokojevcev. Izstopita režiser in kaskader. Prvi povzame Gustl:

»Vam lahko sedaj razložim svojo zamisel prizora, tovariš Vukovič?«

»Kar povejte, če ne bom skoprnel od radovednosti!«

»Štartamo pred Meškovo studencem na oni strani Savinje. Tu postavimo kočijo s tremi pari konj, ob vsaki strani po deset kavbojev — oboroženih s težkimi colti; kočijaž pa še naj ima za nameček specialno Henrijevo repertirko. Da pa lahko začnemo, bo nujno potrebno očistiti okolico studenca. V rajnici Avstriji so mu pravili Seidlov studenec. Domačini pa so ga preimenovali v Meškovo studenec v znak hvaležnosti

pisatelju Francu Ksaverju Mešku, ki ga je tako čudovito opisal v svojih Spominih na gimnazijska leta v Celju. Tako ga opisuje:

»Iz hriba vre in kipi skozi kamnito ploščo in kovinsko cev z levjo glavo na koncu mogočen oramen kristalne vode...«

»Za čistilno akcijo pa lahko rečemo, da bi bila skromen prispevek k stoletnici rojstva F. Ks. Meška, katere se bodo letoš oktobra spominjali Celjani.«

Oglejva si sedaj tole stavbo! Včasih je bila zelo znana in cenjena Gozdna restavracija, sedaj pa je eno samo veliko skladišče. No, in to stavbo bi oblekli s stiroporom iz Laškega; takšna bi vdajala vtis mogočne granitne stene.

Tovariš režiser, sedaj se pa srečava z najbolj atraktivno točko. Vidite tale plazovit hrib pred nami, ki je skromno obraščen z nizkim grmičevjem? Na hrib bi med tisto na pol suho drevje postavil s puškami in tomahavki oboroženo četo Komančev pod poveljstvom Temnookega sokola. Sedel bi na snežno belem žrebcu in bi s svojo mladostno, dostojanstveno ter smrt prezirajočo držo simboliziral lik legendarnih poglavarjev divjega zahoda. Izpred Meškovega studenca in mimo granitne stene bi v galopu pri-

drvela v spremstvu kavbojev vpraga s kočijo. Temnooki sokol se kot vihar spusti po strmih z neustrašnimi Komanči; potolče kavboje, vdre v kočijo, pretvori orožje na konje in brez sledu izgine z drzno četo v oblakih prahu!«

»Fantastično!« zavpije režiser Vukovič. »To je idejal Gustl! Nagrado dobiš!«

Rudi Božič

MISLI Z NAPAKO

Najhujše oblasti so človeške strasti.

Za uspešno laž je potreben razum, za preprosto resnico dostikrat — velik pogum.

Lep pogled in nasmeh sta dostikrat prva poštarja ljubezni.

Človekova resnična veličina je v ljubezni, njegova nemoč v smrti.

Zakon je kompromis med željenim in doseženim.

Ce bi se vse želje izpolnile, bi se svet pobil brez voja. Vim čisti vse, razen — vesti.

Sreča za kanalizacijo je, da vanjo ne mečejo umazanih značajev.

Za velik del človeštva je življenje en sam dolgi april.

Najpopolnejša maska je človeški obraz.

Nobenega bogastva ne moreš tako hitro zapraviti kot zdravje.

Laži so maske značajev.

Laž je seme mnogih ljubezni in sad grenkih spoznanj.

Spomini so kot lastavice — nekega dne se ne vrnejo več.

Tudi pod odejo se rode ideje.

Ljubezen je prvi neskončen trak človeštva.

Obleka naredi človeka, značaja pa ne.

Pod belimi ovratniki je več umazanije, kot pod umazanimi srajcami.

Mnoge ljubezni se rode takrat, ko je pamet na dopustu.

Vino opaja, ljubezen oamlija, posledice so dostikrat slične.

Solze so kot diamanti — mnogo je med njimi lažnih.

Vsem ljudem ne gre verjeti, saj vsega le ne vedo.

Mnoge laži nas osrečujejo, resnica pa — strezni.

Laž je kot utrgan cvet — kljub vsej lepoti bo ovenel.

MUSEC HERMAN

Ze dolgo je, kar smo jo srečali gori na Škedenj Spitaliču: Vsa sključena od boleznj in starosti dela na robu kozolca in luščila fišol iz posušenih kov. Tereza Kukovič stanuje pri Pintarjevemu, ki že velik let skrbi zanjo. Sama nima ne svojce doma, že dolgo je tega, ko je vso zemljo prepustila oskrbo Janezu. Pa saj ni mogla obdelovati stradi, bila je preveč šibka in bolna. Ze davno, ko je še dekle, so jo pohabila kopita podivjanih konj, ostri klini brane, ki je zapeljala čez njo. In že letja je vsa zgrbljena, otopela zaradi bolečin in te. Kdo ve, kako globoko se bodo še poglabile bli na njenem obrazu...

Damjana Stanič
Foto: D. Ma...

LJUBEZEN PO SVETU

PAST ZANEZVESTE

Običaji, ki zadevajo ljubezen, so pestri in različni, da je le kaj. Medtem ko v enem pleмену velja za veliko čast, če gost leže v zakonsko ležišče svojega gostitelja, je v drugem pleмену nezvestoba hud prekršek. Takšni ljubosumneži in nezaup-

ljiveži so na primer Ilekij iz Nigerije. Kdo ve kaj je temu krivo, da veljajo žene v tem pleмену za težko zadovoljive? Morda so tako divje, ali pa so moški šibki, vsekakor možje svojim družicam nič kaj ne zaupajo — baje zaradi izkušenj.

In pri Ilekijih se vsaka prešuštnica prej ali slej ujame. Plemenski čarovniki znajo iz semena rastline ikondo izdelati prašek, ki zmešan s pasjo mastjo in še nekaterimi dodatki postane nekakšno tekoče mazivo. Vaški čarovnik takšno mazilo ljubosumnemu možu pripravi rače volje. Plačilo je navadno dobro rejen petelin, ta pa je tako in tako le prva polovica zaslužka — toda o tem kasneje.

Z mazilom iz semena ikondo ljubosumnež namaze med ljubezensko igro svoji boljši polovici tisto reč. To Ilekijem ni težko storiti, ne da bi žena kaj posumila. Po aktu mora tako in tako moški uporabiti še spretnost božanja in pri tem mož lahko nastavi namaziljeno past.

Kakšno past? Žal recepta ne vemo. Tega ve le čarovnik. Je pa učinek izdajalski. Žensko pri naslednjem spolnem stiku zgrabi tak vaginalni krč, da je ljubimec ujet in prešuštnika lahko reši samo spet čarovnik s protisredstvom. In ker zadeva tudi boli in udeležena prepovedane ljubezenske združbe na ves glas vpijeta, zve o dogodku vsa vas, seveda tudi soproj. No in čarovnik dobi za odrešitev zakonomceva še enega petelina.

Ileški ženski sta dobre volje. Toda smeh ju bi hitro minil, če bi si privoščili skok čez zakonski plot, kadar moža ni doma. Skoraj gotovo bi bili ujeti — po zaslugi rastline, ki se imenuje ikonda.

Nemški ovčar Rex na Dunaju streže svojega mrtvoudnega gospodarja. Njegovega lastnika je zadela kap in ker ga je pes že pred tem vselej spremljal na njegovih poteh, mu ni bilo težko ponavljati te poti sam. Seveda so Rexi priučili za pomoč gospodarju prijatelji, pravtako gojitelji športnih psov. Rex vsako jutro obhodi trgovine, kjer mu dajo vse, kar je zapisano na listku. Nikoli nič ne izgubi, tudi drobiža ne. Torbo mu gospodar obesi okoli vratu. Rex zna pot in imena gospodarjevih znancev in gre naravnost tja, kam mu je ukazano. Na naši sliki vidimo Rexa, kako odpira vrata stanovanja prijatelja pri postelji, kjer gleda, če je gospodar zadovoljen z opravljenim nalogo. (Pisma z opisi doživljanja z živalmi so za »Novi tednik« presušila. Smo Slovenci res tako slabotno navezani na svoje štirinožne in pernate prijatelje? Korajžno spet v roke pero.)